

شنه یه کی گهرم هه لئ ده کرد، گژو گیا له زهینمدا سهوز ده بوو، ناخم پر ده بوو له گولاله سووره، به هار له گه ل قه دیس (جیورج)ی ده سگیرانیدا، به سواری گالیسکه یه کی سپیبه وه دهات، به هار تیده په پری، هارین دهات، هارین دهات و پاکیزه ی بیروزیب بهرگرتوو راده کشا، تا ئه ویش دواى هینانه دونیای ئاوها کورپیک، بۆ خۆی بجه ویتته وه، قه دیس (دیتریس) به نیتو باراندا به سواری ئه سپه شتیه ده گه یشت، پاییزی به دواى خۆدا ده هینا و گه لا مپوه کانی ده ژاکاند، زستان به سه رمانا رۆده نیشت، له ماله وه - کاتیک باهم له وئ نه بوو - دایکم و خوشکه که م و من ئاگردانه که مان گری ده دا، له به ریدا داده نیشتین و گوێز یان نۆکمان ده برژاند، له چاوه رتی له دایکبونی مه سیحدا داده نیشتین، تا باپیره ناو له پ قوراویکهم به خۆی و به چکه به رازی پیچراو له توپکلی لیمۆه بیت. زستان له مه زنده ی نیمه دا ریک ئاوها یی بوو: ته واویک وه ک باپیرم، به پۆتینی رهش و سمیلی سپی و به چکه به رازی برژاو به دهسته وه.

زهمه ن تیده په پری و من گه وره تر بووم، له نیتو حه وشه گوله ریحانه و گولئ هه میسه به هار ده ژاکان، پیپلیکه یه ک به پیپلیکانه کانی مالی نامینه دا ده چومه سه ری. گه وره تر بووم و ئاره زووی دیرینیش له ناوه وه مپرا گه وره تر ده بوو، وه ک بلتی ئاره زووی نوئ له پال ئه واندا چرۆیان کردیی، ئیدی ئه فسانه ی قه دیسان رقیان هه لده سانم، من باوه ریم له دس نه دابوو، باوه ریم هه بوو، به لام ئه وه قه دیسانم له لا بیونه خه لکانی داماو، ئه وانه ناو به ناو له به رامبه ر خواوه نندا سه ریان شوڤر ده کرد و به لئ قوربانیان ده گوت، خوتینی کریت له ناوه وه مپرا وه ناگا بیۆه، بی ئه وه ی ئه و مانایه له زهینمدا راقه که م، هه سته شه شه مم بۆ ساخ بیۆه که ئینسانی واقیعی که سیکه بتوانی مقاومه ت کات، بتوانی بتجه نگی. له کاتی وه دیهینانی خواستی گه وره دا نه ترسیت له وه ی به خواوه ند بلتی (نا).

نهمده توانی ئه و خرۆشانه نوبیه به رستیک وشه ده بریم، له و قوناغه ی ژیاغدا پیوستیم به وشه نه بوو، بی کۆمه کی ئه قل یان وشه، تیده گه یشتیم، تیگه یشتیم کامل بوو، کاتیک ده مینی قه دیسان ده سته وه ئه ژۆ له بهر ده رکی به هه شتا دانیشتون و زه لیانه چاوه رتی کردنه وه ی ده رگا که ن، خه م سه راپای بووغی داگیرده گرد، ئه و گه و گولانه یان ده هینامه وه یاد که له کاتی چوونه نیتو باغدا ده مینین. ئه وانه له ده ره وه ی ده روازه ی شار، به که پوری شوڤر و ده ست و په نجه ی له رزۆک و لچ و لئوی کیمایه وه داده نیشتن و له پی ده ستيان بۆ رپسواران پان ده کرده وه و داواى سه ده قه یان لئ ده کردن. یه ک زه پره به زه بیم پیاپاندا نه ده هاته وه، به بیینیان په ست ده بووم، هه میسه سه رم ورده چه رخان و به وه پری خیرایی ره ت ده بووم، قه دیسانیش تا ئه و راده یه له زهینی منالیمدا نزم بیونه وه. ئاخه چما جگه له وه چ رتگه یه کی تر نه بوو بۆ چوونه به هه شت؟ به تپه راندنی ئه ژدیه ا و شازاده خانم کانی ئه فسانه ی په رییان، له گه ل قه دیسانی په سیارکه ردا چووومه بیابانی تیس و ئه لغانیش ده بوو لیبان هه لیم.

دایکم له جیژنه گرنه کاندا شیرینی دروست ده کرد، هه ندیک جار کولپچه ی شه کر، هه ندیک جاری تر ره حه ته لقوم، له جه ژنی (پاک) یشدا کیک تاییه ت به و جیژنه ی دروست ده کرد، منیش جوانترین جلکه کانم ده پۆشی و وه ک نیشانه ی خۆشه ویستی، شیرینیبه کانم بۆ مالی پوور و خالۆکانم ده برد، ئه وانیش هه ر یه ک لای خۆبه وه شتیک پاره ی ده دامی تا شوکولاته و وینه چه سپی پی بکرم، به لام من وام نه ده کرد،

به لکو رۆژی دواتر خۆم ده گه یانده کتیبخانه چکۆله که ی جه نابی (لوکاس)، به و پارهی زنجیره چیرۆکی تاییه ت به ولاتانی دوور و گه ریده گه وره کانم ده کری. خه یالی (رۆنسۆن کرۆزۆ) دابوویه که لله م، ئه و خه یاله ورده ورده گه لاو په لکی ده رده کرد.

زۆر سه رم له و ئه فسانه نوئییه قه دیسان ده رنه ده چوو، به لام جه وه ره ی ئه و ئه فسانه له قولایی رۆحمدا رۆده نیشت، ده ریچه ی زه نیم که و تبوه سه رپشت و لئواولئو ده بوو له به رجگه لی سه ده کانی ناوه راست، له ناوچه نامۆکان، له و دوورگه نهینی نامیزانه ی که بۆنی شه وه ر و دارچینیان لئ ده هات، درنده کان، به په پری سووره وه له ناوه وه مپرا هه نگاویان ده نا، سه مایان ده کرد، ئاگریان ده کرده وه و ئاده میزادیان ده برژان، دوورگه کانی ده وره به ریان بۆنی ساواى تازه له دایکبویان لئ ده هات. ئه و قه دیسه نوئیانه سوالیان نه ده کرد، هه رچیبه کیان ویستبا به زه بری شمشیر به ده ستيان ده هینا، به خۆم ده گوت: "چ ده بوو بونیاده م بیتوانیبا به و شپوه یه، به سواری ئه سپه وه، ته واویک وه ک ئه و پیاوه ئازایانه چووبا یه ته به هه شت! قاره مان و قه دیس پیکه وه: ئاده میزادی کامل ئاوها یه!"

هیدی هیدی مالی باهم ته نگ ده بوو، هه ره ها میگالۆ کاسترۆش، عه رد به دارستانیکی ئیستوایی ده چوو پر له مه ل و ئاژله ی ره نگا و ره نگ، پر له مه یه یه گه ییو، میوه ی شیرین وه کی هه نگوین، منیش ده مریست - مه زنده م وا ده کرد - ته واوی ئه و دارستانه ته ی که م تا ئه و کیژۆله ره نگ په رپو و خه مینه پیا رتزم، ئه و کیژۆله یه ی که رۆژیکیان لای قاوه خانه یه که وه ره ت بووم و روخساریم بینی، ناوی (جینیقیقی) بوو.

قه دیس و قاره مانان له ئه ندیشه مدا یه کانگیر ده بوون، ئه وانه له پیناوی رزگاریی دنیا - مه رقه دی موته هه ر- یاخود له پیناوی رزگارکردنی کیژۆله یه کدا ده که و تنه خۆ، قه دیس و قاره مان له گه ل گه ریده گه وره کانا نامیته ده بوون، که شتیبه کانی (کرستۆف کولۆمبس) که له به نده رتکی چکۆله ی ئیسپانیاه که و تبوونه ری، هه مان ئه و که شتیبه کانه بوون و هه مان ئه و (با) پانه ش بوو چارۆکه کانیانی وه جووله ده خست، هه مان شپوه که شتیبه ره وانه کراوه کان به ره و بیابان له ناوه وه مپرا تا ئه و کات تژی بوون له قه دیسان.

دواتر که (سیرفانتیس)م خوتنده وه، پالنه وانه که ی وی، (دۆنکیشۆت) له لام وه ک قه دیس و شه هیدیکی گه وره خۆی نواند که له میانه ی ته نز و خه نده وه سه ری هه لدا بوو، تا له ودیو شته رۆژانه بییه کانه وه، ئه و شته جه وه ره بیانه که شف کات که له ودیو شته بینراوه کانه وه شارداونه ته وه، کام جه وه ره؟ ئه و کات نه مده زانی، دواتر تیگه یشتیم. ته نها یه ک جه وه ره هیه و هه میسه ش هه ر ئه وه یه، به و جۆره ئاده میزاد جگه له نامیته کردنی ماده و ته سلیمی رۆح به مه به ستيک مایه ی بالا بوونی تاک ده بی، با ئه و مه به سته ش ئه فسانه یی بیت، جگه له وه رتگه یه کی تری نه دۆزیده ته وه. کاتیک دل باوه ر ده هینی و خۆشه ویستی ده کات، ئیدی چ ئه فسانه یه ک بوونی نییه، شتیکی تر جگه له غیره ت و پشت به خۆبه ستن و کاری به سه مه ر، چ شتیکی تر بوونی نییه.

سالان تپه پین، هه ولیم دا پردیک به سه ره هه راو هوریاى ئه ندیشه مدا راکیشم، به لام ئه و جه وه ره، ئه و

شانازییه و سهرسهختیییه و نازاییه تی. هاوشانی ئهوانهش شتیکی تری بهیاننهکراو و بهدهر لهئیدراک، شتیکی که تۆ لهوهی ئینسانیت، دهتخرۆشیتیت و لهههمان کاتیشدا جهستهت دیتیت ههلهزرین. که مندال بووم، ههوا کریت، بۆنی ههناسهی تورک، بۆنی ههناسهی دهعبایهکی وهحشی لئ دههات، خهنجهریکی تورکی بهژوور سهرمهوه ههلواسرابوو، سالانیک دواتر، بهبیینی (تۆلیدۆ له تۆفان) دا زانیم له تافی مندالیمدا چ جور ههوایهکم ههلمرتوو و کام فریشتیهی لهنهیزهک چوویمان بهژوور سهری کریتهوه ههلواسیوه.

له تافی مندالیدا، مانگی (ئاب)م له ههموو مانگهکانی تر خوشتر دهویست، هیشتا کهش ههراوهام، بیرمان نهجیت که له مانگهدا تری و ههنجیر و کالهک پیدهگه.

ئهو مانگه ناوانبوو ئابی قهدهیس، بهخۆم دهگوت: "پشت و پهناهی من لیرهیه، پوهو قیبله یی نوێژ دادهبهستم، خواست و ئارزووهکانم بهئابی قهدهیس دهلیم، ئهویش ئهو خواستانهکم دهگهیهنیته خودا و خوداش جیبهجیبیان دهکات."

جاریکیان بهبۆیهی ئابیی وینهیم کیشا. شیوهی باپیره گوندنشینهکهمی بهخۆه گرت، بهههمان گۆنای گۆشتن و زهردهخه نهی بهرین، بهلام پێ خاوس، لهنیو تهشتیکی گهورهدا تری دهفلیقاندوه، قاچیم تا ئهژنۆ بهلکو تا یران، بهشیللهی تری رهنگاند، تاجیکیشم له گهلامیو لهسهری کرد. لهگهڵ ئهوهشدا، وینهکه له شتیکی کهم بوو.. لهچی؟ که لیبی وردبوومهوه، لهنیوان گهلامیوهکانهوه دوو قۆچم بۆ دروست کرد، لهبهرئهوهی ئهوه دهسهسهری که باپیره سهری پێ دههست، دوو گرتی پتیهبوو له قۆچ دهچوون، بهکیکیان لای راست و ئهوی تریشیان لای چهپ.

ئهو ساتهی (ئاب)م وینه دهکیشا و شیوه و نیشانهم دهنهخشاندا، باوهرم بهو مانگه لهناوهوهمرا دهچهسپی، ههموو سالیک چارهههیم دهکرد تا بیت و لهرهزهکانی کریتدا تری بری و تری بقلیقیتیهوه و موجیزه یی خۆی لهگۆرینی تری بۆ شهرا بونی. بیرم دئ ئهوه نهینیی به ئهنازه نازاری دهدام، ئهوی چۆن دهبی تری بیته شهرا ب؟ ئاوها موجیزهیهک تهنها له قوردهتی ئابی قهدهیس دهوشایهوه. خۆزگهکم دهخواست رۆژیک بهرپکهوت بمتوانیبا ویم لهو رهزه یی لهدهرهوهی میگالۆ کاسترۆ ههمانبوو، بینیبا و ئهوه نهینییهم لئ پرسیب!

سهرم لهو موجیزهیه دهنهدهچوو، چۆناوچۆنی بهرسيله دهبیته تری و تری دهبیته شهرا ب، چۆن خه لکی شهرا ب دهخۆنهوه و سهرخۆش دهن، بۆچی؟ بۆچی سهرخۆش دهن؟ ئهوه شتانه، نهینییهکی ترسانکیان لهلام خولقاندبوو. جاریکیان که لهو بارهیهوه پرسیارم لهبابم کرد، نیتوجهوانی گرژ کرد و وهلامی دامهوه: "هه یی فزولیی نه دیو بدی!"

هه لهمانگی ئابدا بوو تلپه یی تری ههلهدخرا تا وشک بیتهوه و بیته میوژ، سالیکیان چوو بووبینه باغهکهمان و لهخانوی ناو باغهکه مابووبینهوه، ههوا بۆنی شیللهی تری گرتیوو، عهرد دهسووتا و

ههروهها کوللهکانیش، وهک بلتی لهسهر پشکۆی سوور دانیشتن.

رۆژی شانزه یی ئاب بوو، رۆژی (رۆچوونی رولقودس بۆ مهريه می پاکیزه)، کریتکارهکان مۆلهت درابوون، بابم لهژیر دار زهیتونیکدا دانیشتبوو سیگاری دهکیشا، هاوسیکانیش تریان ههلهختیبوو، لهپالیدا دانیشتیوون و سیگاریان دهکیشا، خه مبار دهیانواندا، چاوانیان بریبوو پهله ههوهریکی تاریک که له ئاسۆه دیار و پتریشتی خۆی دهس پێ کردبوو، وهک ئهوانی تر، لهنزیک باههوه دانیشتم و تهماشای پهله ههوهکهم دهکرد، خۆشیم پێ دههات، وهک قوماشی مهلهل رهنگیکی خۆله میشی و مهیله و رهشی ههبوو جار ناچار گهوره تر دهبوو، بهردهوام روخسار و بهدهنی دهگۆری، ههندی جار له مهشکه یی دم بهسراو دهچوو، ههندی جار تر له داله که رخرهیهکی رهش، جاریکی تر لهو فیله دهچوو که لهوینهدا بینیووم، که پوهی بهرز و نزم دهکردهوه و ههولئ دهدا عهرد بدۆزیتهوه و لهمسی کات، بایهکی گهرم ههلی کرد، گهلاکانی دار زهیتونهکه یی هینایه لهره، یهکیک له دراوسیکان ههستایه سهر پێ و دهستی بهرهو پوهی ههوهکه رایه ل کرد.

له بهرخۆه گوتی: "نه فرته له شهیتان، فلان نه بمر گهر ئهوه ههوره بهسهرماندا نهیکاته رههیل و زریان!" پیره میردیکی ئیماندار وهلامیدایهوه: "کوره ناگات له دهمت بیت، ئاخ چۆن مهريه می پاکیزه مۆله تی شتیکی لهو جور ههوه دهدا، ئاخ ئه مرۆ رۆژی مهريه می پاکیزه یه!"

بابم مهريه می کرد، بهلام چ وشهیهکی نههینایه سهر زوبان، باوهری بهمهريه می پاکیزه ههبوو، بهلام سهبارت بهتوانای مهريه می بۆ ئهمرکردن بهسهر ههورهکانا دوودل بوو.

لهکاتی قسهکردنی ئهواندا، ههوه سهراپای ئاسمانی داپۆشی، یهکه مین دلۆیه گهرم و درشتهکان کهوتنه بارین، ههوه له عهرد نزیک بۆه، قامچی بروسکه خۆی بهئاسماندا دهدا، هاوسیکان هاواریان لئ ههستا: "وهی پاکیزه یی پیرۆز.. هاوار!"

ههستانه سهری و بهههموو لایه کدا بلاو بوونهوه، بهپهله پوهو رهزهکانیان رایان کرد، بۆ ئهوه شوینه یی بهرهه می سالانه یی میوژیان لئ ههلهختیبوو، ورده ورده دنیا تاریکتر دادههات، قهلهزه یی رهش بههورد شۆر بۆوه و کردیبه ته رزه، ئاو دپراوهکانی داپۆشی، شهقامهکان بوونه پوهبار، دهنگی گریان و شیوهن له رهزهکانهوه بهرز بۆوه، ژمارهیهک جینیوان دهدا، ههندیکی تر لهمهريه می پاکیزه دهپارانوه بهزیی بهحالیاندا بیتهوه و ناویژییهک بکات، دواچار هاوار و گریان و شیوهن و زاری لهودیو دار زهیتونهکانهوه بهرز بۆوه. لهخانوهکه یی باخ هاتینه دهری و لهژیر تاوه ته رزهدا لهکاتی کدا په رۆشیهکی مهستانه یی سهیر لهخۆه یی پتچابووم، رام کرد و تیم قوچاند، بۆ یهکه مین جار ئهوه م لهخۆمدا پێ سهما بهوهی ههرا که موسیبه ته گهورهکان دین، په رۆشیهکی بهیاننهکراو و نا ئینسانی، بوونم له خۆ دهگری. یهکه م جار که ئاگریکم بینی، ئهوه کاته یی مالی پوهره (کالیوپ)م سووتا لهبهردهم بلتیهکانا کهوتمه سهما، تا ئهوه کاته یی که سیک ملی گرتم و لهناگرهکه دوری خستهوه، کاتیکیش (کراساکیس)ی مامۆستانان مرد، بهزهحمهت توانیم جلهوی پیکه نینم بگرم، وهک بلتی مامۆستانهکم و مالی پورم ئهلقه بووین له گهر دما و ئهلعان ئهوه تهوقانه شکابن و ئیدی دهتوانم ههناسهیهکی ئاسوده ههلمرم.

ناگر و توفان و مهرگ به لاسوه وهک تارمایی ئه قین خویمان ده نواند، ههستم ده کرد به بنه ماله ی تارماییه وه په یوه ستم، ناخر هه موو ئیمه تارمایی بووین و له هه وئی رزگار کردنی عهرددا بووین له شه ری مال و خه لکه کانی ناویان.

گه یستمه سه ر جادده، به لالم لافاو هه ستا بوو، نه متوانی بپه رمه وه، له هه مان شویندا راوه ستام و که و تمه سه برکردن، تری نیوه وشکه وه بوو، به ری ره نجی یهک سال، به دهم ناوه وه رووه زه ریا ده ریوشت، شیوه ن و گریان به رزتریووه، ژماره یهک له ژنان تا ئه ژنو له ئاودا، چه میبوونه وه و له هه وئی گرتنه وه ی چنگیک میوژدا بوون، ژماره یهکی تر که له چکیان به سه ره وه نه مابوو، له قه راغ جادده که وه ستابوون و قژی خویمان ده رنی.

به په له، وهکی مشکی ته ر، له کاتیکیدا هه وئلم ددها شادومانیی خوم وه شارم، گه رامه وه ماله وه تا بزنام چما کاردانه وه ی بام چونه. بلتی بگری؟ بلتی جنیو بد؟ یا نه که وتبیته هاوار هاوار؟ ناخر باران ته واوی تریکه مانی به تالان بردبوو. ببینیم بی جووله له بهر ده رگای هه وشه راوه ستاوه و سمیلی ده جوئی و دایکیشم له دواپه وه راوه ستاوه و ده گری.

هاوارم کرد: "باوکه.. تریکه مان فه و تا!"

وهلامی دامه وه: "بیده نگ به، خو خویمان نه فه و تاوین!"

چ کاتیکی ئه وه له حزه یه له یاد ناچیتته وه، مه زنده ده که له قه برانه کانی ژباندا ده رسیکی گه وره م لی وه رگرتبیت، به رده وام بام به یاد دینمه وه که تارام و بی جووله له بهر ده رکی هه وشه راوه ستاوه، بی ئه وه ی جنیو بدات، یا نه هه رشه بکات، یا خود بگری، بی جووله له کاره سات ده نوژی و له نیو گشت هاوسیکاندا به ته نها غروری ئینسانیی خوی پاراستوه.

کوشتار

له کریت په ندیکمان هه یه ده لیت: "کاتیکی به ده ختی خوی به ته نها هات، بلتی با به خیر بی!" ئه وه په نده راسته، له بهر ئه وه ی به ده گمه ن به ده ختی به ته نها هه ر خوی دئ. روژی دواتر ناسمان سامال بوو، روژی پیشتر زه هری خوی روژاندبوو، ئه مرۆش پیده که نی، خاوه ن باغه کان، به ره زه کانی خویندا ده گه ران، هه موو تریکان له به یین چوو بوون، هیتشتا بوژ بوژ تری غه رقبوو له قور و لی تاودا ده ببنرا، نیوه رو بام به په له له میگالو کاسترووه گه رایه وه، به کیکی له ره فیقه کانی به ره به یان شتیکی به گویتیدا چریاند و ئه ویش رویشت، وا بلاو بیووه که مه سیحیه کان ناغایه کی به ناویانگیان له گوند کوشتوه، تورکه کان قوشقی بوون و خویمان چه کدار کردبوو، چاوه رتی په لاماریکی تر بووین، تورک روژبوونه میگالو کاسترو تا له پال دیواره قینیسیه کاندا خویمان بنیتنه وه.

من و دایکم و خوشکه که م ئه دوا بوژه تریانه مان لی ده کرده وه که به میوه که وه مابوونه وه، گه رما تاوی سه ندبوو، هه وا پونگی خواردبووه، کوتوپر دهنگی هاواری بونیاده م و بوژه بوژی و لاخ له جادده که وه گه یشته گویمان، هه شاماتیکی زور به هه راو زه ناوه رده ده بوون، ته شت و کتری و ژنه تورک به سواری

گویتدیووه، له پشته وه پیوانی میزه به سه ر، ژماره یه کیان پی خاوس، هه ندیکیان جزمه له پیتدا و به نیو قور و لی تاودا هه نگاویان دنا.

به هاوار هاوار و بی قسه به ره میگالو کاسترو ده هاتن. دایکم له به ر خویه وه گوتی: "تورکه سه گه باه کان!" وای گوت و باوه شی پیداکردین و به ره و خانوه که ی ناو باغ چووین.

به ئه ژنویه وه نووسام و پرسیم: "دایه بو و ا به په له ری ده که ن؟ چییان ده وی؟ بوچی هه لده له رزیت؟" ده سستی به قژمدا هیتنا و وهلامی دایه وه: "کوره که م، هیتشتا له کوتیمان! ناخر به کریتی له دایکیوون شتیکی ترسناکه!"

له درزی په نجه ره که وه له ده ره وه مان ده نوژی، هه شاماته که دوور که وتبوونه وه، له و دیو دار زه یتوونه کانه وه دیارنه مان. بیده نگی بالی به سه ر ریگه که دا کیشا.

بام گوتی: "یاللا په له که ن، ده بی بهر له خوژئاو ابوون بگه یه وه ماله وه!"

دایکم ده سستی گرتین، بام ده مانچه که ی له بهر باخه لییدا ده رهینا، تاقی کرده وه، پر بوو، له کاتیکیدا که ده مانچه که ی نا به وه گیران له دوا ی ئیمه وه که و ته ری.

خه ریک بوو خوژئاو ده بوو که به ده روازه که ی شاردا چووینه ژوو ری، ده تگوت شه ر له کوژانه کانا بارگه و بنه ی خستوه، خه لکی به په له ده ریوشتن، ده رگاکیان له و دیو خوژانه وه کلیل ددها، دایکان ماله کانی خویمان له کوژان بانگ ده کرده وه، فاتیمه، هاوسه تورکه که مان، ئیمه ی بینی و چاک و چونی له گه ل نه کردین.

بام له جیگه هه میسه بیبه که ی خزیدا، له سه ر قه نه فه که له بهر په نجه ره ی رووه و هه وشه دانیشت، دایکم گوئی له مستی فه رمان و له به رامبه ریدا کروشکه ی کرد، ده یزانی بام ناماده ی فه رماندانه، بام کیسه توتنه که ی ده رهینا، له سه رخو سیغاریکی پیچایه وه، پاشان سه ری هه لپری و گوتی:

- "نای بیچ که سیک پی له مال بنیتنه ده ر!"

ئه و جا به توورپه یی لای بو من کرده وه و پرسى: "ده ترسیت؟"

وهلامی دایه وه: "نه خیر!"

- "ئه دی ئه گه ر تورک ده رگاکیان شکاند، هه ر ناترسیت؟ گه ر هاتنه ژوو ری و تویمان کوشت چو ن؟"

که ئه و دم بیست له رز دایگرتم، تیغی رم به سه ر گه ر دمه وه هه ست پی کرد، ویستم هاوار که م: "به لئ دهرسم!" به لام له نیگای بام سه له میمه وه، کوتوپر سینگم پرپوو له هه وا، هه ستم کرد دل پر بووه له غیره ت و پیاوه تی. گوتم: "گه ر بشمکوژن، هه ر ناترسم!"

بام گوتی: "باشه!" و ئیدی سیغاره که ی پی کرد.

هاوینی رابردوو که چوو بوومه گوند تا شاهیدی مردنی باپیره م بم، له گه ل یه کیکی له خالوکانما له بیستان نوستم، خوم به ده سستی خه و سپاردبوو، کوتوپر دهنگی قرچه قرچیکم بیست، زه نده قم له و ده نگه چوو، خوم به ره لای خالوم ته کان دا، پرسیم: "ئه و ده نگه ده نگه چیسه؟ من ده ترسم!" خالوم توورده بوو

له تاو ئه وهی که خه بهرم کردۆته وه، پشتی تنی کردم و گوتی: "کورپه شاری بنو، مه گهر تا ئه لعان ناوها دهنگیت نه بیستوه؟ ئه وه کاله که کانن گه وره ده بن!" ئه و رۆژهش که بایم ناوها دیکه تی ده دام، ههستم ده کرد دلّم گه وره ده بی و دهنگدانه وهی ئه و گه وره بوونه ده بیبیم.

میگا لۆکا سترۆ چوار ده روزهی هه بو، هه موو رۆژتیک له کاتی خۆرئاوا بووندا، تورک ئه و ده روزانه یان داده خستن و له گه ل هه لها تنی خۆردا ده یان کردنه وه، به درێژایی شه و کهس نهیده توانی بیته ئه مدیو بۆ ناو شار، یا خود له شار بیجیته ده ر، به و جۆره مه سیحیه کان ده بوون به ته له وه، مادامه کی ده روزا زه کان داخرا بوون، ئیدی تورک ده یان توانی شه وانه ده ست بده نه قه تلوعام، له بهر ئه وهی هه م ژماره یان زیاتر بو، هه م باره گیان هه بو. یه که مین جار بو من قه تلوعام بیبیم، چه ند رۆژی ئه وه وه بر، زهینی منالیم روخساری راسته قینه ی ژبانی له ودیو ده مامکه جوانه کانی زه ریا، دارمیوی پر له ترئ و نانی گه م و زه رده خه نه ی دایکی که وه ده بیی. به لئ، روخساری راسته قینه ی ژبان: (که لله سه ر!)

هه ر له و سه رده مه دا بوو توو تیک له ناخمدای چینرا، ده بوو ئه و تووه ماوه یه ک دواتر گو ل بکا و به ره که ی له شتیه ی چاوی سییه مدا، له شتیه ی چاوی ناوه مه دا دروست بیته، چاویکی سازگار که شه و و رۆژ کراوه بی و ترس و خۆف نه ناسی.

دایکم و خوشکه که م و من له ماله وه پالمان دابوو به یه که وه و خۆمان مات دابوو، له ده ره وه دهنگی جنیو و هه ره شه ی تورکه شیتنه کا مان ده ها ته گو ئ، دهنگی شکاندنی ده رگا کان و قه تلوعامی مه سیحیه کان مان ده ژنه فت، دهنگی قروسکه ی سه گ و هاواری گیانکیشانی برینداران. هه راو هۆریا یه ک فه زای گرتبووه نه بیته وه، ده تگوت بومه له رزه رووی داوه. بایم له مدیو ده رگا که وه به تفه نگه وه، ئاماده باش له که میندا بو، بیرم دئ به ردیکی شتیه لاکیشه یی به ده سته وه بوو که به ردی چه قۆ تیز که ره وه یان پئ ده گوت، چه قۆ به کی درێژی ده سک ره شی پئ تیز ده کرده وه، ئیمه ش چاوه ری بووین، ئاخه ر بایم گوتبووی: "گه ر تورک ده رگا که یان شکاند و ها تنه ژوورئ، بریارم داوه به ره له وهی بکه ونه به ر ده ستیان خۆم بتانکوژم!" ئیدی دایکم و من و خوشکه که شم رازی بووین، بۆیه هه نوو که ش چاوه ری بووین.

له و ساته وه ختا نه دا، گه ر که سییک ده رکه و تبا، ره نگ بوو رۆحم کامل با، ههستم ده کرد له ماوه ی چه ند سه عاتی که دا کوتوپر له منالیکه وه بوومه ته پیاو.

شه و به و شتیه یه ره ت بوو، رۆژ بۆوه، هه راو هۆریا که نه ما، سوپای مه رگ پاشه کشتی کرد، به وریایی ده رگا کا مان کرده وه و سه رمان برده ده ری، هه ندئ له ژنه دراوسیکان، به دزی و ترس و له رزه وه په نجه ره ی ماله کانیان کردبووه، دیکه تی کۆلانیان ده دا، له و کاته دا تورکه کولیچه فروشه که ده رکه وت، ریشی نه بوو، دهنگی بهرز، کولیچه ی دارچین و په لکه خه شخاشی له سه ر سینیه ک نابوو، به گۆرانی چرینه وه هاواری بۆ فروشتنی کولیچه و په لکه خه شخاشه کانی ده کرد، چ که یفیکه هه بوو! وا پیتده جوو هه موو شتیک سه ره له نو ئ له دایک بوو بیته وه، ده تگوت یه که م جاره ئاسمان و هه ور و سینیه کی پر له کولیچه ی بۆن دار

ده بیین، دایکم کولیچه یه کی بۆ کریم، ئیدی به و په ری که یفه وه که و تمه خواردنی.

پرسیم: "دایکه، کوشتار ته و او؟"

به ترسه وه وه لامی دامه وه: "کورپه که م بیته ده نگ به، ناوی کوشتار مه هیته، ئاخه ره نگه گو ئی له ده نگت بی و هه مدیس بگه ریته وه!"

ئه لعان که وشه ی (کوشتار) م له سه ر قافر نووسی، مووی سه رم راست بۆوه، ئاخه ر کاتیک منال بووم، ئه و وشه یه ته نه ا پینچ پیت له پیته کانی ئه لف و بی نه بوو، به لکو هه راو زه نایه کی گه وره بوو، پیتی هه بوو ده رگا کانی به له قه ده شکاند، روخساریکی تو قینهر و چه قۆ به ک له ما به یی ددانه کانی بوو، قیژه و هاواری ژنانی ده رو دراوسی بوو، پیاوانیک بوو که له مدیو ده رگا وه خۆیان نابۆوه و فیشه کیان داده گرته وه.

بۆ ئیمه که له و سه رده مه دا منال بووین و له کریت ده ژباین، وشه ی تریش هه بوون که فرمی سک و خوتیان لیه ده چۆرا، ئه و وشانه ی که بیوونه هۆی له سیتار دانی خه لکانیک، ئه وانه ش وشه گه لی: نازادی، قه دیس میناس، مه سیح و شو ئش بوون.

نووسه ر، قه ده رتیک زالمانه و تالی هه یه، له بهر ئه وه ی ماهیه ته ی کاره که ی وشه ی پئ به کار ده هیته تا کولی ناخی بۆ بیته نگه بگۆرئ، هه ر وشه یه ک بۆ خۆی سه ده فیکه ره قه و هیزیکی گه وره و ته قینه وه یی له خۆیدا هه شارداوه، بۆ دزینه وه ی مانا که ی، ده بی ریگه بدا له ناخیدا وه ک بۆ مینیک به ته قیتته وه. به و جۆره یه که ئه و رۆحه ی زیندانی کراوه نازاد ده بی.

جاریکیان حاخامیک که هه میشه به ر له چوون بۆ کلئسا بۆ دو عا کردن، وه سیه تی ده کرد و به چاوانی پر له فرمی سک وه خودا حافیزی له ژن و مناله کانی ده کرد، ئاخه ر ئه و دلنیا نه بوو له وهی که چما دوا ی دو عا کردن ده مرئ، یا خود به زیندووی ده مینئ. ده یگوت:

- "کاتیک وشه یه کی وه ک وشه ی خودا ده هیتمه سه ر زوبان، ئه و وشه یه دلّم هه پروون به هه پروون ده کات، زه نده قم ده چئ و نازانم ده توانم وشه کانی دواتر (روحم پئ بکه) بلیم یان نا!"

چ ده بوو گه ر که سییک توانیبای به و جۆره شیعریک بخوتینیتته وه، یان وشه ی (قه تلوعام) نوتق کات، یا خود نامه ی ئه و ژنه بخوتینیتته وه که خۆشی ده وئ، یان به و جۆره ئه م په یامه بخوتینیتته وه که شه رحی حالی ئینسانیکه زۆر له ژبانیاندا جهنگی و شتیکه کی ده سک ه وت.

رۆژی دواتر، سوپای سالخان، بایم دهستی گرم و گوتی:

- "وه ره!"

دایکم به ترسه وه گوتی: "ئه ری ئه و تولفه بۆ کو ئی ده بهیت؟ ته نانه ت مه سیحیه ک له مال نه ها تو ته ده ری!"

بایم دووباره ی کرده وه: "وه ره!" وای گوت و ئیدی ده رگا که ی کرده وه و چوینه ده ری.

لیم پرسى: "بۆ کو ئی ده چین؟" و ام گوت و دهستم له نیو دهستی پیاوانه ییدا ده له رزی.

سه بیرتکی خواروو ژووری کۆلانی کرد، کەس بەدەرەوه نەبوو، جگە لە دوو ژنی تورک نەبێ کە لە سووچی کۆلانی و لەبەر بەلوعەدا خەریکی شت شتن بوون، رەنگی ئاوەکە سوور بوو.

- "دەترسیت؟"

- "بەلێ؟"

- "قەیناکا، رادبیت!"

لەسووچی کۆلانی کەوێ داگەراین و بەرەو دەروازەی بەندەر کەوتینە پێ، لای دەرگای مالتیکەوێ رەتبوون کە هیشتا دوکەلی لێ هەڵدەسا. لای مائی زۆرەو رەت بوون کە دەرگاکانیان شکاو و هیشتا خۆپێنەکی سەریان و شک نەبێوێ، کاتیەک گەشتینە گۆرەپانی شار بەئەستێرکی پەیکەری شیر و دارچنارە دێرینە گەورەکی لێوارەکە یەوێ. بابم راوێستا.

بەدەم ئیشارەتکردنەوێ گوتی: "بۆرە!"

سەیری دار چنارەکەم کرد و لە حەبوێتا قیژەیهێکم لێ هەستا، سێ کەس لە پالێ یەکدا لە دار درابوون، پێیان پەتی و جلکی نوسستیان لەبەردا بوو، زوبانیان بەرەنگێکی سەوزی تۆخ لە دەمیانەوێ هاتبوو دەری. ئاخر ئەو دیەنە زیاد لە وزە من بوو، سەرم وەرچەرخان و باوێشم کرد بەئەژنوی باجد، بەلام ئەو بەدەست سەری گرتم و بەرەو چنارەکی وەری چەرخاندا.

هەمدیس ئەمری پێی کردمەوێ: "بۆرە!"

پانتایی چاوانم پێوون لە خەلکانی لەسێدارەدراو.

- "ئومێدەوارم بەدرێژیی تەمەنت، دیەنی ئەم لەسێدارەدراوانە لە پێش چاوانت نەسپردیتەوێ!"

- "کێ ئەوانە کوشتوو؟"

- "تازادی، تا خودا لێمانی پێرۆزکات!"

من لەو قەسەیهێ نەگەیشتم، بەچاوانیکی دەریۆقیوێوێ لەو سێ جەنازەیهێ ورد دەبوومەوێ کە لە مابەینی گەلا زەرەدەکانی دارچنارەکەوێ بەئەسپایی دەلەریئەوێ.

بابم چاوی بەملاولادا گێرا و گویی رادبیرا، کۆلانی کەوێ بێدەنگ بوون، رووی تێی کردم و گوتی:

"دەتوانیت دەستیان تێو بەهیت؟"

بەترسەوێ وەلامم دایەوێ: "نا!"

- "چۆن؟ دەتوانیت... وەرە!"

نزیك بووینەوێ، بابم بەپەلە چاچی کیشا، ئەمری کرد:

- "دەدەست لە پایانەوێ بدە!" دەستی گرتم، پێستی سارد و وشکی جەنازەکانم لەسەر پەنجەکانم هەست پێی کرد، هیشتا شەوئیمان لەسەر بوو.

بابم ئەمری کردمەوێ: "ماچیان کە، رێوێسمی دۆعاکردن بەجێ بێنە!"

کاتیەک سەرنجی دا دەموێ بۆم، ژێر بالی گرتم، بەرزی کردمەوێ، سەری چەماندەمەوێ و لێومی

بەپایانەوێ نووساند، پاشان دایگرتە سەر عەرەدەکە، لەشم لەسەر پام قورس بوو، بابم نوشتایەوێ و سەیری کردم. گوتی: "تەمە بۆ ئەوێ بوو تا لەسەر مەرگ رادبیت!"

جاریکی تر دەستی گرتم و گەراینەوێ مالت، دایکم بەنیگەرانییەوێ لەو دیو دەرگاوە چاوپرتی دەکرد، بەدەم باوێش پێداکردن و ماچکردنەوێ گوتی: "تو خودا، ئەو تۆلفەت بۆ کوێ برد؟"

بابم وەلامی دایەوێ: "چووین بۆ دۆعا کردن!" وای گوت و سەرنجیکی پێی لە باوێ بەخۆبوونی لێی دام.

بۆ ماوێ سێ رۆژ دەروازەکان بەداخراوی مانەوێ و لەرۆژی چوارەمدا کرانەوێ، بەلام تورک بەکۆلانی کانا دەگەرپان، چاخانهکانیان تەحەرپی دەکرد، لە مزگەوتەکان کۆدەبوونەوێ، هیشتا کەفوکۆلی دەروونیان نەنیشتبووێ، چاوانیان پێ بوو لەقەتلوعام، کریت بەلێواری تەقینەوێ بوو، تەنها پزسیکیک بەس بوو بۆ ئەو تەقینەوێ، ئەو مەسیحییانە مالتیان هەبوو، سواری بەلەم و کەشتی بوخاری بوون و بەرەو گریکستانی نازاد کەوتنە پێ. بەلام ئەوانە مالتیان نەبوو، میگالتو کاسترۆیان جێ هیشتا و دایانە شاخ.

ئێمە لەو کەسانە بووین کە بەنیاوی سەفەر چووین بۆ بەندەر، بابم لە پێشەوێ دەریۆشت و من لەدواوێ و دایکم و خوشکەکەم لەدواوی باجمەوێ هەنگاویان دەنا.

بابم گوتی: "ئێمە پیاوان دەبێ ناگاداری ژنان بین ئاخر هیشتا تەمەنم نەگەیبووێ هەشت سالان من لە پێشەوێ دەروم و تۆ لە دواوێ، زۆر وریابە!"

لای مالتی سووتاوێ هاوسیکانمانەوێ رەت بووین، هیشتا ژمارەیهێک لە جەنازەکانیان بەخاک نەسپاردبوو، لاشەکان بۆنیان کردبوو، بابم لەبەر دەرگا یەکدا نوشتایەوێ و بەردێکی بەخۆتین سووری هەلگرتەوێ. بەرەدەکی دامی و گوتی:

- "ئەمە بۆ تۆ، هەلی گره!"

سەرەنجام پەیم بەرەوتاری توند و وشکی بابم برد، ئاخر وی شتیوازی (پیداگۆژی نوێ) ی پەپرو نەدەکرد، ئەو پەپروکاری شتیوازیکی دێرین و بێروحمانه بوو، تەنها شتیوازیکی کە دەیتوانی پارێزگاری لەنەژاد بکات. ئاخر گورگ یەکەمین بەچکە ی خۆی فێری راو و کوشتن دەکات، فێری دەکات چۆن بەفیل یان نازایەتی، خۆی لە تەلە رزگارکات. حەوسەلەو سەرەختیم کە هەمیشە لەهەلومەرجی خەتەرناکدا لەگەلم بوون، بەقەرزارباری (پیداگۆژی) یە زبیر و وشکەکە ی باجمیان دەزانم، هەرەوێ ئەو ئەندێشە دەستەمۆ نەبووانە ی کە هەر ئەلعان لە کۆتایی عومرمدا حوکمرانیم دەکەن و نامادە ی قەبوولکردنی تەسەلای من لە خواوێند و شەیتان نین، بەقەرزارباری ئەو رەوتارە وشک و زبیری باجمیان دەزانم.

بەر لەوێ مالت جێ بێلین، بابم پێی گوتم: "وا باشترە بجینە ژوورەکی تۆ و بریار بەدین بۆ کوێ بجین!"

له‌ناوه‌راستی ژووړه‌که‌دا وه‌ستا و ئیشاره‌تی بۆ نه‌خشه‌ی گریگستان کرد که به‌دیواره‌که‌وه هه‌ل‌واسرابوو.

- "پیرایۆس یان ئە‌سینام ناوئ، هه‌مووان له‌وئ کۆ‌ده‌بنه‌وه، دواتریش ده‌که‌ونه ه‌وارهاوار که شتی‌ک شک نایه‌ن بیه‌خۆن و پاشان ده‌که‌ونه ده‌ستی سوآل پان‌کردنه‌وه. ئە‌و جوړه کارانه په‌ست و تووړه‌م ده‌که‌ن، دوو‌رگه‌یه‌کی تر هه‌ل‌بێژیره."

- "هه‌ر کامی‌ک خۆم به‌وئ؟"

- "به‌لئ، هه‌ر کامی‌ک خۆت به‌ت‌وئیت."

له‌سه‌ر کورسییه‌که هه‌ستام و له‌ ته‌واوی دوو‌رگه‌کانی (ئیه‌ژه) - خال‌چینی سه‌وز له‌سه‌ر زه‌ریای شین - وردیو‌مه‌وه، پاشان له‌ (سانتۆزینی) یه‌وه ده‌ستم پێ کرد و په‌نجه‌م به‌ (میلۆس) و (سیپنۆس) و (میکنۆس) و (پارۆس) دا‌گێژا و له‌سه‌ر (ناکسۆس) پام گرت.

گوتم: "ناکسۆس!"

شیتوه و ناوه‌که‌یه‌م پێ خۆش بوو، له‌و ساته‌وه‌خته‌دا چۆن ده‌متوانی پێش‌ببینی ئە‌وه به‌که‌م که ئە‌و هه‌ل‌بێژارده‌ رێکه‌وت و خه‌ته‌رناکه‌ چ کاریه‌گره‌یه‌که له‌سه‌ر ته‌واوی ژبانم جێ دێلئ.

سه‌یری بابم کرد و هه‌مدیس گوتم: "ناکسۆس!"

وه‌لامی دامه‌وه: "زۆر باشه، ده‌چین بۆ ناکسۆس."

ناکسۆس

ئە‌م دوو‌رگه‌یه‌ له‌ نیو‌رووناکی و ئارامییه‌کی چر‌دا نو‌قووم بوو، له‌ هه‌موو لایه‌ک کاله‌ک و هه‌ل‌ووژه و هه‌نجیر هه‌ل‌درا‌بوونه‌وه، زه‌ریایه‌کی ئارام ده‌وری دا‌بوو، له‌ خه‌لکی ئە‌و دوو‌رگه‌یه‌م ده‌نۆری، رو‌خساریان میه‌ره‌بان و هه‌رگیز له‌ هه‌ژمه‌ت تو‌رک یان بو‌مه‌له‌رزه هه‌ل‌نه‌له‌رزببون و رو‌ویه‌رووی مه‌ترسی نه‌بوونه‌وه، لی‌ره‌ نازادی، په‌رۆش‌بوونی بۆ نازادی خامۆش کردبوو، ژبان وه‌ک گه‌لایه‌کی ناو ئاو به‌بێ جوو‌له ده‌پۆشت، گه‌رچی ناو به‌ناو ده‌خ‌رۆشا به‌لام هه‌رگیز لافاویکی لئ نه‌ده‌که‌وته‌وه. کاتی‌ک له‌و ناوه‌دا پیا‌سه‌م ده‌کرد، به‌که‌مین نیعه‌مه‌تیک که سه‌رنجی راکێشام، ئاسایش بوو: ئاسایش و چه‌ند رۆژتیک دواتریش بێزاری.

پیاوی‌کمان ناسی ناوی (لازارۆس) بوو، ئە‌و پیاوه ناکسۆسییه‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی خه‌لکی (ئینگاریس) بوو. ئە‌و ناوچه‌یه‌ یه‌ک سه‌عات له‌شاره‌وه دوور بوو، لازارۆس باخیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، ئیهمه‌ی بۆ ئە‌وئ ده‌عه‌ت کرد و دوو هه‌فته‌یه‌ک له‌لای ماینه‌وه. خودایه‌ چ فه‌ره‌حیه‌ک و چ جوانییه‌ک و چ دره‌خته‌گه‌لێکی به‌به‌ر، ئیدی کریت له‌ لامان ببوه ئە‌فسانه‌ی په‌رییان، هه‌وری هه‌ره‌شه‌که‌ر له‌و دوو‌ره‌وه چ خه‌ته‌ری بۆ سه‌ر ئیتمه‌ نه‌بوو، نه‌ له‌خوێن‌پێژی هه‌والێک هه‌بوو، نه‌ له‌ جه‌نگین بۆ نازادی، ئە‌وانه هه‌موو تو‌ابوونه‌وه و له‌ نیعه‌مه‌ته‌کانی ناکسۆسدا بزر ببوون.

چه‌ند کتییی‌ک له‌ گه‌نجینه‌ی خانووی باخه‌که‌دا دۆزییه‌وه، رۆژگار په‌ره‌کانی زه‌ر هه‌ل‌گه‌راندبوون،

کتیبه‌کانم هه‌ل‌گرتن و رۆژانه له‌ژێر دار زه‌یتوونی‌کدا داده‌نیستم و به‌په‌رۆشه‌وه ده‌که‌وته هه‌ل‌دانه‌وه‌ی په‌ره‌کانیان، له‌ وێنه‌ی کۆن و بێ‌هه‌نگی قاره‌مانان و خانمان، له‌ئاژه‌لانی درنده و مۆزی دارستان ورد ده‌بوومه‌وه، له‌ کتییی‌کی تر‌دا، وێنه‌ی زه‌ریای شه‌خته‌به‌ند و که‌شتیی له‌ناو سه‌هۆل‌دا گیرخواردوو، وێنه‌ی بێ‌چوو و رچ که وه‌ک تۆیه‌له‌ لۆکه له‌سه‌ر رووی به‌فر تلیان ده‌دا. له‌ کتییی‌کی تر‌دا وێنه‌ی شاره‌ دوو‌ره‌کان، دوو‌ه‌ل‌کێشگه‌لی به‌رز، کرێکاران و ئاگری گه‌وره.

زه‌ینم ده‌کشا و دونیاش له‌گه‌ل‌یدا به‌رفه‌راوان ده‌بوو، ئە‌ندیشه‌م پێ ده‌بوو له‌ دره‌خته‌ گه‌وره‌کان، له‌ گیانه‌وه‌ره سه‌یره‌کان، له‌ خه‌لکانی ره‌ش و زه‌رد. له‌ به‌کی‌ک له‌و کتیبانه‌دا ئە‌م وشانه‌م هاتنه‌ به‌رچاو: چه‌ند به‌خته‌وه‌ره ئە‌و که‌سه‌ی که زۆرترین زه‌ریا و کیشوهره‌کانی بینیوه! له‌ کتییی‌کی تر‌دا ئە‌م رسته‌یه سه‌رنجی راکێشام: گا- بوون به‌رۆژتیک باشتره‌ له‌ - مانگا بوون- به‌سالتیک! باش له‌ رسته‌یه‌ حالی نه‌بووم، به‌لام ده‌مزانئ نامه‌وئ بیه‌ مانگا، به‌داخستنی کتیب و سه‌یرکردنی داربه‌هئ و داره‌له‌ووژه‌ی گه‌ییو و ئاودار، هه‌وای گه‌رم و بۆنخۆشم هه‌ل‌ده‌مژت، به‌میتروویه‌ک ده‌چووم که هیشتا باله‌کانی ته‌واو کامل نه‌بوون و یا چکۆله‌کانی به‌عه‌رددا بدا تا به‌لکو پال‌ بگه‌رئ و بفرئ، گه‌رچی ده‌شترسئ له‌وه‌ی چما سه‌رده‌که‌وئ یان شکست دێنئ؟ ئاخ‌ر ئە‌مه‌ بوو وای لئ کرد عاده‌ت به‌تۆزێکی تر ئارامییه‌وه بگه‌رئ.

من عاده‌تم به‌ئارامییه‌وه گرت، بئ ئە‌وه‌ی چ زانیارییه‌کم هه‌بئ، به‌نه‌هینی خۆم بۆ رۆژتیک ئاماده‌ ده‌کرد که باله‌کانم ئاماده‌ی فرین ده‌بن و ئیتر بۆ خۆم ده‌رۆم.

به‌لام خوشکه‌زاکه‌ی لازارۆس، که کچیتکی بزێوی دوانزه‌ سالان و ناوی (ستیلیا) بوو، به‌دار زه‌یتوونه‌که‌ی ئە‌و لاهه‌وه جو‌لانه‌ی ده‌کرد و گۆرانیی ده‌چری. له‌کاتی جو‌لانه‌کردنا کراسه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌درا‌یه‌وه و پێپو‌پوزه‌ خ‌ر و وه‌ک به‌فر سپییه‌که‌ی له‌به‌ر رۆش‌نایی هه‌تا‌وا دا‌ه‌بریسکایه‌وه. هه‌وسه‌له‌ی بیستنی گۆرانییه‌که‌ی، یاخود بینیی پێپو‌پوزیم نه‌بوو، رۆژتیکیان به‌تو‌وره‌ی کتیبه‌کانم کیشا به‌عه‌رددا، ئە‌ویش به‌ده‌م بنیشت جوینه‌وه سه‌یری کردم و دایه قاقای پێکه‌نن، له‌و هه‌موو گۆرانییه‌ی ستیلیا ته‌نها په‌کی‌کیانم بیه‌راموه که ده‌یگوت:

ئە‌و چاوه‌ ره‌شانه‌ داگره‌ که ته‌ماشای منیان پێ ده‌که‌ی

زێر و زیوه‌که‌م دایانگره‌، وا خه‌ریکه‌ ئاگرم تئ به‌رده‌ده‌ن.

هه‌ستامه سه‌ر پێ و هاوارم کرد: "ستیلیا، یا تۆ برۆ یاخود من ده‌رۆم!"

له‌ جو‌لانه‌که‌ دابه‌زی و ئیتر بئ ئە‌وه‌ی پێکه‌نئ، وه‌لامی دامه‌وه:

- "وه‌ره‌ با هه‌ردوو‌کمان برۆین!" پاشان ده‌نگی نزم کرده‌وه و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "هاو‌رتی داماو، باشتره‌ پێکه‌وه برۆین، چونکه‌ رۆژی دووشه‌مه‌ له‌ قوتابخانه‌یه‌کی کاسۆلیکه‌کاندا زیندانیی ده‌کرتئ. گوتم لئ بوو باوکت له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی بۆ خالۆم ده‌کرد!"

له‌ناو قه‌لاکه‌ی ناکسۆسدا، که ته‌رمی داگیرکه‌ره فه‌ره‌نگییه‌کانی تیدا به‌خاک سپێردرا‌بوون، قوتابخانه‌یه‌کی به‌نیویانگی فه‌ره‌نسابی هه‌بوو که قه‌شه‌ی کاسۆلیک مه‌زب به‌رتو‌دیان ده‌برد. من و بابم رۆژتیکیان بۆ ئە‌وئ چوین، بابم بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌یری کرد و پاشان سه‌رتیکی له‌قاند و گوئی:

- "ئېرە بۇ فېئېر بون قەيدى ناکا، بەلام مامۇستاكانى قەشەى كاسۇلىيكن، نەفرەتبان لى بى. دەشىن بىتكەنە كاسۇلىيكن!"

گەرچى دووبارە ناوى ئەو قوتابخانەيە نەھىتبايەو، بەلام دەمزانى كە بېرىتىكى لەو جۆرە گېنگلى يې دەدا و نازانى چ بېرىتىكى بەدا. شەوى ھەمان ئەو رۆژەى كە ستىيلا لەو بارەيەو قەسنى بۇ كەردم، دواى شىو باىم لەگەل خۇيدا بۇ پىياسە بەرەو باغەكەى بېردم. مانگ تېرىفەى دەدا، ھەموو شىتىك نارام و بۇنىكى خۇشى لى دەھات. ماوئەك زارى ھەلنەھىتبايەو، لەكاتى گەرانەو دەدا، راوئەستا و گوتى: "لە كرىت شۆرش ھەلايساوەتەو و ئىدى من دەگەپتەو بۇ ئەوئ، ئاخىر رەواى حەق نىبە برا مەسىحىيەكەنم لەوئ بىجەنگن و منىش لىرە لەباغەكاندا پىياسە بىكەم، دەبى بېرۇم. تۇبىش نابى ھەل لەدەس بەدەيت، دەمەوئ بۇ خۆت بىبىتە پىياو!"

ھەمدىس بېدەنگ بۆو، چەند ھەنگاوتىكى نا و جارىتىكى تر راوئەستا.

- "تېنگەبىشتىت؟ بون بەپىياو واتە بەكەلكى ولات ھاتن، حەيفىك ناوكىان بۇ دەرس و دەور بېرېوت نەك بۇ چەك ھەلگرنن، داخەكەم تازە چ شىتىك ناكىرئ. ئىتر رېگەى تۆ ئەوئە، ئەو رېگەيە بىگەبەر. تىدەگەيت؟ دەرس بخوتنە تا لە رېئى و دەسھىتبانى نازادىدا يارمەتى كرىت بەدەيت، دەبى ئامانجى تۆ ئەو بى، ئەگەر نا ئەو خوتىدن و خوتىدەوارى بەجەھەننەم، من نامەوئ بىبىتە مامۇستا و قەشە و سولەيمانى حەكىم، تىدەگەيت؟ من بېرىارى خۆم داو، ئەلەن تۇبىش بېرىارى خۆت بەدە! گەر لە رېئى قەلەم يان تەنگەو نەتوانىت يارمەتى كرىت بەدەيت، ئەو وا باشتە بۇ خۆت پالەكەويت و بىرەت!"

گوتم: "ئاخىر من لە قەشە كاسۇلىيەكەن دەترسم!"

- "ھەررەو مەنىش لىبان دەترسم، پىياو حىسابى دەترسى، بەلام بەسەر ترسەكە بەدا زال دەبى، من ئىمانم پىت ھەيە."

ساتىك بېرى كەدەو و ئەو جا ئاوا قەسەكانى راست كەدەو:

- "نا، ئىمانم بەتۇ نىبە، بەلكو ئىمانم بەو خوتنە ھەيە كە لەدەمارەكانتا دى و دەچى، ئىمانم بەخوتىنى كرىتىيە ھەيە، دەى نىشانەى خاچ بىكىشە، گور بەدە خۆت و بەئومىدى خودا رۆژى دووشەمە دەچىن ناوئوست دەكەين."

ئەو رۆژەى من و باىم بەو تەپۇلكەيەدا سەر دەكەوتىن كە لەبەردەم قەلاكەدا بو، باران دەبارى، ئە بارانىتىكى پەراگەندەى پىيىزى رېگەكانى تارىك دەكرد، زەريا لەدوامانەو ھەناسەى ھەلەكەشە، شەبەكى فېتىك گەلاى درەختەكانى شەن دەكرد، تاك تاك گەلاكان، بەرەنگى زەرد و قاوئەبى دەپۇرئانە سەر عەرد و سەرى تەرى درەختەكانىان دەپازاندەو، بايەكى توند كە بېگومان لەو سەرى سەرەو ھەلى كەردبو، پەلە ھەررەكانى راودەنا، سەرم ھەلېرى و سەرنجىكى قوولم لە پەلە ھەررەكان دا، راپان دەكرد، بەكىان دەگرتەو، جوى دەبوئەو ھەندىكىان قەلبەزەى بەرزى رەنگ خۆلەمىشېيان لەدواى خۇيانەو جى دەھىشت تا بەشكەم عەرد لەمس كەن.

لە تافى منالېمەو بەدوا، حەزم دەكرد لە حەوشە لەسەر پىشت پاكىشېم و لە ھەر بىر بۇرچ، زۆرەى كات

مەلىك، رېشۇلەيەك يان پەرىسېلىكەيەك ياخود كۆتېرىك دەفرى و بەشىوئەك لەگەلېدا يەكانگىر دەبووم كە گەرماى سىنگىم لەسەر لەبى دەستەم ھەست پىن دەكرد. خاتو (پنلوپ)ى ھاوسىيمان رۆژىك بەدايەكىم گوتىو: "مارگى، مەزەندە دەكەم كورەكەت بونىادەمىكى دەسگرەو يان فالچى لى دەرچى. ئاخىر دايمەى خوا تەماشاش ھەر دەكات."

دايەم وەلامى داوئە: "پنلوپ خەفەت مەخۇ، شەقى زەمانە ناچارى دەكات سەرنجى بۇ خوارەو نەوى كات!"

بەلام ھىشتا زەمانە شەقى خۆى نەوئەشانىبو، ئەو رۆژەى بەرەو قەلاكە سەردەكەوتم، ھەورم ستايش دەكرد، جار ناچار ھەلەدەنووتام و پام دەخزا، باىم شانى گرتم و گوتى:

- "ھەر لەبىر كە، تەماشاش بەردەكانى ژىر پىت كە تا نەكەويت و ھەلەدەپىت!"

كىژۇلەيەكى جىتېل و مەلوول لەخانويەكى نىو وىران ھاتە دەرى، ئەوئەش لە ناسمانى دەنۆرى، كىژۇلەكە زەرد و لاواز بو، لەروخسارىدا نىشانەى وىقار و نەجابت دەبىنرا، شالىكى كۆنى لەخۇيەو پىچابو، ھەلەلەرزى، دواتر زانىم ئەو كىژۇلەيە سەر بەيەكىكە لەبەنەمەلە بەناوبانگە كاسۇلىيەكەكان بو، ھەموو ئەندامانى ئەو خىزانە كۆنت و ژنە كۆنت بوون و چەند سەدەيەك لەوئەبەر ناكسۇسىيان داگىر كەردبو، ئەو قەلايەيان بۇ نىشتەجىبوونى خۇيان رۇنابو، قەلاكە كەوتىو ھەر زىرتىن شوتىنى شارەو، لەوئە دەپانئوانى رەشە خەلكە ئەر تەدۆكسىيەكە بخەنە ژىر چاودىرېيەو و لە بەندەرەو تا عەردە تەختانىيەكانى پىشتەو، لەرەنج و ھەلپىروكان و بېگارى پىكردىيان بىزىن. بەلام ئەلەن ئىدى كەوتىوئە سەر بەرەى خالى و لەوئەرى زەلېلىدا دەئىيان، كۆشكەكانىيان داروخواو نەو بەئەسل و فەسلەكانىيان برسى و رەنگىپەبو بوون. كىژانى ئەو بەنەمەلەيە بەدلى خۇيان مېردىكىان نەدېبۇو، لەبەرئەوئە پىياوانى ھاوسىنى ئەو كىژانە پىياوئەتسىيان لەدەس دابو، ئەو پىياوانە يان ئارەزووى ژن ھىتانبان نەبو، ياخود دەرەقەتى ژيانى ژن و منال خىستەو نەدەھاتن، لەلايەكى تر ئەو خانمانە پىتبان شورەبى بوو شو بەئەر تەدۆكسىيەكى ھەزار بىكەن. ئەوانە لەكەلى خۇيەشتزانى و شكۆى خۇيان نەھاتىوئە خوارەو. لەبەرئەوئە تەنھا خۇيەشتزانى و شانازىيان شك دەبرد.

كىژۇلەكە بۇ ساتىك لە ناسمانى نۆرى، سەرىكى بادا و ھەمدىس چۆو ژوورەو.

تەواى رۇوداوەكانى ئەو رۆژە موو بەموو وەياد دىنمەو، ئەو رۆژە دەلېم كە بەقەلاكەدا سەركەوتم تا لە قوتابخانەى كاسۇلىيەكان خۆم ناوئوست كەم. ھىشتا دەتوانم ئەو پىشەلەيە بىنم كە لەسەر سەكۆيەك لە بەر باراندا وىستابو، سەگىكى سېى بەپەلەى نارنجىيەو، كىژۇلەيەكى پىن خاوس مەقەلېيەكى پىر لەپشكۆى سوورى بەدەستەو و راي دەكرد، روخسارى بەتېنى ئاگرەكە ھەلايسابو.

باىم گوتى: "ئەو گەبىشتىن!" ئىدى دەستى برد و لە ئەلقەى دەرگا گەرەكەى دا.

لە ژيانى فېكىرېدا، ئەو يەكەمىن و رەنگە گىرنگىر پىچالەكىن بو، دەرگا يەكى ئەفسوونايى لەزەنمدا كەوتە سەرىشت و بەرەو دۇنيايەكى سەير رانومايى كەردم. تا ئەو دەمە رۇم لەدۇنيايى داخراوى كرىت و گىرېكستاندا دىل بو، بەلام ھەنووكە دۇنيا بەر فراوان دەبو، دابەشكارى گرووپە بەشەرىيەكان

زیاتر دهبوو، ئیسیکی سینهی هه‌رزه‌کاریم بۆ له‌خۆگرتنی هه‌موو ئه‌و شتانه‌هاواری ده‌کرد. به‌ر له‌و ساته‌، نه‌گه‌یشتبوومه‌ ئه‌و یه‌قینه‌ی که‌ دونیا زۆر گه‌وره‌یه‌ و په‌نج و هه‌ول ته‌نها لای جه‌نگاوه‌رانی کریت نییه‌، به‌لکو لای هه‌موو ئینساننیک هه‌یه‌. له‌وه‌ش زیاتر، له‌پێی شیعروه‌ ده‌توانی ته‌واوی ئه‌و ژان و هه‌ولانه‌ بکریته‌ خه‌ون، جیلوه‌ی بوون به‌هه‌ر راده‌یه‌کیش زوو گۆزه‌ر بێ، شیعره‌ ده‌توانی وه‌ک گۆزانی نه‌مری کات.

تا ئه‌و دهمه‌ ته‌نها دوو یان سه‌ ئه‌قینی سه‌حرایی هوکمرانییان به‌سه‌ر بووندا کردبوو: ئه‌وانیش ترس، جه‌نگ بۆ زالیبون به‌سه‌ر ترسدا و په‌رۆشیی ئازادیی بوون. به‌لام حاالی حازر دوو ئه‌قینی تازه‌ له‌ ناخدا بلتیه‌سه‌یان دده‌دا، ئه‌وانیش جوانی و ئه‌قینی فیتره‌بون بوون. ده‌مویست بخوینم و فیتره‌م، سه‌ر زه‌مینه‌ دووره‌کان ببینم، ئه‌زموونی شه‌خسیم له‌باره‌ی په‌نج و شادییه‌وه‌ هه‌بێ، ناخر دونیا له‌ گریکستان به‌رفراوانتر بوو، په‌نجی دونیا له‌ره‌نجی ئیمه‌ گه‌وره‌تر بوو، په‌رۆشبوون بۆ ئازادی، مولکی ره‌های کریت نه‌بوو، به‌لکو جه‌نگی هه‌میشه‌یی ته‌واوی به‌شه‌رییه‌ت بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، کریت له‌ پانتایی پۆحمدا نه‌سه‌ردرایه‌وه‌، به‌لکو ته‌واوی دونیا له‌ناخدا بووه‌ کریتیکی گه‌وره‌ که‌ گیرۆده‌ی زولمی جو‌راوجو‌ری تورکان ببوو، به‌لام جارناجار هه‌لده‌سایه‌ سه‌ر پێ و داوای ئازادیی ده‌کرد.

له‌و رتیه‌یه‌وه‌، له‌ پێی گۆرینی ته‌واوی دونیا به‌کریت، له‌سه‌له‌کانی یه‌که‌می هه‌رزه‌کاریدا توانای ئه‌وهم په‌یدا کرد که‌ په‌نج و عه‌زایی ته‌واوی به‌شه‌رییه‌ت هه‌ست پێ بکه‌م.

له‌ ته‌واوی گریکستانه‌وه‌ قوتابیان بۆ ئه‌و قوتابخانه‌ فه‌ره‌نساویه‌ ده‌هاتن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من کریتیکی بووم و کریت له‌و رۆژگاردا دژی تورک ده‌جه‌نگی، به‌وه‌زیه‌ی خۆم ده‌زانی نه‌بمه‌ مایه‌ی سه‌ره‌شۆری زیده‌که‌م، به‌ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆم داده‌نا به‌یه‌که‌م ده‌رجم، ئه‌وه‌ باوه‌رپێک بوو که‌ پێم وابوو له‌ شانازی شه‌خسیمه‌وه‌ هه‌له‌قه‌ولا بوو، به‌لکو له‌ وه‌زیه‌ی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه‌ نه‌شه‌ونومای کردبوو. ئه‌و مه‌یله‌ توانای ئه‌وه‌ی پێ دام پیشی هه‌موو هاوپۆله‌کانم بده‌مه‌وه‌ - نا، من نا... به‌لکو کریت- به‌و جو‌ره‌ چهند مانگیکی له‌سه‌رمه‌ستییه‌کی ده‌گه‌مه‌ندا رته‌ت بوو: ئاره‌زوویه‌کی مه‌ستانه‌ بۆ فیتره‌بون و پێشکه‌وتن و شوێن باله‌ه‌لگرتنی مه‌لی رۆح.

زه‌ینم ئازایه‌تییه‌کی وای په‌یدا کردبوو که‌ رۆژیکیان بپارم دا به‌رامبه‌ر هه‌ر وشه‌یه‌کی فه‌ره‌نسی له‌ فه‌ره‌ه‌نگدا، مانا گریکییه‌که‌ی بنوسم، چهند مانگیکی به‌و کاره‌وه‌ خه‌ریک بووم، سووڤم له‌چهند فه‌ره‌ه‌نگیکی جو‌راو جو‌ری زوبان وه‌رگرت، کاتیکی ته‌واوم کرد، به‌شانازییه‌وه‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌م پیشانی (پییتر لورن)ی به‌رپه‌یه‌ری قوتابخانه‌ دا. ئه‌و پیاوه‌ قه‌شه‌یه‌کی بیربار و که‌مدوو بوو، چاوانی په‌نگ خۆله‌میشی و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تالی له‌سه‌ر لێو، ریشیکی پانی ماش و برنجی هه‌بوو.

فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌می گرت به‌ده‌سته‌وه‌، په‌ر په‌ر هه‌لی دایه‌وه‌، به‌ستایشه‌وه‌ سه‌یری کردم و ده‌ستی به‌نیشانه‌ی پیروزیایی به‌سه‌رمدا هینا. گوتی: "کریتیکی جحیل، ئه‌و کاره‌ی تۆ کردووته‌ نیشانی دده‌دا که‌ تۆ رۆژیکی له‌رۆژان ده‌بسته‌ شت، تۆ بوونیا ده‌میکی به‌خته‌وه‌ریت که‌ له‌م عومره‌دا رتیه‌کی خۆت دۆزیوه‌ته‌وه‌، رتیه‌کی گه‌ران. خودا ئاگای لیت بێ."

تژی له‌ شانازی به‌دوای (پییتر لاوریتن)ی یاریده‌ده‌ریدا گه‌رام، پییتر لاوریتن قه‌شه‌یه‌کی نه‌وسن و

قۆز و چاو باشقال بوو، پیده‌که‌نی و نوکته‌ی ده‌گێڕایه‌وه‌ و له‌ گه‌لمانا گه‌مانی ده‌کرد، پشوری هه‌فتان به‌ره‌و یه‌کتیک له‌ باغه‌کانی ده‌رویه‌ری قوتابخانه‌ بۆ پیاسه‌ی ده‌بردین، له‌وی ده‌که‌وتینه‌ زۆران، پیده‌که‌نین، میوه‌مان ده‌خوارد، له‌نیو چیمه‌نه‌که‌دا ده‌گه‌زاین و ماندوویی ئه‌و هه‌فته‌یه‌مان له‌جه‌سته‌ ده‌چوو ده‌ر.

به‌په‌له‌ به‌شوین (پییتر لاوریتن)دا گه‌رام تا شاکاره‌که‌می پیشان دهم، له‌ حه‌وشی قوتابخانه‌ ببینم، گۆله‌ سۆسه‌نه‌کانی ئاو دده‌دا، فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی لێ وه‌رگرتم و په‌ر په‌ر سه‌یری کرد، هه‌رچی زیاتر په‌ره‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه‌، زیاتر رۆخساری داده‌گیرسا، کوتوپر فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه‌ و کیشای به‌ده‌موجاوما.

هاواری کرد: "شه‌رم ناکه‌یت؟ تۆ مندالیت یان پیسه‌میردیتیکی سه‌ر له‌ گوتی قه‌بر له‌رزبو؟ ئه‌م کاره‌ پیسه‌میردانه‌یه‌ چیه‌ که‌ وه‌ختی خۆت پتوه‌ به‌فرۆژ داوه‌؟ له‌باتی پتیه‌که‌نین و گه‌مه‌ و میتیازی، وه‌ک پیسه‌میردیتیکی خه‌له‌فاو دانیشتیوت و فه‌ره‌ه‌نگی زوبانت ته‌رجومه‌ کردووه‌! ده‌ی بۆ ون به‌ و ئیدی سه‌رو فه‌سالت نه‌بینمه‌وه‌، گۆی بگره‌.. گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م رتیه‌یه‌ به‌رده‌وام بیت، ئه‌وا هه‌رگیز هیچ ناکه‌یت به‌هیچ، ده‌بیسته‌ مامۆستایه‌کی داماوای پشت کۆماوه‌ی عه‌ینه‌ک له‌چاو، گه‌ر تۆ به‌راستی کریتیکی، ئه‌وا ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌ بسووتینه‌ و خۆله‌میشه‌که‌یم بۆ بینه‌، ئه‌وسا به‌ره‌که‌تت ده‌ده‌م، باش بیخه‌ میتشکته‌وه‌، ده‌ی ئیستا بۆ له‌به‌ر چاوم مه‌مینه‌!"

سه‌راپا گیتۆ ور گه‌رامه‌وه‌، ئه‌دی کامیان له‌سه‌ر حه‌ق بوون؟ چیم کردبا؟ کام رتیه‌ که‌ له‌و دوو رتیه‌یه‌ راست بوو؟ سالانیکی ئه‌و پرسیاره‌ ئازاری دام، کاتیکی وه‌لامه‌که‌یم ده‌سکه‌وت ئیدی سه‌رم سپی ببوو، رۆحم له‌ مابه‌ینی پییتر لورن و پییتر لاوریتندا ده‌هات و ده‌چوو، سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌م ده‌کرد که‌ وشه‌ گریکییه‌کان به‌خه‌تی سووری ورد له‌ په‌راویزدا نووسرابوون، به‌وه‌بییه‌نه‌وه‌ی ئامۆزگارییه‌که‌ی پییتر لاوریتنیش دلم ده‌شکا، نا... من ئازایه‌تی سووتاندنی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ و بردنی خۆله‌میشه‌که‌یم بۆ پییتر لاوریتن نه‌بوو، سالانیکی دواتر، کاتیکی په‌یم به‌مه‌سه‌له‌که‌ برد، فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌م خسته‌ نیو ئاگره‌وه‌، به‌لام خۆله‌میشه‌که‌یم کۆنه‌کرده‌وه‌، چونکه‌ ئیدی پییتر لاوریتن مردبوو.

باجم هه‌ر یه‌کسه‌ر دوای ئه‌وه‌ی خستیمه‌ قوتابخانه‌ و له‌و باره‌یه‌وه‌ دلنیابوو، خۆشی له‌ نیو به‌له‌میتکدا دانیشت و به‌نه‌ینی خۆی کرده‌وه‌ به‌کریتدا تا له‌وی بجه‌نگی، جاریکی چهند دیرتیکی کورتی له‌سه‌ر قافزتیکی بارووتایی بۆ ناردم:

من وه‌زیه‌ی خۆم ئه‌نجام دده‌م، دژی تورک ده‌جه‌نگم، تۆیش بجه‌نگه‌، جێ خالیی مه‌که‌ و مه‌هیله‌ ئه‌و کاسۆلیکانه‌ میتشکت تینکده‌ن، ئه‌وانه‌ سه‌گن، ته‌واو وه‌ک تورک وه‌هان، بیتر نه‌چیت تۆ خه‌لکی کریتیکی. ئه‌قلت مولکی خۆت نییه‌، به‌لکو هی کریته‌، تا ده‌توانیت قالی که‌، تا رۆژیکی بتوانیت له‌ پیناوی ئازادیی کریتدا به‌کاری ببنیت، حاالی حازر که‌ ناتوانیت به‌چه‌ک یارمه‌تی کریت بده‌یت، بۆچی به‌قه‌له‌م ئه‌و کاره‌ ناکه‌یت؟ قه‌له‌میش وه‌ک تفه‌نگ وایه‌، تیتیه‌یشتیت من چیم لیت ده‌وی؟ بلتی به‌لی، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌مۆ و سه‌ینێ و بۆ هه‌میشه‌ سه‌رو زیاده‌. ها... روم ره‌ش نه‌که‌یت!"

ته‌واوی قورسایی کریتم له‌سه‌ر شانم هه‌ست پێ ده‌کرد، گه‌ر به‌باشی له‌ ده‌رسه‌کان نه‌گه‌یشتبام، ئه‌گه‌ر

پرسیاریکی بیرکاریم بۆ حەل نەکرابا، گەر لە تاقیکردنەوەدا بەیەکەم دەرنەچووایم، ئەوا هەستم دەکرد کربت سەرشوێر بوو، من لە تافی هەرزەکاریدا شەرە شەق و بزێوی و شتی لەو جۆرەم نەدەزانای، کاتیک دەمدی هاوێژەکانم پێدەکەنن و گەمە دەکەن، ئافەریتم دەکردن، منیش وەک ئەوان حەزم لە یاری و پێکەنین بوو، بەلام ناخر کربت دەجەنگی و لە خەتەردا بوو، لەوەش ترسناکتر ئەو بوو کە سەرجهەم مامۆستا و قوتابییەکان بەناوی خۆمەو بە بانگیان نەدەکردم، بەلکو بە (کرتییی) بانگیان دەکردم، ئەمەش وەبیرھێنانەوی ئەو ئەرکە بوو کە کەوتبوو سەر شانم.

بەلام سەبارەت بە کاسۆلیکبوون، چ ترستیکم نەبوو، نەک لەبەر ئەوەی دەمزانای کام مەزەب لەسەر حەقە، بەلکو ھۆبەکی تری ھەبوو کە لەگەڵ ڕووکەشییە بێ باوەخەیدا، قوولتر ڕۆحی ھەرزەکاریی لە ھەر ئایین و مەزەبێک خستە ژێر کاریگەری خۆیەو.

بەیانسانی ھەموو ڕۆژیک لە قوتابخانە، ڕێپۆرەسمی نوێژکردنی ئیجباری بە ڕێپۆ دەبرا، شوتینی نوێژ، ھۆدەبەکی چکۆلە و ھاکەزایی بوو، کەوتبوو ناوەراستی قوتابخانەو، ئەو ژوورە ھاوینان ترسناک و گەرم و زستانانیش ترسناک و سارد، دوو پەیکەری لەگەج دروستکراوی لێ دانرابوو، یەکیکیان ھی مەسیح و ئەوی تریشیان ھی مەریەمی پاکیزە، لە گۆلدانە شوشەییە بەرزەکانی سەر میحرابی پیرۆزدا، چەپک چەپک گۆلە سۆسەنی سپی ھەبوون، گرنگیبەکی ئەوتۆ بەو گۆلانە نەدەدرا، بۆ ماوەی چەندین ڕۆژ ئاوی گۆلدانەکانیان نەدەگۆزی، سەرەنجام دەرزین و بەیانیان کە دەچومە ژووری نوێژ، بۆزیو ھیتلنجی یی دەدام، بیریە جاریک بەبۆنی ئەو گۆلانە بوورامەو. بەو جۆرە وردە وردە کلێسای کاسۆلیک و گۆلە سۆسەنە ڕزبۆدەکان لە ناوەوەمرا ئاوتێتە یەکدی بوون، ئیتر لەوساوە مەسەلە ی بوون بە کاسۆلیک وەپرسی دەکردم.

لەگەڵ ئەو ھەشدا، ساتەوختیک پیتشەھات کە تیایدا بە لیواری ھەلدیزی خیاڵە تکرەن لە ئیمانمەو گیرسامەو – تا ئەمڕۆش بە شەرمەو ئەو ساتە وەختە و ھیاد دینمەو – بۆچی؟ ئەدی کام شەیتان چوو بن کلێشەمەو؟ دەبێ ئەو شەیتانە چەند فیلباز و ئارام بێ کە ئاوا لەو دیو چاکەخاوەییەکانی ئیمەو دەچیتە بۆسەو و خۆبشی جلکی فەزێلەت دەپۆشن! دلنیا شە لەوێ کە درەنگ یان زوو بەلام بێ سێ و دوو نیچیرە کە دەکەوتیتە بۆسە کە یەو!

لە راستیدا ئەو ساتە وەختە ھات، بەیانیی ڕۆژیکیان کاردینالێک کە قوتابخانە کاسۆلیکەکانی خۆزھەلاتی بەسەر دەکردو، خۆی کرد بە قوتابخانە کە ی ئیمەدا، جەبەکی ڕەشی ئاوریشمینی بە داوینی سوورەو پۆشیبوو، کلاویکی سووری گەورە لەسەردا و گۆرەوی سووری لە پێیدا، ئەنگوستیلە یەکی گەورە ی یاقیقی لە پەنجەدا، فەزای دەورەبەری پڕشنگی دەدا و تژیی لەبۆنی عەتر بوو. ئەو ساتە ی ھاتە قوتابخانە کە مانەو، یە کسەر لەبەردەمی ئیمەدا قووت بۆو، گومانمان نەکرد لەوێ بونیادەمیکی بیگانە یە و ھەر ئەلەمان لە بەھەشتەو دا بەزبۆو، دەستە سپی و قەلەو کە ی – ھەمان ئەو دەستە ی ئەنگوستیلە یاقیقیبە کە لە پەنجە کەیدا بوو – ھەلپری و بەرکەتی دا، ھەمووان ھەستمان کرد ھێزیکێ شاراو لە تەوقی سەرمانەو دەڕژیتە جەستە مانەو و تا نوو کە پیمان دەچی، پێ دەچوو شەرابی تریمان نۆشیبێ و

مۆخمان بەوینە ی سووری چربی خۆینی لێ ھاتبێ.

گومانم لەو نەبوو کە پیتر لورن باسی منی بۆ کردبوو، لەبەر ئەوەی کاتیک ڕۆیشت، ئیشارەتی بۆ کردم بە داویدا بچم، چوینە ژوورە کە ی، لەسەر کورسیبە کە ی بەردەمیدا مۆلەتی دامی دانیشم.

بەنەغمە یەکی شیرین، شیرین وەکی ھەنگوین گوتی: "حەز دەکەیت لەگەڵ مندا بییت؟"

بەسەر سوورمانەو پرسیم: "بۆ کوێ؟ ناخر من کریتیم!"

کاردینال پێکەنی، پاکەتیکێ کردو، چکلێتیکێ دەرھینا و نایە دەم، دەمی کاردینال چکۆلە و ورد و پاکز، لیتی ئەستور، ڕەنگی لیتی سووریکێ تۆخ بوو، ھەر کاتیک دەستی دەجوولان، بۆنی عەتر ئەو ناوێ دەتەنبی.

گوتی: "دەزانم، ھەموو شتیک لەبارە ی تۆو دەزانم، تۆ کریتیت، بەمانایەکی تر تۆ بزە کیتوت. بەلام ئارام بە و گویم بۆ ڕادیرە، ئیمە دەچین بۆ ڕۆما، بۆ شار ی پیرۆز، بۆ تەواوکردنی خۆتندن دەچیتە قوتابخانە یەکی گەورە تا بەناوبانگ بیت، کێ چوزانی، ڕەنگە ڕۆژیک جلکێکی وەک ئەم جلکانە ی من بپۆشیت، لە بیرت نەچی کاتیک کریتیبە ک دەبیتە پا، واتە دەبیتە ڕابەری ھەموو مەسیحییەکانی دنیا، گەورەتر لە ئیمپراتۆر، ئەوکات تۆ دەتوانیت بییتە مەیدان و کربت ئازاد کەیت. گویت لێ بوو گوتم چی؟"

بەچرە گوتم: "بەلێ... بەلێ!" سەرم ھەلپری و بەپەرۆشەو گویم ڕادیرا.

- "کۆرە کەم، تەواو لەم لەحزەبەو، ژیانە لە خەتەردایە، گەر وەلام بەبەلێ بەیتەو، ئەوا ڕزگار دەبیت، ئەگەر نا، ئەوا بۆ خۆت زایە دەبیت، ئەدی گەر لیرە بمتیت دەبیت بەچی؟ باشە بابت ئیشی چیبە؟"

- "بازرگان."

- "کەواتە تۆیش دەبیتە بازرگان، ئەو پەرە کە ی دەبیتە قازیبی یان پزیشک، بەواتایەکی تر دەبیتە بەتالە، گریکستان لە کوپرە دتیبە ک زباتر نیبە. کۆرە کەم، لەو کوپرە دتیبە وەرە دەری، زۆر شتم لەبارە ی تۆو بیستو، نامەوئ لیرە زایە بیت!"

دلەم بەتوندی کەوتبوو تەپە تەپ، جارتیکێ تر دوو ڕینگە لەبەر دەما ڕاخرا، دەبوو کام ڕینگە یان ھەلپێترم؟ دەستی داوای یارمەتیم بۆ کێ ڕایەل کردبا؟ پیتر لۆرن بۆ ڕینگە یەکی دەبردم و پیتر لاورتنتیش بۆ ڕینگە یەکی تر. ئەدی کام ڕینگە یان راست بوو؟ چۆنە لە با م پرسیبیا؟

کە با م بیرکەوتەو زەندەقم چوو، جلک و سەر و گوتلاک بارووتاوی، تازە لە کربت گەرابۆو و قۆلی بەقورسی پیکرا بوو، ھەنووکە تەنگەکان ک بسوون، داوی چەند سەدەبە ک خۆین و خۆین ڕیزی، بووکی ئازادیی پتی نابوو خاکی کریتەو، بەو زوانە شازادە جۆرجی ھیلینیبە کان دەگەشت و ڕیک لەو کاتەدا کە کربت و گریکستان بۆ ھەمیشە دەبوونە یەک، ئەویش ئەلقە ی لە پەنجە ی دولبەرە کە ی دەکرد.

با م لەگەر ئەو یدیدا یە کسەر ھات بۆ بینیم، یە کەم جار نەمناسیبوو، ڕەنگی پیستی لە جارێ ڕەشتر و زەردەخەنە یە کیش لەسەر لیتوانی نەخشیبوو. ئەو یە کە مین زەردەخەنە بوو بەروخساری با مەو بیینیبتیم،

به پیتکه نینه وه لئی پرسیم: "حال و نهحوالت چۆنه؟ خو نه چوو بته ته سهر ئایینی تازه؟" له شه رما سوور هه لگه رام، دهسته زله که ی هینا به سه رما و گوتی: "گالته ده که م، متمانم پیتته!"

ئه لعان که له حزووری کار دینالدا، بیرم له قسه کانی بابم کرده وه، شین و مو ر هه لگه رام، کار دینال دهسته زله که ی به میهره وه نایه سه ر سه رم و پرسی: "بیر له چ ده که بته وه؟"

به چریه گوتم: "بیر له وه ده که مه وه، چی جوابی بابم بده مه وه؟"

- "نایچ ئه و به م مه سه له یه بزانی. نه ئه و نه هیچ که سیتیکی تر، ئیمه شه وان به نه پیتی لیره ده رۆین!"

- "ئه ی دایکم چۆن؟ ئاخو دوایی دایکم ده گری؟"

- "مه گه ر ئه و ته به ی عیسات نه ژنه فتوه که ده لئ: هه ر که سی حاشا له دایک و بابی خو ی نه کات، ناتوانی شوین پیتی من هه لگه ر!"

بیده نگی لئیه کانی دروو، له رۆژانی منالیمه وه به ره و ژوو، روخساری عیسا ئه فسوونی کرد بووم، له سه ر رووی تابلۆکان هه نگاو به هه نگاو که وتبوومه شوین چیرۆکی ژبانی وی: له دایک بوون، گه یشتن به ته مه نی دوانزه سالی، راوه ستان له نیو به له مه که دا و ده س رایه لکردن بۆ هیور کردنه وه ی زه ریا، پاشان قامچی لیدان و له خاچدان، هاواری وی له سه ر خاچ که گوتبووی: خودایه، خودایه، بۆچی به ته نها جیت هیشتم؟ دواتر ئه و به یانییه دلرفینیه که له نیو گو روه هاته ده رۆ و به به یداختیکی سپییه وه به ره و ئاسمان هه لگه ر. به بیینی وی، منیش به ر قامچی ده درام، له خاچ ده درام، راده بوومه وه، ئه و سه رده مه ی (کتیبی پیرۆزم ده خوینده وه، داستانه کو نه کانم له لا ده ژبانه وه، رۆحی بونیاده م له مه خلوقتیکی کتیبی و نوستوو ده چوو که له خه وندا هاواری ده کرد، کوتوپر ده روازه ی ئاسمانه کان ده کرانه وه و مه سیح داده به زی، ئه و مه خلوقه که ی ماچ ده کرد و ئه میش به که سه ر هه ناسه یه کی خو شی هه لده مرژت و وه ناگا ده بووه، ئیدی ده بووه به وینه هه میشه بییه که ی خو ی، ده بووه به شازاده خانمێکی زۆر ناسک و نازدار.

دهستی کار دینالم ماچ کرد و گوتم: "زۆر باشه، من حاشا له دایک و بابم ده که م!"

کار دینال گوتی: "کو ری خو م، هه ر ئه لعان رو حلقودسم بینی که به سه ر تو دا دابه زی، تو ئیدی پرگارت بوو."

وای گوت و ئه نگوستیله یاقیتی که ی بۆ راگرتم تا ماچی که م.

بریار بوو دوای سێ رۆژی تر برۆین، من ده مویست بچ ئه وه ی ئه و نه پیتی به بدرکتیم دایک و بابم بیین و له دلئ خو دا، خودا حافیزیان لئ که م. به لام کار دینال قایل نه بوو. گوتی: "بونیاده می حیسابی که سیکه که بچ خودا حافیزی، نازبزانی خو ی جچ دیلئ!"

ئاخر له به ره وه ی منیش ده مویست بیمه بونیاده میکی حیسابی، پیم به دلئ خو دا نا و هیچم نه گوت، چه ند جار تیک له ئه فسانه کاندای خویندبوومه وه که کاتیک قه له نده ران ده دنه بیابان، هه مان شت ده که ن، ته نانه ت بۆ بیینی دایکیشیان ناو ر ناده نه وه، خودا حافیزی لئ ناکه ن. ده منیش ده بوو هه مان شت بکه م.

چه ند کتیبیکی قه به و به رگ ئالتونیان دامن سه به ارت به شاری رۆمای نهر و باوکی پیرۆز و پایا.

کتیبه کانم ده خویندنه وه، له وینه ی کلتیسی قه دیس په ترۆس و فاتیکان ورد ده بوومه وه، له نیگار و په یکه ره کانم ده نۆری و سه رمه ست ده بووم.

هه موو شتیکی به باشی ده چوه پیتش، له خه یالی خو دا له زه ریا ده په ریمه وه و ده گه یشتمه شاری پیرۆز، خویندتم ته واو ده کرد، جبه یه کی سووری داوین ناو ریشمینم ده پۆشی. هه ر که ته ماشای په نجه گه وره ی دهستی راستم ده کرد، ئه نگوستیله یه کی یاقیقیم تیدا ده بیینی که له نیو تاریکیدا ده ره وشایه وه. به لام به که سه ر دهستی قه ده ر که وته جووله و ریگه ی لئ گرتم، که سیک دابووی به گو یی باجدا: "وا کاسۆلیکه کان خه ربکن کوره که ت ده بن!"

شه و بوو، بابم، ئه و کریتییه گرژ و مۆنه، له سه ر قه ره ویله که ی راده پهری و ژماره یه ک به له مه وان و ماسیگری ره فیقی خه به ر ده کاته وه، مه شخه ل گری ده دن، ته نه که یه ک نه وت و گوریس و تیشه له گه ل خو یان ده هیتن و به قه لاکه دا سه ر ده که ون، له ده رگای قوتابخانه ده دن و هاوار ده که ن: ده مانه وئ قوتابخانه که ناگر تیه رده ی! قه شه کان ده چه په سین. پیر لورن ئه ره قچه که ی له سه رده نی، سه ر له په نجه ره وه ده با ته ده رۆ و نیوه ی به فه ره نسایی و نیوه شی به گریکی ده که ویتته هاوارهاوار و پارانه وه.

بابم به دم راوه شانندی مه شخه له که ی ده ستییه وه هاوار ده کات:

- "کو ره که م ده ویتته وه، ئه ی سه گانی لایه نگیری پاپا کو ره که م ده ویتته وه، ئه گه ر نا، ئه وا به ناگر و تیشه ده تانه پتیمه ژیر بار!"

منیان خه به ر کرده وه، به په له جلکه کانم پۆشی، خستمیانه سه به ته یه که وه و له په نجه ره یه که وه شو ریان کردمه خواره وه و که وتمه نیو باوه شی بامه وه، بابم ملی گرتم و سێ جار سه رمی به عه رده که دا کیتشا، ئه و جا رووی کرده هاو رپیکانی و گوتی: "مه شخه له کان بکو ژیتنه وه، ده ی یاللا با بگه رپینه وه!"

بابم سێ رۆژ قسه ی له گه ل نه کردم، چه مامی بۆ گه رم کردم و جلکی پاک ی بۆ ئاماده کردم، سه ریان به زه یتی چرای نه زری پاکیزه بۆ چه ور کردم، چوون به دوای قه شه دا تا بیت و ناوی پیرۆزم پیدا بپیرژیتنی و به خویندنی دۆعا، جادووی بیسی کاسۆلیک له رۆحمدا پووجه ل کاته وه. پاشان رووی تی کردم و به ددانه جیرپوه گوتی: "یه هوو ز!" وای گوت و سێ تفی کرد.

به لام خودا میهره بانه، چه ند هه فته دواتر مژده یه ک هات که شازاده جیو رچ به رپوه یه بگاته کریت و ئیدی جله وی ده سه لات بگریته ده ست. بابم راپه ری، سێ جار سوژده ی برد، خاچی کیتشا و چوو بۆ لای سه رتاش. ریش و قژی بابم هه رگیز گو ترانیان به خو وه نه بیینیبوو، ریشی تا سه ر سینگی هاتبوو، له به ره وه ی خو ی به تازه بهار ده زانی، تازه باری کریت. ئاخو کاتیک کریت ژبانی له دیلیدا ده گوزه راند، بابم نه ک هه ر ئیتر پیتنه که نیبوو، به لکو به و مه سیحییانه ش تووره و قه لئس ده بوو که پیده که نین. به لای ئه وه وه پیتکه نین کارتیکی نا نیشتیمان په روه ری بوو. به لام ئه لعان که کریت نازاد ببوو، یه کراست چوو بۆ لای سه رتاش، کاتیک گه راپه وه مال، روخساری ده ره وشایه وه و ماله که پرپوو له بۆنی ئه و عه تره ی که سه رتاشه که به سه رو ریش و روخساریدا پرژاند بوو.

پاشان رووی کرده دایکم و ئیشاره تیکی بۆ من کرد و پیتکه نی:

- 'کريت تازاد بووه. ئەو هی چوو چوو، وا باشته تەنەت لە یەهوزاش بیورین!

دوای چەند رۆژتیک پێگە ی گەرانە وەمان بەرەو کريت گرتەبەر، خودایە ج سەفەریکی تژی بەشانازی و سەرفرازی بوو! خودایە چۆن هەتاو لەو رۆژە پازیبەدا بەقولایی دلدا رۆ دەچوو! پەڕینەوێ کەشتی بەزەربای ئیژەدا چەند درێژە کیشا! بەرەبەیان بایم لەسەر رووی کەشتیبە کە نوشتایەو، روووە باشوور دەینۆزی، گەر چاوی بونیادەم توانیبای چیاکان لە شویتنی خۆیان هەلکەن، ئەوا کريتمان دەبینی وەک کەشتیبەکی چارۆکەدار روووە ئیچە دەهاتە پێش.

تازادی

دوای تێپەربوونی ئەو هەموو سالانە، هیشتا بەو بەیادەتێنەوێ ئەو رۆژە، چاوانم پێ دەبن لە فرمیسک، ئەو رۆژە کە شازادە (جیۆرج) ی هیلینیبەکان بەدروشمی تازادییەو، پیتی نایە خاکی کريتەو، هەر بەراستی بەرخۆدانێ ئینسان عیبادهتیک لێک نەچراوە. ئەم کاسەو گۆزە لەتوێت بووانە چیبە کە بونیادەم، ئەو مشەخۆزە قورای و قەوزاویبە، دەبێ لە ساتەوختی گەران بەدوای تازادیی خۆیدا لەسەری هەلخلیسکێ؟ چەند راجلە کیتەرە تەماشاکردنی گریکیبەکان لە ترۆپکی سوپادا، ئەو ساتە کە بەدووندا بەلندی تازادیدا سەردەهەون و بەقەلغان و نیتزەو، یان بەتفەنگەلی سالی ۱۸۲۱و، یاخود بەشەرۆالی دەلبی کريتیبەو پیتی چوونە پێش دەکەنەو.

قارەمانیکێ کريتیبی دیتەو یادم، ئەو قارەمانە شوان بوو، بۆنی پشقلی نێرە بزنی لێ دەهات، تازەکی لە جەنگ گەرابۆو، وەک شیر جەنگی بوو، رۆژتیک پاش نیوەرۆ لە پشستیری مەرەکانیدا لەگەڵی بووم، لە کۆمەڵە (برایەتیی کريت) لە ئەسیناوە نامەبەکی پێ گەبشتبوو کە بەپیتی درشتی سوور و پەش نووسرابوو. کۆمەڵە کە لە نامەبەیدا بەسەر قارەمانیتیبی ویدا هەلی دابوو، لە نامەبەیدا بەقارەمان ناوی بردبوو.

بەتوورەیی لە هەلگری نامە پرسی: "ئەو چیبە؟ ناشن هەمدیس مەرەکانم چووبیتنەو ناو دەغەلە کە؟ چیبە، داوای غەرامەم لێ دەکەن؟"

هەلگری نامە بەشادومانیبەو نامەبە کە کردەو و بەدەنگی بەرز بۆی خۆیندەو.

- "خۆمانە بدوێ تا لە مەسەلە کە بەگەم! ئەدی مەبەستیان چیبە؟"

- "مەبەستیان ئەوێ تۆ قارەمانیت، گەل ئەم نامەبەیی بۆ ناردوویت تا بۆ مندالەکانتی لە چوارچێوە بگريت."

قارەمان دەستە زلەکە ی راگرت و گوتی: "ئادە ی بمرەئ!" نامەبەکی وەرگرت، ورد وردی کرد و خستیبە نیو ئاگرە کەو کە قابله مەبەکی شیری لەسەر بوو.

- "بۆ پیتیان بێژە من لەبەر خاتری ئەم کۆتە قاقزانە خەباتم نەکردوو، من بۆیە خەباتم کردوو تا مێژوو رۆبیتیم!"

تا مێژوو رۆبیتیم! شوانە ی نەخویندەوار باش دەیزانی دەیهوێ ج بەلێ، بەلام نەیدەزانی چۆن گوزارشت

لەو بەکات، خۆ رەنگیشە بەباشترین شیو مەبەستەکە ی پیکابێ.

گەیهنەری نامە، بەبیینی نامە ی وردکراوی لەناو ئاگردا تووردراو، نیگەرمان بوو، قارەمان هەستایە سەر پێ، کاسەبەکی شیر و پرتک پەنیر و دوو نانێ جۆی هیتا، پاشان رووی کردە گەیهنەری نامە و گوتی: "برادەر، وەرە ئێرە، توورە مەبە، هانێ وەرە بۆ خۆت بخۆ و بخۆرەو، هەرچی نامە و سوپاسنامە هەبە بەجەهەننەم، پیتیان بێژە من پادا شتم گەرەکی نیبە، من شەر دەکەم لەبەر ئەوێ حەزم لە شەرە، ئەو یان پێ بێژە. دە یاللا وەرە و تشتیک بخۆ!"

لەژباغدا دوو رۆژی شکۆدار هەن، یەکەمیان ئەو رۆژەبە کە شازادە جیۆرج پیتی نایە خاکی کريتەو، دوو مین رۆژیش سالانیک دواتر، رۆژی ئاهەنگی دەبەمین سالوگەری شۆرشێ ئۆکتۆبەر بوو. لەو دوو رۆژەدا هەستەم کرد جەستە و مۆخ و رۆحی ئینسان توانای ویرانبوونی هەبە و مۆرفایەتی دوای سەرگەردانیبەکی ترسناک و خۆناوی، هەمدیس دەتوانێ یەکانگیریبە خۆرسک و خواوەندیبەکە ی خۆی بەدەس بپیتتەو، لە ئاوا هەلومەرجیکدا، ئیدی (من) و (تۆ) و (ئەو) بارگە و بنەیان دەپیتتەو و هەموو شتیک یەکانگیریبە، ئەو یەکانگیریبوونە سەرمەستیبەکی عاریفانە و قولی وەها دەخولقیتنی کە ئیدی مەرگ داسەکە ی لەدەست دەکەوتتە خوارو و لەبووندا نامیتن. جیا جیا لە بەکدی، ئیچە بەکە یەکە دەمرین، بەلام لە پەییەندیانا بەبەکترەو نەمر دەبین، هەرەکی کورانی ئەهلی عەیش و نوش (*)، دوای برستیی و تینویتی و یاخیبوونیک سەخت، ئامیز و الا دەکەین و باب و دایکمان، ئاسمان و عەرد لەباوێش دەگرین.

قارەمانانی کريت، کە فرمیسک زەنگۆل زەنگۆل بەریشباندا دەهاتە خوارو، دەسەسەرەکانیان لە هەوادا بادەدا، دایکان ساواکانیان لەسەر دەستیان هەلدەبێ تا بتوانن ئەو غەولە موو زەرە، ئەو شازادە ئەفسانەیبی پەرییان ببینن، ئەو شازادەبە کە چەند سەدەبەکی لەمەوبەر دەنگی نالە و شیوێ کريتێ ژنەفتبوو، وەک قەدیس جیۆرج بەسواری ئەسپەو بۆ وەدەسەتێنانی تازادیی دوورگە هاتبوو، کريتیبەکان هیندە لەزەریایان روانیبوو، رۆشنایی لە چاوانیاندا نەمابوو، بنۆرن .. وا هات! نا، هیشتا وەدیارنەکەوتوو، بەلام هەر لەحزەبەکی بۆی هەبە وەدیارکەوئ. ناو بەناو هەوریکێ بەهاری یان چارۆکەبەکی سبێ ئەو خەلکە ی بەهەلەدا دەبرد، هەندێ جاری تریش تاریکە شەو، بەلام هەمیشە هەرەکە دەرەبیبەو، چارۆکە کە دیار نەدەما، خەونەکەش کۆتایی دەهات و جاریکی تر کريتیبەکان لە باکوور، لەگربکستان و لە مۆسکۆفی، لە خواوەندی بچ روحم و نارامیان دەنۆزی.

هەنووکەش بنۆرە! تەوای کريت لەریبەو، قەبرەکانی دەمیان کردەو، هاواریک لە ترۆپکی (پسیلۆرتی) یەو هەستا: "ئەو هات، گەبشت، بنۆرن!" قارەمانە پیرەکان بەجێزای جەستە و تەفەنگە زیوینەکانیانەو لەچیاکانەو دابەزین، جحیلان بەچەقۆی دەسک رەش و کەمانچە کۆک کراوەکانیانەو هاتن، زەنگەکان لیدران، گەلای دارخورما و دارمۆرت شاریان رازاندەو، قەدیس جیۆرجی قۆ زەر دیش لە

(* ناماژە بەئینجیلی لۆقا، دەروازی پانزەهەم.

که ژاوهی رازاوه به گه لای دره ختی دیمشتدا راوه ستابوو، زه ربای کریتیش له و دیوبه وه ددره وشایه وه.

کریتیبه کان له مه یخانه کانا گورانییان ده چری و سه مایان ده کرد، ده یان خوارده وه و که مانچه یان ده ژه ند، ناآرام و بی نؤقره، له پیستی خویاندا دانه ده سه کنان، ناچار ده ستیان ده دایه خه نجره و رۆیان ده برد به قوّل و رانی خویاندا، تا خوین فیچقه بکا و له وهسته پونگ خواردوهی ناوه دیان به تال بینه وه. مه ترانی بیر دهسته کانی بۆ ژیر گومبه زی کلّیسا که هه لبری و دیقه تی په یکه ری قودرته تی بین هاوتا (*) ی دا، ده یویست نوتق بدا، به لام گه رووی نووسابوو، هه ره که زاری هه لّینا یه وه، هاواری کرد: "رۆله کانم، مه سیح هه ستاوه ته وه!" جگه له وه نه یوانی هیچی تر بیژیت، ده نگه کان تیکه لای یه کدی بیوون، هه ره به راست مه سیح هه ستاوه ته وه؟ چلچرا گه وره کانی کلّیسا ده له رینه وه، ده تگوت بوومه له رزه رووی داوه.

من ئەو کات گه نچ و بی ئەزمون بووم، ئەم سه رمه ستیبه پیرۆزه تا ماوه یه کی درێژ له بوونما مایه وه - په نگه تا ئیستاش هه ره ئاسه واری ماب، ته نانهت له قوّلترین ساته کانی شادومانیدا - کاتیک له زه ریا، له ناسمانی پر ئەستیره، یان له دره ختیکی بایامی چرۆکردوو ده نۆرم، یاخود ئەو ده مه ی یه که مین ئەزمونی خۆشه و یستیم وه بیره دینه وه - نۆی دیسه مبه ری سالی ۱۸۹۸، ئەو رۆژه ی که ده سگیرانی کریت (شازاده ی گریکستان) پیی نایه خاکی کریته وه، له ناخمدایه چه خماخه ده دا و دلّم هه روه ک ئەو رۆژه ی کریت، به دارمۆرت و گه لیتی داردیمشت ده پراژیته وه.

ده مه وه عه سر، له کاتیکدا که خه لکی میگاڵۆ کاسترۆ له شادومانیدا هاواریان ده کرد، بابم دهستی گرتم و به درتژیایی شه قامه سه ره کیبه که کهوتینه پیاسه، سه راپای شه قام به گه لای دارمۆرت و دار دیمشت پۆشرا بوو، پاشان له ده روازه ی شاره وه رهت بووین و له کیلگه کانه وه سه رمان هینا به ده ری. وهرز وهرزی زستان بوو، به لام هه وا گه رماییه کی نه شه به خشی هه بوو، دره ختیکی بایام له و دیو په رژیته که وه یه که مین خونچه ی خۆی کردبووه، کیلگه کان به هۆی ساته وه خته دلّرفینه کانی فینکایی هه واوه، مه یله وه سه وز ده یانواند، له لای چه په وه، شاخه کانی (سپلینا) نه ره قجنی به فریان له سه رنا بوو، گه رچی دارمیته کان له په لکه داری وشک زیاتر نه بوون، به لام خونچه ی داربادامه که، هاتنی وهرزی به هاری راده گه یاند، هه ره بۆیه په لکی دارمیته که جارێکی تر خونچه ی ده کرد، تا ترێ سپی و په شه کانی ناو ناخی نازادکات. پیاوێکی که ته به باوه شیک گه لای داردیمشته وه به ره لاما ن هات، که بایمی بینی، له شوینی خۆیدا وه ستا و گوتی:

- "قاره مان میخاییل، مه سیح هه ستاوه ته وه!"

بابم دهستی بۆ به سینگه وه گرت و وه لامی دایه وه: "مه سیح هه ستاوه ته وه!"

به ریگه ی خوماندا کهوتینه وه ری، بابم په له ی بوو، ده بوو منیش راکه م تا پیی بگه مه وه.

به هه ناسه برکتیه پرسیم: "باوکه، بۆ کوێ ده چین؟"

- "بۆ بینینی باپیره ت! ده ی بی به ریته!"

گه یشتینه قه برسان، بابم به شان ده رگا که ی کرده وه، به ژوور ده رگا که وه، که لله سه ریگ له سه ر دوو ئیسک وینه کیشرا بوو، ئیسکه کان له شپوهی نیشانه ی زه رب (X) دابوون - شپوهی یه که مین پیستی ناوی مه سیح له گریکیدا، ئاخه ناوی مه سیح به پیستی (X) ده س پی ده کات - به ژیر دار سه رووه کانا و له لای راسته وه به سه ر گۆزه له بیره کراوه خاچ شکاوه کاندایه چووینه پیش، له مرده وه کان ده ترسام و به ده م هه لئوتوتانه وه، چمکی چاکه ته که ی بابم گرتبوو، له دوا یه وه هه نگاوم ده نا.

بابم له لای یه کی له گۆزه لاکه وه ته کاندایه راوه ستا، گۆزه که له ته په که یه کی چکۆلانه و خه ده چوو، خاچیکی ته خته بی له سه ربوو، زه مانه ناوی مرده وه که ی له سه ر سربووه، بابم ده سه سه ره که ی له سه ری کرده وه و ده موچاوی به عه رده که وه لکاند، پاشان به نینۆک که وه ته لا بردنی خۆلی سه ر گۆزه که و کونیککی بچوویکی تی کرد، ده می نا به کونه که وه و سی جار به ده نگه ی به رز گوتی: "باوکه، ئەو هات! باوکه ئەو هات! باوکه ئەو هات!" ده نگه ی به رز و به رز تر بۆ وه و بووه نه عه رته، دوا یی بوتلیکی بچکۆله ی پر شه رابی له گیرفانی ده رهینا و دلّۆپ دلّۆپ رۆی کرده کونه که وه تا خاک بینوشیت. ئیدی هه ستایه وه سه ری، خاچی کیشا و سه ریگی منی کرد. چاوانی پرشنگیان ده دا.

پرسی: "گویت لئ بوو؟" ده نگه ی بابم له خرۆشاندایه گرتبوو. "گویت لئ بوو؟"

بیده نگ بووم، ئاخه هیچ ده نگیکم گوێ لئ نه ببوو.

بابم به توره یی گوتی: "گویت لئ نه بوو؟ ده نگه ی قرچه ی ئیسکه کانی هات!"

هه ره کاتیک ئەو رۆژه وه یاد دینه وه، سوپاسی خودا ده که م که منی دروست کردوو، زیاتریش له به ره ئەوه سوپاسی ده که م که به کریتی دروستی کردوو، ئەوه ش له سه رده مه ی کدا که به هه رتک چاوی خۆم شاهیدی په تبوونی نازادی بووم به سه ر گه لای داردیمشت و پیشره یی ئەو له ده روازه ی بنده ره وه به ره و بیته ی قه دیس میناس. چهند شه رمه زاریبه چاوانی له قوړ دروستبووی بوینادم نه توانی نادیار ببین، گه ر چاوانی توانای بینینی نادیار هه با، ئەوا من له و رۆژه دا (قه دیس میناس) م ده بینی که له په یکه ره که یه وه هاته ده ری، له به رده م کلّیسادا به سواری ئەسه په که یه وه راوه ستا، له چاوه ری شازاده ی گریکستاندا، فرمیسک به گۆنای خۆر بردوو و ریشه ماش و برنجیبه که بدا ده هاته خوار.

سه ره نجام دوا ی نیشتنه وه ی شه پۆلی شادومانیی و دوا ی چهند رۆژتیک، پاش هه لکردنی بایه کی به هیز که گه لای داردیمشتی له کۆلان و جادده کان کۆکرده وه، دوا ی بارینی بارانیکی تازه که شه رابی پڑاوی سه ر شوسته کانی شوسته وه، ژیان هه مدیس بیدار بۆوه و زه یمنان گه رپا یه وه حه ره می سنوره کانی خۆی، سه رتاشه کان تۆپه له مووی قژ و ریشیان له دوکانه کانیا ن گسک دا، ریشی تاشراوی مه سیحیبه کان بریقه ی ده دایه وه، تاو ناتاو یکیش ده نگه ی تیژ و قه به له مه یخانه کانه وه ده گه یشته گوێ.

من به و کۆلانا نه دا پیاسه م ده کرد که ته ری بیوون به باران، هه ره کاتیک سه رنجی چۆلوه لّی کۆلانه کانم دایا، ده مقیژاند و هاوارم ده کرد تا هیتور بیمه وه، هه زاران نه وه له ناخمدایه دیانقیژاند و هاواریان ده کرد تا

(*) Pantocrator وەرگرتی فەرهنسایی رۆمانی (مه سیح هه مدیس له خاچ ده دریتته وه)، ناماژه ی به وه داوه که له کلّیساکانی گریکستاندا وینه یه کی گه وره ی مه سیح به ناوی پانتوکراتۆر له ژیر گومبه زه که بدا وینه کیشراوه.

هیتور ببنه‌وه.

هیچ کاتیک ناواها بقوولی ههستم نه‌کردبوو که باپیرانی ئیمه نه‌مردوون، له ساته‌وخته قهیراناوییه‌کانا هاوار ده‌کهن، قه‌له‌مباز ده‌دهن و چاو و ده‌ست و زه‌ینی ئیمه ده‌خه‌نه ژئیر رکیتی خۆبانه‌وه، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و رۆژانه‌دا هه‌ر کاتیک کۆلان چۆل با و که‌س ئیمه‌ی نه‌بینیبا، ئه‌وا ته‌واوی باپیره کوزراوه‌کانم به‌ده‌ستی تورک، ته‌واوی نه‌نکه ئه‌شکه‌نجه دراوه‌کانم به‌ده‌ستی تورک، له خۆشیدا هاواریان ده‌کرد و ده‌بانقیرواند، منیش خۆش‌حال بووم و پیتشینی ئه‌وه‌م ده‌کرد که منیش وه‌ک ئه‌وان وام و نامرم، ته‌نانه‌ت دوای مردنیش توانای بی‌کردنه‌وه و بینیم ده‌بی. ته‌نها بوونی به‌رده‌وامیی دل‌ه‌کان به‌س بوو تا له یاده‌وه‌رییدا بمیتمه‌وه.

له‌میان‌ه‌ی ئه‌و ده‌روازه‌یه‌وه، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و تاقی سه‌ره‌رازییه‌ی که به‌گه‌لای دارمۆرت و ئیسک و پروسکی باپیران رازابۆوه، خۆم کرد به‌نیو ساله‌کانی هه‌رزه‌کاریدا. ناخ‌من ئیدی منال نه‌بووم.

گرفته‌کانی هه‌رزه‌کاری

سالانی هه‌رزه‌کاریم به‌کیشه و گرفته ناساییه‌کانی تافی جحیل‌ییه‌وه به‌رئ کرد، دوو ده‌عبای زل و زه‌لاح له‌ناخما وه‌ئاگا بوونه‌وه، یه‌کیکیان: جه‌سته، واته پلنگ، ئه‌وی تریشیان: زه‌ین، واته ئه‌و بازه تیرنه‌خۆره‌ی که ناوه‌ی ئینسان ده‌خوا و هه‌رچی زیاتریش بیخوا، برسیت ده‌بی.

سێ چوار سالان بووم، له‌ژئیر زه‌بری ده‌سه‌لانی هه‌ستی زیته‌له‌بیدا بۆ پرسیارکردن، که‌وتمه سه‌ر که‌لکه‌له‌ی ئه‌وه‌ی له‌نه‌هتییی له‌دایکبوون بگه‌م، له‌دایک و پوره‌کانم ده‌رسی: "ته‌رئ منالان چۆن له‌دایک ده‌بن؟ چۆناوچۆنی ناواها کوتوپر خۆیان ده‌کهن به‌مالدا؟ له‌کوتوه دین؟" ده‌مویست به‌به‌لگه‌وه پیتیان به‌سه‌لمینم که ده‌ش و لا‌نتیکی پر خیر و به‌ره‌که‌ت هه‌بی، ده‌شی ئه‌و شوینه به‌هه‌شت بی، له‌وئ منالان به‌چه‌شنی گولاله سووره ده‌روین، هه‌ر جارێ باوکتیک پی ده‌نینه به‌هه‌شت، گولاله سووره‌یه‌ک لیده‌کاته‌وه و له‌گه‌ل خۆی بۆ مالبیی دینته‌وه. بی ئه‌وه‌ی باه‌خیککی زۆر به‌وه بده‌م، چه‌ندین جار له‌زه‌ینی خۆمدا ده‌مه‌ینا و ده‌میرد، دایکم و پوره‌کانم یان نه‌یانده‌توانی وه‌لامتیکم بده‌نه‌وه، یاخود هه‌کایه‌تی په‌ریانیان بۆ ده‌گتیرامه‌وه، به‌لام زباتر له‌وه‌ی خۆم و ئه‌وان بۆ مه‌سه‌له‌که ده‌چووین، من تیده‌گه‌یشتم و هه‌کایه‌تی په‌ریبه‌کانی ئه‌وان نه‌ده‌چوو به‌ئه‌قلمدا.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، رۆژتیکیان خانوو (کاتینا)ی هاوسیمان مرد، کاتینا ژنتیکی جحیل بوو، کاتێ ته‌رمه‌که‌یان له‌مال هینایه‌ ده‌رئ و ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لک به‌هه‌له‌داوان که‌وتنه‌ دوای تابوته‌که‌ی و له‌پیتی کۆلانه‌که‌دا بزر بوون، ئیدی ترس سه‌راپای بوومی له‌خۆ گرت. پرسیم: "چما بۆ کوتیان برد؟ بۆچی بردیان؟" وه‌لامیان دامه‌وه: "مرد!" پرسیم: "مرد؟ یه‌عنی چی؟" گوتیان: "مرد و ته‌واو!" ئیدی له‌ودیو قه‌نه‌فه‌که‌وه هه‌لترووشکام، به‌ده‌ست روخسارم شارده‌وه و دامه‌ پرمه‌ی گریان، ئه‌و گریانم له‌دلته‌نگیی یان ترسه‌وه نه‌بوو، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌بوو له‌مانای مردن حالی نه‌ده‌بووم. به‌لام چه‌ند سال دواتر کاتین

(کراساکیس)ی مامۆستامان مرد، ئیدی مه‌رگ سه‌رسامی نه‌ده‌کردم، به‌لکو هه‌ستم ده‌کرد په‌ی به‌مردن ده‌به‌م و ئیتیر له‌ هه‌یچ نه‌ده‌رسی.

مه‌رگ و له‌دایکبوون، ئه‌وه‌لین نه‌هتییبه‌ک بوون که رۆحی منالانه‌میان هینایه‌ گه‌روگاز، مشتێ چکۆلانم به‌ده‌رگای داخراوی ئه‌و دوو نه‌هتییبه‌دا ده‌کوتا بۆ ئه‌وه‌ی بیانخه‌مه سه‌ر پشت، سه‌رنج دا که نابێ بۆ وه‌ده‌هتینانی ئه‌وها ئه‌رکینک چاوه‌رپێ یارمه‌تیی بم له‌ هه‌یچ که‌س، خه‌لکی یان قوروقه‌پیان لێ ده‌کرد یاخود پیم پیده‌که‌نین، ناخ ده‌بوو خۆم فیتیرم. هیتور هیتور جه‌سته‌ش وه‌ئاگا ده‌بۆوه، مه‌ودای حوکمدارنیتیم که له‌ هه‌ور و که‌شفکردن پیکهاتبوو، قالی جه‌سته‌ی خۆی دۆزیبه‌وه. قسه و باسی کۆلان و بازار ده‌که‌وتنه به‌ر گوتم، گه‌رچی به‌باشی له‌و قسه و باسانه حالی نه‌ده‌بووم، به‌لام هه‌ندێ له‌و قسانه به‌لامه‌وه نه‌هتینی نامیز و گوناها‌رانه بوون. به‌و جو‌ره ریتوشوتینی ئه‌و قسانم له‌زه‌ینمدا دیاری ده‌کرد و له‌گه‌ل خۆمدا ده‌مگوتنه‌وه تا بی‌رم نه‌چنه‌وه. به‌لام رۆژتیکیان یه‌کی له‌و قسه قه‌ده‌غانم به‌زاردا هات. له‌ به‌رده‌می دایکمدا و به‌ده‌نگتیککی به‌رزیش! دایکم قیژاندی به‌سه‌رما: "کتی ئه‌و قسه ناشیرینه‌ی فیتیرکدیت؟ گوتم لێ نه‌بی جارێکی تر دووباره‌ی که‌یته‌وه!" ئه‌وجا چوو بۆ موبه‌ق و برێک ورده بیبه‌ری تیرتی هینا و ترنجانیه‌ ده‌م، که‌وتمه قیژوه هاوارهاوار، ده‌م ناگری گرتبوو، له‌ رقا به‌لینم به‌خۆم دا به‌رده‌وام ئه‌و وشانه له‌به‌رخۆمه‌وه بلتیمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌گوتنیان هه‌ستم به‌له‌زه‌ت و خۆشیی ده‌کرد.

به‌لام، له‌و وه‌خته‌وه به‌دوا تا ئه‌لعان، ته‌نانه‌ت دوای تپه‌ره‌بوونی سالانیتیککی زۆر و ناشنایی به‌گوناھی بی شومار، هه‌ر وشه‌یه‌کی قه‌ده‌غه‌هاتیی به‌زارما، لیتی سووتاندووم و ده‌م بۆنی بیبه‌ری تیرتی گرتوه.

له‌و سه‌رده‌مه دوورانه‌دا له‌ کریت، زۆر دره‌نگ بالقبوون خۆی ده‌رده‌خست، له‌تاو شه‌رم و شووره‌یی هه‌ولتی ده‌دا خۆی له‌ودیو ده‌مامکه جزواو جزوه‌کانه‌وه هه‌شاردا، ئه‌وه‌لین جار هاوریبه‌تیی بۆ من، یه‌کتیک له‌و ده‌مامکانه بوو، ئه‌و هاوریبه‌تییبه‌ش ئه‌قینتی بوو که به‌رامبه‌ر یه‌کت له‌ هاویله‌کانم هه‌مبوو. ئه‌و هاویله‌م هه‌ر به‌ناو بونیاده‌م بوو، منالیککی کورته‌بهنه و خه‌پان، قاچ گیتیر و جه‌سته‌ی تۆکمه، به‌لام خالی له‌ زیته‌له‌یی و ئه‌قل. هه‌موو رۆژتیک نامه‌ی گه‌رم و گوهرمان بۆ یه‌ک ده‌نارد، گه‌ر رۆژتیک به‌هاتنا نامه‌یه‌کیم به‌ده‌ست نه‌گه‌یبیا، ئه‌وا هه‌ستم به‌نوقسانیی ده‌کرد و زۆر جاریش ده‌مدا به‌ پرمه‌ی گریان، ده‌ورو خولی ماله‌که‌یانم ددا و چاوه‌رپیم ده‌کرد بزانه‌م که‌ی دیتته ده‌رئ، کاتێ له‌نیو ده‌رگا‌که‌وه ده‌رده‌که‌وت، ئیدی دل‌م بۆ له‌حه‌یه‌ک له‌جووله‌ ده‌که‌وت.

جه‌سته‌م بیدار ببۆوه، به‌لام هیتستا نه‌یده‌زانی چ سیمایه‌ک به‌خواسته‌کانی به‌خشی و به‌چاکی نه‌یده‌توانی ره‌گه‌زی نیر له‌ من جیاکاته‌وه. له‌ لایه‌کی دیبه‌وه هاوریبه‌تیی به‌ساق له‌گه‌ل کوردا که‌م خه‌ته‌تر و بی سه‌ر ئیشه‌تر بوو. کاتێ به‌ژنتیک ده‌گه‌یشتم، له‌ ناخدا هه‌ستم به‌نه‌فره‌تیککی ئاوتته به‌ترس ده‌کرد، کاتیک (با) هه‌لی ده‌کرد و داوینتی کراسه‌که‌ی هه‌لده‌دايه‌وه، یه‌که‌نده‌ردوو رووم وه‌رده‌گتیرا و له‌شه‌رم و نه‌فره‌تا تا بناگوێ سوور هه‌لده‌گه‌رام.

رۆژتیکیان - وا بزائم نیوه رۆ بوو، له بهرتهوهی ههتاو وهک ته نوور ههلايسابوو - له پێی گهراوه وهدا بۆ مالهوه، به کۆلانیکی باریک و سهه به چینی کۆ گیراودا دههاتهوه: کوتوپر ژنیکی تورک له بهری کۆلانه کهوه ده رکهوت، کاتیکی به بهردهما رهدت بوو، تۆزی سنگی کردهوه و مهه کۆلانی وه ديارخست، که ئه وهه مینی ئه ژنۆکانم سست بوون، ههه چۆنیک بوو به ههله داوان خۆم گه یانده مالهوه و له سهه ده ستشۆره که چه ميمه وه و رشامه وه.

سالانیکی دواتر، کاتی نامه کانی هاوریکه م له نیتو گه نجينه تۆز لێ نیشتهوه که ماندا دۆزییه وه، راجله کیم. خودای گه وهه، چ په رۆشیه که و چ دلپاکیه که! بێ ئه وهی خۆم و بستبیتم، یان ئاگام لێ بووی، ئه وه هاوریکه ده عجانم ببوه دهمامک و تا چه ندین سال ژنی لێ هه شاردا بووم. به دلنیا بییه وه گه تۆزی ئه وه له زه ته مه رگه یته، واته هه لخلیسکانی ویم بۆ بۆسه ی تۆقینه ری ژن تاخیر کردبا، ئه وه منیش بۆ ئه وه ده بوومه هه مان دهمامک.

هه وائم پێ گه یشت که ئه وه دوا جار که وتۆته بۆسه وه، که وتۆته بۆسه ی ژنه وه و ئیدی بۆ خۆی زایه بووه! پشوو ی هاوریکیان، من و ئه وه هاوریکه و هاوریکه تر، (ئه نجومه نی هاوریکیان) (*ی نویمان دامه زاندا، به نه یته ی کۆده بووینه وه و سویندی وه فاداریمان بۆ به کتر تازه ده کرده وه. ئامانجیکمان بۆ ژانیان دیاری کرده بوو، ئه وه ئامانجه شه ئه وه بوو تا ماوین، جه نگیکی درێژ خایه ن دژی درۆ و کۆیله یی و ناعه داله تیی به رپاکه ی، پیمان وابوو دونه ی له سهه بناغه ی درۆ و ناعه داله تی و فرتوفیل رۆنراوه، به رپر سیاری ته ی رزگار کردنی دونه یمان خستبووه ئه ستۆی خۆمان، ئیمه یه کیتیه که مان له نیوان خۆمانا رۆنابوو، خۆمان له هاوریکه کانی ترمان دا پر ببوو، بۆ گه یشته ئامانج نه خشه و پلانمان داده رشت. وه زیفه ی من له وه جه نکه دا بریتی بوو له نووسینه ی نمایشنامه و وه زیفه ی هاوریکه شه ته مسیلکردن بوو له وه ده قانه دا، هاوریکه سییه میش که شیت و شه ی دای بیرکاری بوو، دامانابوو بیسته ئه ندازیار و داهینانیکی گه وه ئه نجام دا، تا به یاره ی مۆلی ئه وه داهینانه کۆمه کی هه ژار و زۆر لیکراوان بکه ی. په له مان بوو تا هه رچی زووتر بگه ینه ئه وه ساته وه خته مه زنه، ته وای هه وه له کافان بۆ ئه وه بوو له سویند و به لینه کافان لانه ده ی، هه رگیز درۆمان به ده مدا نه ده هات، که له کۆلانه کاندایه منالانی تورک ده گه یشتین ده که وتینه بیرا زکردنیان، فالینه کانی ژیره وه مان به ره نگی سپی و شین بوو، ره نگی ئالای گریکستان.

ده مه و ئیواره ی رۆژتیک زستان، له سهه شوسته ی به نده ر، هه ماله یکی تورکی پیرمان مینی که له قوژنیکیدا هه لته رووشکا بوو، هه لده له رزی، دونه ی تاریک داهاتبوو، که سه به ده ره وه نه بوو، یه کیکیمان فالینه که ی، ئه وی ترمان کراسه که ی، سییه مان هیله که که ی له به ری خۆی داکه ند و به وه هه ماله مان به خشی، ته نانه ت ده مانویست بیکه یه کۆل، به لام نه مانوترا، شه ره زار و په ریشان له وه ی که نه مان تنوانیبوو ئه رکه که مان به ته وای به ئه نجام بگه یه نین له وه ناوه دوور که وتینه وه.

هاوریکه م پینشیاری کرد: "باشتره بگه رپینه وه و ئه وه پیره مێرده بدۆزینه وه!"

(* ئه نجومه نی هاوریکیان له سالی ۱۸۲۱دا نه خشه ی شوژی گریکستانی دارشت.

- "زۆر باشه، با بگه رپینه وه!"

به هه له داوان که وتینه سۆراخی هه ماله ی پیر تا له کۆلی که ی، به لام له وی نه مابوو. رۆژتیک تر، بیستمان قازیه کی به نیوانگی خه لکی میگا لۆکاسترۆ، که خانیکی جحیل و ده وه له مه ندی نیشانه کرده بوو، بریاربوو زه ماوه ده که یان له هه مان ئه وه بکه شه مه یه دا سازده ن، له وه که ی و به یه نا خانیکی جحیلی تر له ئه سینا وه هاتبوو، ئه وه خانمه شه جوانکیله بوو به لام هه ژار، هاوریکه که ی قازی بووه له زانکۆ و کاتی خۆی قازی به لینی پێ داوه به یه ی، به لام هه نووکه ده بووست ئه وه خانمه ده وه له مه نده به یته ی. به بیستنی هه واله که، ئه ندامانی (ئه نجومه نی هاوریکیان) م بۆ کۆیونه وه بانگ کرد، هه رسیکمان له تووره ییدا قولپمان ددا، له ژووره که ی من کۆیونه وه، به یته ی رپیره سمی ریکه خراوه ییمان نه ده بوو ئاوه ناوه داله تیه که قه بوول که ی، دوا ی چه ند سه عاتیکی و توویژ له به ری رپیره ی جیه جیکردنی بریاره کان، ده ره ئه نجام له سهه ئه وه ریکه وتین هه رسیکمان بچینه لای مه تران و ئیدانه ی ئه وه کاره نئه خلاقییه بکه ی، نامه یه کیشمان به ئیمزای ئه نجومه نی هاوریکیان بۆ قازی ره وانه کرد که ئه گه ر دورۆتی - ناوی خانمه ئه سینا بییه که بوو - نه یته ی، ئه وه ده یه ی حیسابی خۆی له گه ل ئیمه و خواوه نددا یه کلایی کاته وه. جلکی پاک و ته میزی رپیره سمی کلێسامان پۆشی و بۆ جزووری مه تران چووین.

مه تران پیره مێردیکی لاواز و سیلاوی و له هه مان کاتیشا فیلباز بوو، گه رچی به زه حمه ت قسه ی بۆ ده کرا و خیرا خیرا ته نگه نه فه س ده بوو، به لام چاوانی وه ک پشکۆی هه لایسا و ده ره وه شایه وه، په یکه ریک به دیواری پشت مێزه که یه وه هه لواسرابوو، په یکه ری مه سیحیکه ی سوورفل و باشخۆر و قژ به ملاولادا شانه کراو.

وتنه یه کی به ردینی گه وه ی قه دیس (سۆفیا) ش به دیواره که ی به رامبه ره وه کرابوو.

مه تران به واقور ماوییه وه دیقه تی داین، پرسی:

- "منالینه چیتان ده وی؟"

هه رسیکمان به یه که وه گوتمان: "قوربان، ناعه داله تیه کی گه وه به رپیره یه بقه ومی!"

مه تران کۆکی، به لغه میکه ی له نیتو ده سه سه ره که ی کرد و به ده نگیکی فیلبازانه گوتی: "ناعه داله تی گه وه؟ باشه ئه وه مه سه له یه چ په یوه ندیه کی به ئیوه وه هه یه؟ ئیوه ته له به ی مه کته ی. هه ر به راست وا باشتره ئیوه خه ریکی ده رس و ده وری خۆتان بن!"

هاوریکه مان که گوتار بێژتیکه چا پوکی ریکه خراوه که مان بوو، وه لامی دایه وه: "قوربان... ئیدی مه سه له که ی له سهیره تا پباز بۆ گبیره وه، له کۆتایی قسه کانیدا گوتی: "قوربان، تا ئه م ناعه داله تیه ره گه ی، ئیمه ناتوانین هتیر بینه وه، پیره سه قازی خاتوو دورۆتی بینی!"

مه تران هه مدیس کۆکی، چاویلکه که ی داگرت و ماوه یه کی درێژ دیقه تی داین، پێ ده چو سیبه ری خه میکه سه ی له سهه روخساری نیشته ی. هه رسیکمان به شه پرزه بییه وه له به رده میدا راوه ستا بووین، دوا جار زاری هه لته ینایه وه و گوتی: "ئیه جحیلن، هیشتا مانن، نازانم خودا هینه ته مه نم ده داتێ تا ببینم دوا ی پانه بیست سالی تر چۆن چۆنی له ناعه داله تیه وه ده گلین!" ماوه یه کی که م بیده نگ بوو،

پاشان به چرپه، وهك ئه وهى له گهه له خۆیدا بدوئ، گوتهى: "ئيمه هه موومان ئاوها ده ستمان پي كرد!"

هر كه زانيم دهيه وهى با به ته كه بگوئى، يه كسه ر گوتم: "قوربان، چ كه مين بۆ ئه وهى به ر له ناعه داله تهى بگرين؟ له پيناو چه سپاندى عه داله تدا، فه رموو ئيوه ئه مر بكن و ئيمه ش ئاماده ين خۆمان فرى بده ينه ناو ته نوورى هه لايساو وه!"

مه تران هه ستايه سه ري، له كاتيكدا ده ستهى بۆ ماچ كردن به ره لا مان رايه له كرد، گوتهى: "ئيوه برۆن، دو عاي خي رى منتان له گه له بى، ئيوه ئه ركى خۆتان به ئه نجام گه ياند، ئه وه ش به سه، ئه وهى ما وه په يوه ندى به من وه هه يه!"

خه نى و خۆش حال گه راي نه وه، له رتيگه ها ورتيكه مان كه له نا وه راسته وه ده رويشت، ده ستهى نايه سه ر شانى من و ها ورتيكه ي تر و گوتهى: "ئافه رين هه ي ئه نجومه نى ها ورتيان!"

هه مان ئه و يه كشه ميه يه، قازى خانم ده وله مه نده كه ي هينا، دواتر زانيمان مه تران رووداوى ديداره كه ي ئيمه ي به قاقاي پي كه نه ينه وه بۆ ها ورتيكاني گي را وه ته وه!

هه ر چ رۆمانيكمان به ده ست گه ييبا ده مان خو ئينده وه، زه ينمان ئاگرى گرتبو، سنوره كاني نيوان واقيع و ئه نديشه، حه قيقه ت و شيعر له به ين چوو بوون و پي ده چوو رۆحى ئينسان تواناي له خو گرتن و كارايى هه موو شتيكى هه بى.

به لام چه ند زه ينم كرابايه وه و له سنوره كاني حه قيقه ته ي تپه رانديا، به هه مان پي تودانگ دل م پر ده بوو له خه م، ژيان به لامه وه بى ئه ندازه ته نگ ده هاته به رچاوم، ئاره زوى مه رگم ده كرد، له به رئه وهى نه مده توانى له گه له ژياندا هه له كم، ئاخه ر ته نها مه رگ بوو كه رو به رتيكى به رفراوان و بى سنورى وه اى هه بوو كه ده متوانى تيايدا جيگه م بيته وه.

رۆژتيكيان - بيم دى - خو ر ده ره وشايه وه و هه ستم به له شساغى و دلنبايى ده كرد، پيشنيارم بۆ ها ورتيكه م كرد خۆمان بكوژين، پيشتر نامه يه كى دريژى خه مينم نووسيبوو، وه سي تنامه يه ك بوو كه تيايدا ماله ئاواييم له دونيا ده كرد، به لام ها ورتيكه م قايل نه بوو، منيش هيج هه زم نه ده كرد به ته نها خۆم بكوژم.

ئو خه مه به يانه نه كراو و په ي پى نه براوه، هيند ده ستهى رۆب رديوه بو ئه وه، كه ئيدى هه زم به ييني نى ها ورتيكه شم نه ده كرد، ئيواران ده چوومه ده رى و به تاقى ته نها به دريژايى ديواره قينيسي اييبه كه به سه روو شه پۆله كانه وه پياسم ده كرد.

خودايه هه وا چ موجيزاوى بوو! چ شنه يه كى خۆش له زه ربا وه هه لى ده كرد! كيژان به قرديله ي ئاوريشمى كه زى و پرچه په خشه كانيانه وه ده هاتن و ده چوون، مناله توركه چكو له كان، به پي تى په تى و به ده نگ و نه غمه ي كچانه يان ياسه مين و ناو كه كووله كه يان ده فرۆشت، (بار بالا ريس) له قاوه خانه كه ي، مي تر و كورسيه كاني رتيكه خستقن تا پياوان له گه له ها وسه ره كانيانا، كوران له گه له ده سگيرانه كانيانا بچه نه وهى و قاوه و شه ربه ت و مه ربا داواكهن و به دلتيكى ئاسو ده وه له ئاوا بوونى خو ر بنۆرن، به لام من هيجم

نه ده بينى: نه زه ربا ي بى سنور و ئارام، نه ته نگه ي بلند و سيحراوى (ئاجيا پلاجيا)، نه چياى (ئه ستروميولا س) شيوه قوچه كيبى به نو ئرخانه ي له خا چدراو و هيلكه چكو له و سيبي هه كه ي سه ر ترۆپكه كه يه وه، نه كوران له گه له ده سگيرانه كانيانا، هيجيانم نه ده بينى، فرميسك به رچاوى تاريخ كردبووم. دوو نه ينى گه وه ره رۆحميان هينا بووه گيرو گاز، دوو نه ينى كه ساليكيان مامۆستاي فيزيا ئاوه لاي كردبوون. مه زنده ده كم ئه و برينانه ي ئه و مامۆستايه كردنييه رۆحم، تا هه نوو كه ش سارپيژ نه بوين!

يه كه مين نه ينى، نه ينييه كى له حه قيقه تا ترسناك ئه وه بوو، كه عه رد پيچه وان هه ي با وه رى ئيمه، نا وه ندى كه ون نييه و خو ر و مه داره پر ئه ستي ره كان به ده ورى عه ردد ناسوور پي نه وه، به لكو هه ساره كه ي ئيمه له ئه ستي ره يه كى چكو له زياتر نييه كه به خه مساردى فرى درا وه ته كو ئه ستي ره وه و به ده ورى خو ردا ده سوور پي نه وه، به و پييه تاجى پادشايه ته ي له ته وقى سه رى (عه ردى) دا يكمان كه و تيو وه خواره وه.

سه رايى بوونم تزي ببو له خه م و دلته نكي، ئاخه ر ئيمه ش له گه له دا يكمانا له سه ر عه رشى پادشايه ته ي دا گيرابووين، به واتايه كى تر، عه رده كه ي ئيمه وه ك خانم يك بى حه ره كه ت له نا وه ندى مه داره كانا، له گه له ئه ستي ره كاني چوار ده وريدا رانه وه ستا وه، به لكو ئه م خانم له نيو بليسه مه زنه كان و له نيو بى سه رو به ري دا وپله و له چاوشا ركيه يه كى هه تاهه تاييدا يه. ئه دى به ره و كو ئى ده چى؟ بۆ ئه و شو ئينه ي بۆ ده ستنيشان كراوه، به پي تى خو رى سه رو ره ييه وه به ستراره و به دو اى ئه ودا رى ده كات، ئيمه ش هه ره و ك ئه و به ستراي نه وه، ئيمه يش كو ئه لين و پاشكو، خو ريش به هه مان شيوه. كه واته ئه و هه كا يه ته ي په رييان چييه كه مامۆستا كانمان تا ئه لعان به يى شه رمى بۆمانى ده گي رنه وه؟ چي رۆكى ئه وهى گوايه خودا خو ر و مانگى وه ك زي ر و زبو بۆ عه رد خو لقا ن دو وه و مه دارى پر ئه ستي ره ي وه ك چرا به ژوور سه رمانه وه هه لواسيوه تا رۆشنا ييمان بى به خشى!

ئو هه يه كه مين زام بوو، زامى دووم ئه وه بوو كه ئينسان مه خلوقى ئازيز و هه لبي ژيرا وى خودا نييه، به لكو ئه و يش وه ك مه خلوقه كاني تر، با زنه يه كى چكو له ي نيو با زنه ي بى كو تايى ئاژه لان و نه وهى مه يمونه، ئاخه ر پشتمان بگه رپين، رۆحمان بگه رپين، له ژي ر دا پيره گه وه رمانا هه ر مه يمون ده بينين!

خه م و دلته نكي له وه دا نه بوو، ته نه اى ته نها به دريژايى رۆخى زه ربا، يا به نيو كي له گه كانا ده رويشتم، ياخو ده به له هه نكاوم ده نا تا ماندوويم و ئه و خه م و دلته نكي به لبي ركه م. به لام ئه دى چۆن ده متوانى ئه و خه مه فه رامۆش كه م؟ به سه رى رووت ده رويشتم و هه ر ده رويشتم، ته وا وى قو ئيچه كاني كراسه كه م ده ترا زند تا نه خنكيتم، هه نكاوم ده نا و له خۆم ده پرسى: "ئه دى بۆچى ئه و هه موو سالانه فرېومان خو ارد؟ بۆچى ئه و تاجى پادشايه تيه ي كه له سه ر ئيمه ي ئينسان و عه ردى دا يكمان نرابو كه وته خواره وه؟ واته ئيدى عه رد هيج! ئيمه ي ئينسانه كان بى با يه خ بوين، رۆژتيكيش دى هه موومان تيا چين؟" له به ر خۆمه وه ها وارم ده كرد: "نا.. نا.. من سه ر بۆ قه ناعه تتيكى له و جو ره نه وى ناكه م، ئيمه پيويسته هيند ته قولباب له ده ركى چاره نو سمان بدين، تا ئه و ده ركه ده كر تيته وه و خۆمان رزگار ده كه ين!"

رۆژتيكيان عه سر، كه ئيتر نه مده توانى به رگه ي ئه و بارو دۆخه بگرم، چووم بۆ لاي مامۆستاي فيزيا، ئه و

مامۆستایه که سینیکی زرده دل، که مدوو، قسهی ده بیژا، نه و جا ده بیژا، همیشسه قسه کانی رهق و کینایه تئامیر بوون، زیره کی و فیلبازی له چوانی سارد و لیوانی ناسکی ده باری، نیوچه واتیکی چکۆله و تا برۆکانی ههر قژ بوو، له راستیدا به مههموونیکی نه خویش ده چوو، ببینیم له سهر کورسییه که ی دانیشتیبوو ده یخوتندهوه، دیقه تی دام و به ناشکرا سهرنجی شیرزه بیییی دا، زرده خه نه یه کی ته شه راوی هاتن. پرسى:

"ئه وه چۆن بوو؟ دیاره ده بی بۆ شتیکی گزنگ هاتبیت؟"

- "بمبوره ناوهخت هاتم، به للام دهمه وی حه قیقه ت بزائم!"

به گالته پیئکردنه وه وه للامی دامه وه: "ههر ئه وه! داواکه تان داوایه کی مه حاله، کام حه قیقه ت؟"

- "ئه وه حه قیقه ته ی که (ئه وه) چنگی کرد به خاکدا و له هه ناسه..."

- "کئی؟"

- "خواوهندا!"

پیئکه نییئکی وشک و پرنده له لئوه ناسکه کانیه وه قولپی دا.

چاوه پتی وه للامییک بووم، به للام مامۆستا پاکه تیکی چکۆله ی کرده وه، چوکلیتیکی ئاوی نه واتی ده ره پنا و که وته جوینی.

غیره تم دایه بهر خۆم و پرسیم: "قوربان، ناتانه وی وه للام بده نه وه؟"

به دهم ئه ملاولا پیئکردنی چوکلیته که له دهمیدا گوتی: "با... با!"

دوای ماویه ک، سه ره نوئی پرسیم: "که ی؟"

- "ده سال، رهنگه بیست سالی تر، ئه و کاته ی زهینی چکۆله ت ده بیته زهینیکی کامل و حیسایی، نیستا بۆ وه لامدانه وه ت زوه، فه رموو بگه رپوه مالتی!"

ده موسیت به گریانه وه بلیم: "قوربان، روحم پی بکه، حه قیقه تم پی بلتی، هه موو حه قیقه ت!" به للام قورگم گیرابوو. هه مدیس گوتی: "بگه رپوه مالتی!" وای گوت و ئیدی ده رگا که ی نیشاندام.

له رتی گه رانه وه دا، مامۆستای (ئایین) (*مانم، بیینی. ئه و مامۆستایه بونیاده میئکی ساکار و ئیماندار بوو، گوئی قورس و کورته بینه، پیئرتنه که ی دایکی تا راده ی عیشق ده په رست، دایکی له گوندیکی چکۆله ی دوور له میگالۆکاسترۆ ده ژیا، زوریه ی جارن ئه و مامۆستایه به چوانی فرمیئسکاوییه وه پتی ده گوتین که خه ونی به دایکییه وه بینیوه. وی هیند داوینپاک بوو که ئیدی سه ره نجام له پییاوه تی که وتبوو، کاتی زهنگی پشوو لپی ده داو دهرس ته واو ده بوو، بۆ له حزه یه ک له بهر ده رگا که راده وه ستا و پاشان ئاوری ده دا به وه، به نه غمه یه کی گریاناوییه وه پتی ده گوتین: "رۆله کانم، بۆ زۆرکردنی نه سل تیبیکۆشن!" ئیمه ییش که خه ربکبوو له پیئکه نینا ژانمان ده کرد، هاوارمان ده کرد: "خه مت نه بی، قوربان خه مت نه بی!"

من هیچ ئه و مامۆستایه م خویش نه وه ویست، ئه قلی هینده ی ئه قلی مه رتیک بوو که به رده وام ده ییا عاند و نه ییده توانی وه للام به هیچ یه کی له دلاره وکیئکانمان بداته وه. رۆژیکیان بنه ماکانی ئایینی بۆ باس

(* ئه سلتی ئه م واژه یه archimandrite لیک دراوه له archos واته سه رۆک و mandrita واته شوان.

ده کردین، په نجه ی به نیشانه ی پیروزی بۆ سه ره وه هه لپری و گوتی: "خودا یه که، یه ک ک! بنه مای ئایین ده لتی، من پروام به خودا یه که هه یه، گهر دوو خودا هه بان، ئه وا بنه ماکانی ئایین ده یانگوت، من پروام به دوو خواوه ند هه یه... دوو... دوو...." که ئه وه مان بیست، دلیمان بۆی سووتا، هیچ کاممان به رپه وای حه قی نه زانی به رپه رچی بداته وه.

به للام رۆژیکیان ئیدی نه مستوانی ددان به خۆدا بگرم، باسی قودرته ی رپه های خودای بۆ ده کردین، قه له مه که م هه لپری و پرسیم: "قوربان، خودا ده توانی واقیعه ته ی بوونی ئه م قه له مه ره ت کاته وه؟"

مامۆستای فه قیری ئایین سوور هه لگه را، بۆ ساتیک تیفکری و هه ولی دا وه للامییک بدۆزیته وه. کاتی چ وه للامیکی بۆ نه هات، ته خته سه ره که ی تی گرم و کیشای به ده موچاوما، منیش هه ستامه سه ری و به وپه ری شانازییه وه گوتم: "جا ئه وه که ی وه للام بوو!"

سۆ رۆژ له قوتابخانه ده ری کردم و عه سری هه مان رۆژ چوو بووه لای بابم و پتی گوتبوو: "کورکه ت ئازاوه گپری و هاوه اجه، پاشه رۆژیکی خه راپ چاوه روانیتی، باشتره توند جله وی بگریت!"

- "چی کرده وه؟"

مامۆستای ئایین ته واوی رووداوه که ی له نووکه وه بۆ گتیرابۆوه. بابم به شان هه لته کاندنه وه وه للامی دا بۆوه: "کاتییک مه سه له یه کی ئه وها په یوه ندی به منه وه هه یه که کورکه کم درۆ بکا یان دارکاری بکری، پیچه وانه ی ئه وه په یوه ندی به منه وه نییه، ئه و ئیدی پییاوتیکه بۆ خۆی، لینگه ری با هه رچی پی خۆشه ئه وه بکات!"

ئه لعانییش که مامۆستای ئایینم بیینی، رووم وه رگه راند تا ناچار نه بم سلاری لئ بکه م، له و ساته وه خته دا زۆر داخ له دل بووم، بۆم ساخ ببۆوه که سالانیکه ئه و و هاوکاره کانی فریویان داوین، ئاخه له و به شه ی تایبه ت به پیروزیترین هه ولی به شه ربیه تدا، گالته و سووکایه تییان پی کردبووین.

وای له و رۆژانه ی دوو بلتسه ی برووسکه، ئه لقاو ئه لق له زه ینمه وه ئالان! وای چ شه وانیک بوون ئه و شه وانیه ی خه و نه ده چوووه چوانم، نیوه شه وان له سه ره ته خته نوینه که م راده په ریم، هیئور هیئور نه با بانگم که ن و ئاشکرابم، له سه ره نوکی پی به پیئلیکانه کاند ده ها تمه خوار، وه ک دز ده رگا که م ده کرده وه و ده چوو مه کۆلان، هه موو شوینی چۆل و بیده نگ، ده رگا کان داخراو، چراکان خامۆش. به کۆلانه ته نگه به ره کانی میگالۆکاسترۆ ده که و تمه پیاسه، به وردی گویم بۆ هه ناسه دانی ئارامی شاری نوستوو راده دتیرا، جارنا جار یک دهنگی ژنانیکی عاشقم ده ژنه فت که له ودیو په نجه ره داخراوه کانه وه، به گیتار و عود گۆرانییه کی عاشقانه ی خه مینیان ده چری، گۆرانییه کی به شکۆ و گریاناوی که له ساپیسته کانه وه به رز ده بۆوه و هه لده فری. سه گه کانی ده روجیران گۆرانییه که یان ده بیست، وه ناگا ده بوونه وه و ده یانقرووسکاند.

به للام من له ئه فین و له ژن بیزار بووم، لیکدا لیکدا له خۆم ده پرسى: "خه لکیی چۆن ده توان گۆرانی بلتی؟ چۆن دلیمان رانچله کی بۆ تیگه یشتن له ماهییه تی خودا و بۆ حالیبوون له وه ی که کوپوه هاتووین و بۆ کوئی ده رۆین؟ به خیرایی له و ناوه ره ت ده بووم، ده گه یشتمه دیواره کانی که نار و له وی هه ناسه یه کی ئیسراحه تم هه لده مرث، زه ربای قیر ره نگ له و خواره وه نه عره ته ی ده کیشا، هوروزمی بۆ دیواره کان ده برد و

دەپرووشاندن، کەفی ئاو بەدیوارەکاندا سەری دەکرد و بەسەر نیوچەوان و لێو و دەستندا دەپڕزا و فیتکی دەکردمەوه، چەند سەعاتیک بەسەر رووی ئاوهوه دەماممەوه، هەستم دەکرد زەریا دایکمە نەک عەرد، تەنھا زەریا بوو نینگەرانیسی پەی پێ دەبرد، پێدەچوو ئەویش لەو نینگەرانیسیەدا شەریکم بێ، هەر بۆیە ئەویش چاوانی نەدەچوونە خو، بەسینگی خۆیدا دەکشیا، هورۆژی بۆ کەنار دەبرد و ئەویش بەشی خۆی گورزی بەردەکەوت. ئاخر ئەوەتا ئەویش لە گەرانییدا بەدوای ئازادیدا، هەولێ دەدا دیوارەکانی کەنار رامالتی و لەو سنوورانەوه بەرەو دیوی ئەودبو پەتیب. وشکایی ئارام و دلنیا و سادە دل و بەهەولە، شکۆفە دەکات، میوه دەدا و دەژاکتی، بەلام نایەلتی ترس دزە بکاتە دلنیا، بەلەرئەوهی دلنیا بەهەولێ و نەپەوئ بەهار جارێکی تر لە خاکەوه سەر دەردینتی، بەلام زەریای دایکم، ئارام نییە، شکۆفە ناکات، مەبە نادات، لەباتی ئەوه نەعەرەتە دەکشیت و شەو و رۆژ لە جەنگدا بە. من گویم بۆ ئەو رادەدێرا و ئەویش گویتی بۆ من رادەدێرا و تا کارزێوی دەدا دلێ یەکترمان دەدایەوه، پاشان لە خۆفی ئەوهی نەبا خەلکی پیکەوه بمانبین، بەپەلە دەگەرمامەوه مالهوه و لەسەر قەرەوێلەکم رادەکشام، دلنیا بیهیەکی تال و سوێر لە جەستەمدا دەبزووت، خۆشحال بووم لە ئاوی زەریا خولقاوم نەک لە خاک.

یەکنی لە هاوسیکانمان مەپوونیکە هەبوو، مەخلوقیکە بێ شەرم و گەلوقوون سوور و خاوەن چاوانیکە بونیادەمانە، ئەو هاوسیکەمان هاوڕیتی پیرەمیردیکە خەلکی ئەسکەندەریەیی ئەو مەپوونەیی دابووین، هەر کاتی لەوێوە رەت دەبووم، لەسەر سەکۆکە بەر دەرگا دەبینی، بەردەوام بەستەیی دەکرانند دەبخوارد، هەمیشەش خۆی دەخورد تا لە گۆلمەزی ریشک و ئەسپیکانی لەشی رزگارین. زیاتر تەماشای جوولە و پیکەنێنەکم دەکرد، وەک کاریکاتیریکە بونیادەمانە دەهاتە بەرچاوم، مەخلوقیکە عەبیار و بێ حەیا و خالی لە نەیتینی بوو، دەکرا خەلکی بێ باوەخانە لێی بنۆن، بەلام من ئەمجارە کە بینیم زەندەقم چوو، بۆ ئەوهی سەر و فەسالی نەبینم ریکەکم گۆری، بەخۆم گوت: "بلیتی ئەوه نەنکم بێ؟ ئەمە ئیدی سووکایەتیە بۆ ئینسان!" شەرمەزار و توورە هەستم دەکرد دەسلاتی ناوهوم هەرەس دیتن. ئایا نەنکی ئەوه لێنم ئەم مەپوونە بوو؟ بەواتایەکی تر ئایا راستە دەستکردی خودا نیم و رۆحی خۆی لە مندا نەچاندوو؟ ئایا من لە نێرە مەپوونیکەوتوم تەوه کە تۆدەکە لە من مەپوونیکەوه بۆ من مەپوونیکە تر گۆتێراوه تەوه؟ بەکورتی ئایا من کۆری خواوەند نیم و کۆری مەپوونم؟

چەندین مانگ ئەو سەرە گیتی و توورە بیهیم درێژە کیشا، کێ چوانتی! رەنگە تا هەنووکەش بەردەوام بێ، لە بەریکی ئەو گەرداوه نەیتنی ئامێزەدا مەپوون راوهستا بوو، لەوبەریشەوه مامۆستای ئایین، لەنێوان ئەمبەر و ئەوبەردا، بەژور ئەو فەوزا و بێ سەرورەرییەوه، بەسەر داوه دەزویەکەوه بووم، بەوێوە هاوسەنگی خۆم پاراستبوو، بەترسەوه هەنگاوم دەنا و رۆژگارێکی ناخۆش دەگوزەراند.

کاتی پشوو قوتابخانە بوو، بەباوەشیک کتیبەوه لەبارە ئازەل و گزۆگیا و ئەستیرەوه دەرگام لەخۆ کلبل دا، بەپیاویک دەچوم کە لە تینواندا خەریک بێ لە پەلویۆ بکەوئ، تا ئەو کاتە لە رۆخی روویاریکدا بەدەما دەکەوئ تا ئاو بنۆشێ. شەو و رۆژ سەرم بەسەر ئەو کتیبانەدا شوێرکردبوو، نەدەچوو مە دەری، بەدەستی ئەنقەست نیوهی سەرم سفر کردبوو، کاتی هاوڕیکانم دەهاتن بەدواما تا لەگەڵیان بەجم

بۆ پیاوسە، سەرم لە پەنجەرەکەوه دەبرده دەری و ئامازەم بۆ سەرە نیوه سفرکراوهکم دەکرد و دەمگوت: "چما نابین؟ چۆن بەم وەزەوه دەتوانم بێمە دەری؟" ئەوجا هەمدیس سەرم بەسەر کتیبەکانا شوێر دەکردوه و بەئارامی گویم بۆ پیکەنێنی گالتە ئامیزی هاوڕیکانم رادەدێرا کە دوور دەکەوتەوه. هەرچی زانیارییەکانم زیاتر دەبوون، دلەم زیاتر تژی دەبوو لە دلنەنگی و گومان، سەرم هەلدەبێر و گویم بۆ قریشکە و هاواری مەپوونەکەیی دراوسێم رادەدێرا. رۆژیکیان پەتەکەیی پچراند، هاتە حەوشە و بەسەر درەختی ئەکاکیاکەدا هەلگژا، کاتی سەرم هەلدەبێر سەرنج دا لەنێو پەلکەکانی درەختەکەوه دیکەتم دەدا، رۆح چوو، بەهەموو ژبانم ئاوا چاوانیکە بونیادەمانە نەبینیبوو، دووچاوی بازنەیی، دووچاوی رەش و بێ جوولە، دووچاوی پڕ لە فیل و گالتە جارێی دیکەتیان دەدام.

هەستام و کتیبەکانم لەولاوه دانا، بەدەنگی بەرز گوتم: "ئاوها بێ، من پێچەوانەیی ماھییەتی ئینسان هەلسوکەوت دەنۆتم، لەپیناوی سێبەرەدا چاوە جەستە دەقوچینم، ژبان لەگۆشت و جەستە پیکەتوو و منیش برسیم!"

لە پەنجەرەکەوه دانەویمەوه و گوێزیکم بۆ مەپوونەکە هەلدا، گوێزەکەیی بەحەواوە گرتەوه، لەنێو ددانەکانیدا شکاندی، توێکلەکەیی لێکردوه و بەدەم جونی ناوەکەییەوه بەگالتە جارێیەوه سەری دەکردم. فیری خواردنەوهی شەرابیان کردبوو، رام کردە ژیر زەمینەکە و پیاڵەیک شەرابم هینا و لەسەر لیواری پەنجەرەکە بۆم دانا، بەئیشتیهاوه پەری کەپووی بۆ لراندهوه، قەلەمبازیکە دا و خۆی گەیانده سەر لیواری پەنجەرەکە، لمۆزی نایە نێو پیاڵەکە و کەوتە خواردنەوهی شەراب، هیند بەکەیف و لەزەتەوه شەرابەکەیی دەخواردوه کە بەزوبان تەقەیی لەنێو زاری هەلدەسان، پاشان دەستی کردە مەلم، وەک بلیتی ئیدی نەپەوئ جێم بێتی، بۆنی شەراب و چلکی لێ دەهات، گەرما جەستەیم لەسەر مەلم هەست پین کرد، مووی سمبلی دەچوو بەنێو کەپووما، ختوکەیدەدام و دەبخستەم پیکەنێن، بەهەموو جەستەیی ئامیزی پێداکردبووم و وەک بونیادەم هەناسەیی دەدا، گەرما جەستەمان ئاوتنەیی یەکدی بوو، هەناسەیی مەپوونەکە لەدووی هەناسەکانی منەوه دەهات، پیکەوه ببوونە هاوڕی. کاتیک جیتی هیشتم، هەستم کرد، ئەو لەئامیزگرتنە بەجێزنی تەبشیری شووم دەچن، مەلایکەتیکە تاریک، پەیا مەپوونەیی خواوەندیکە کولکن و چوار بێ، لە پەنجەرەیی ژوورەکەمەوه دەچوو دەر.

رۆژی دواتر، دەمەو ئیوارە چووم بۆ بەندەر، وەک بلیتی لەوهوبەر وها پلانیکم دانەرشتی، خۆم کرد بەمەپوونەکە، مەپوونەکە مەسیگران تیایدا دەیانخواردوه. داوی شەرابم کرد، نەمدەزانی خەمین و توورەم پان خۆشحال، هەموو شتی - مەپوون، ئاسمانی ئەستیرەباران، خواوەند و پلەیی ئادەمی - هەموو شتی لە ناخمدایا ببوو گریکووترە، پێدەچوو ئومیدم لەسەر ئەلکول هەلچنێبی تا ئەو گریکووترەیی بێ بکەمەوه.

چەند ماسیگر و حەمالیکە کە هەموویان ئارەقخۆری حیسایی بوون لە گۆشەیکەدا دانیشتبوون، پیک پیک شەرابیان هەلدەدا، هەرکە مەیان بینی، دایانە قاقای پیکەنێن.

یەکیکیان گوتی: "هیشتا دەمی بۆنی شیری خاوی لێ دێ و دەبەوئ لاسایی پیاوان بکاتەوه!"

ئەوى تىران گوتى: "لاساىى بابى دەكاتهو، بەلام پتېهكى دىرتىزى لە پېشە!"

بەبىستىنى ئەو وشانە لە توورەبىيدا قولتېم دەدا، ھاوارم كرد: "ھىتى ھاوپتېيان، وەرەنە ئىسرە، تا سەرخۇشتان كەم!" ئەوانىش بەقافاي پېنكەنېنەو ھاتنە سەر مېتەكەم، خېرا خېرا پەرداخەكانمان پر دەكرد و چۆر برمان دەكرد، ئەوان بەتوورەبىي دېقەتېيان دەدام، نە قسەمان دەكرد و نە گۆرانىمان دەچرى، تەنھا پەرداخە پرەكانمان بەرز دەكردو و سەيرى يەكتىرمان دەكرد تا ببىنن كانمان گرەو كە دەباتەو، عىزەتى نەفسى كرېتىبى بوونىيان تاوى دابوون. ئەو ئارەقخۆرە بەئەزمونانە شەرمېان دەكرد لەوھى مېردمنالتېك لېيان بەرېتەو. بەوجۆرە يەكە يەكە تەختى عەرد بوون و من تا ئەخېر بەئاگا مامەو، پېدەچوو عەزابم ھىند قورس بووبېن كە ئەوھا شەراپەكە چ سەرخۇشى نەكردبووم.

شەوى دواتر و شەوانى ترىش، ھەمان بەزم دووبارە بۆو، چىرۆكى شەونشېنېم لەگەل ماسىگر و ھەمالەكانى بەندەردا كەوتە سەر زارى خەلكى و لە سەراپاي مېگالۆكاسترۆدا وەك ئارەقخۆرېكى بەد مەست ناوبانگم دەرەكرد.

ھاوپتېكانم بەو ھەلخلىسكانەم خۇشحال بوون، ناخر نەياندەتوانى بروا بەو واقىعەتە بېنن كە من رېم لە ھاوپتېەتى ئەوان دەبېتەو و دەرگا بەرووياندا دادەخەم و دەخۆتېنەو، يان باوەر بەوھى كە بەو دواىبېھە كتېبېك بىتېمە گىرفان و بەتاقى تەنھا بېم بۆ پىاسە. ئەو ھاوپتېانە بەنىگاي نەفەتاوى و بەتانە و تەشەروە گوتبوويان: "تاخرىبەكەى سەرى بەر ئەستىران دەكەوئ و ھەپروون بەھەپروون دەبې!" بەلام ھەنووكە كە دەيانىبىنى لەگەل خەلكانى ھەرچى و پەرچى مېگالۆكاسترۆدا دەخۆمەو و باجى روورەشى خۆم دەدەم خۇشحال بوون، ھەوالىيان دەپرسېم، خۆ دەشە لە رووى مېھەربانىشەو سۆراخيان كرىم.

شەوتېكى شەمە، بەپېتى بەلېن و برىارىكى نەپتى، بۆ باشترىن مەلھاي شارىيان برىم، مەلھاكە ناوى مەلھاي (جەنگاوارانى ۱۸۲۱) بو، ماوھەك لەووبەر تىمىكى نوتى نمايشكار، كە پېكھاتبوو لەژنانى شۆخ و شەنگى رۆمانى و فەرەنساىي ھاتبونە مېگالۆكاسترۆ، ئەو ژنانە بەرادەبەك شۆخ بوون كە ئەقلىيان لەسەرى پىاوماقوولانى شاردا نەھېشتىبوو. عەسرانى شەمە ئەو پىاوانە، بەو پەرى حىرسەو لەمال دەھاتنە دەر و وەك دز پتېيان دەنايە ئەو بەھەشتە قەدەغە و نىوہ تارىكەو، بەترس و لەرزەو لەسەر مېتەكانى ئەوپەردا دادەنېشتن، بەملاولاي خۇياندا دەيانروانى تا دلنېيان لەوھى ناسىاوتېك نەيدىون، ئەوجا دەستېيان دەدا بەيەكدا تا ژنە گۆرانىبېتېكى بۆنخۆش و ئارايشتىكراو بېت و لە نېو نامېزباندا دانىشې، پىاوہ ھاوشارىبە ماقولەكان بەو جۆرە چەند ساتەوختىكى شەرمەزارانەى پر شەرو شۆرپان لەبېر خۆ دەپرەدو، ساتەوختەگەلېك كە پەيوەست بوو لەگەل ژيانىكى ھاوجووت لەگەل فەزىلەتدا.

ھاوپتېكانم منىيان بۆئەوئ برد و داواى شەرابىيان كرد، ژنېكى رۆمانىي خرو خەپان ھاتە سەر مېتەكەمان، مەمكە ئارەقاوىبەكانى ھىتابووە دەرى، بەو تەمەن و ئەزمونەى كە ھەبىو، بەتەواوى كارى خۆى دەزانى. ھاوپتېكانم پېك دواى پېك بۆيان تې دەكردم و منىش دەمخواردو، سەرم گەرم بوو، بەبۆتكردنى رەگەزى مې ھەستەم دەكرد مەمىونەكەى ناخم وە ئاگا دېتەو، تاكى پاپووجى ژنە

گۆرانىبېتېكەم ھەلگرت، خېرا خېرا شەمپانىام تې دەكرد و دەمخواردو.

رۆژى دواتر، چىرۆكى رېسواىي گەورە لە مېگالۆكاسترۆدا دەنگى دايەو. قەدىس، سولەيمانى ھەكېم، شەوى لەقەچەخانەيەكا رۆژ كرەدۆتەو و لە پاپووجى ژنە گۆرانىبېتېكدا شەمپانىاي خواردۆتەو! قىامەتې ھەستابو نەبېتەو! يەكى لە مامەكانم، توورە لەپېتەلخلىسكانى ئاپرووبەرەنەى برازاكەى چووہ لاي بابم و ھەوالەكەى پېن گەياند، بەلام بابم بەدەم شان ھەلئەكاندەنەو ھەلامى دابۆو: "ئەلغان ئىستر ئەو بۆ خۆى بوو تە پىاو، يان دەپەوئ بېتە پىاو، تاقە ئىشې بېكات ئەوھى، جووتېك پاپووج بۆ ئەو ژنە گۆرانىبېتە بكرې!" بەلام من، لە دلەوہ خۇشحال بووم، لەبەر ئەوھى سەرپېنچى ياسام كرىبوو، خۆم لەشەرى مامۆستاي ئايىن و دېوى (دە فەرمان) ەكە رىزگار كرىبوو، شۆين پېتى جىگىر و تۆكەى پاپىرە كۆلئەكەكانم ھەلگرتبوو، ھەلخلىسكا بوومە نېو نشىوتېكەو و ئەو ھەلخلىسكانەم پېن خۆش بوو.

دوا سالى قۇناغى خۆندىنى ناوئەندىم بوو، بەرەو ھەلاممۆستاي ئايىنم دەنۆرى كە لەپال چاكە خوازەكانىدا، بەئارامى زەرەدەخەنەى دەھاتې، ئەو پىاوہ مەرە، ئاسوودە خەيال لە دنويا و قىامەت، بەمىھەربانىبەو لە ئىمەى گورگى دەنۆرى، منىش بەرگەى ئەوہم نەدەگرت، دەبو ئارامى و ئاسوودەبىبەكەى تېكوتېك بشكېنم، دەبو تۆفانېك لە دەمارەكانىا بەرپاكەم و ئەو زەرەدەخەنە گىلانەيەى پانتايى روخسارى بسرمەو. ھەر بۆيە بەيانىبەكېان، كارىكى شەيتانانەم بەرامبەرى لىوہشايەو، چووم نامەيەكى كورتم بەم ناوەرۆكە بۆ نووسى: "تەندروستى دايكت زۆر خەراپە، وا ئەلغان گيان دەدا و ئىتر لەمردنايە، خېرا وەرە بۆ لاي تا لەدوعاى خېرى مەرووم نەبىت!"

نامەكەم بۆ پۆست كرد، ئەوسا چووم بۆ قوتابخانە و چاوەرەم كرد، ئەو رۆژە مامۆستاي ئايىن نەھاتە پۆلەو، رۆژى دووم و رۆژى سىبەمىش ھەر نەھات، دواى پېنچ رۆژ گەراپەو، بەزەحمەت دەناسراپەو، بەھۆى نەخۇشى ئاگىسماوہ دەموچاوى ئاوسابوو، رەنگى بونىادەمى پىتوہ نەمابوو، تا مل و ژىر بالى ھەمووى ببوہ لېر، لېكدا لېكدا خۆى دەخورد، پىستى سوور ھەلدەگەرا، لەقسان دەكەوت و بەر لەوھى زەنگ لېندا لەپۆل چووہ دەرى، سى مانگ لەجېگەدا كەوت، پاشان بەيانىبەكېان ھاتەو، ئاوساوىبەكەى نىشتىبۆو، بەلام ھىشتا كارىگەرى نەخۇشەكە بەروخسارىبەو ھەر دياربوو، بەمىھەربانىبەو تەماشاي كردين، جارېكى تر زەرەدەخەنە سىماى پۆشېبەو، يەكەمېن قسەى گوتى: "رۆلەكانم، سوپاسى خودا دەكەم ئاوا دەستېكى راسپارد نامەم بۆ بنووسى كە تەندروستىي دايكەم خەراپە، بەو جۆرە دەرفەتى بۆ رەخساندم تا بەشى خۆم تېكۆشم بۆ بەرز و بەرېز راگرتنى بەشەرىبەت: واتە بەشى خۆم عەزاب بچېتېم." ئەو وشانە لەرزيان لى ھىتام، چما زالبوون بەسەر چاكەخوازىدا ھىند كېشە بوو؟ بۆ ساتى وىستم لە جېگەى خۆم ھەستم و ھاواركەم: "مېبورو لەبەر ئەو گوناھى كردم!" بەلام خېرا دەنگىكى تر لەناخەوہ بەرز بۆو، دەنگىك تېزى لە لۆمە و شەپەنگىزى گوتى: "تۆ سەگىت، سەگى مامۆستاي ئايىن، قامچىت لىدراوہ و تۆش ئەو دەستە ماچ دەكەيت كە قامچىكەى تې سەرەواندووت!" نا، كارەكەم راست بوو، نەدەبوو داواى لىبورىن بكەم!

رۆژی دواتر، ئەندامانی (ئەنجومەنی ھاوڕێیان)م کوکردووه و پێم گوتن: "ئەلەان ئیدی زەینمان رۆشن بۆتەوه، پیتویستە هەول بەدین زەینی خەلکانی تریش رۆشن کەینەوه، دەبێ ئەرکی مەزنی ئەنجومەنی ھاوڕێیان ئەوەبێ بۆ هەر شوێنێ سەفەرکەین، لەهەر جێگایەک لابدەین، پیتویستە کار و قسەمان بۆ یەک نامانج بیت: نامانجی رۆشنگەری!"

ئەرکی رۆشنگەری دەستی پێ کرد، ناوەندیان تەواو کردبوو، هەنووکە نازادبووین، بابم کە دەبووست بچمە ناو سیاسەتەوه، بۆ گوندێکی ناردم تا شاھیدی رێپورەسمی غوسلی منالیک بم، دوو ھاوڕێکەشم لەگەڵ خۆم برد، ئەو هەلێکی دەگمەن بوو تا تەواوی خەلکی ئەو گوندە بەرۆشنگەری تاشناکەین. دواي تەواو بوونی رێپورەسمی غوسل، کاتێ لەسەر سفەرە دانیشتین و دەملەوهران دەستی پێ کرد، ھاوڕێ گیانی بەگیانییەکم، بەو پەری گەرم و گورییەوه کەوتە وەعزدان و باسکردنی رۆشنگەری. بەر لەهەر شتێ، سەرەتا لەبارەي خولقاندنی مرۆقەوه قسانی کرد و گوتی: "ئەو لەین باپیرەمان مەمیوونە و ئێمە نابێ لافی ئەو لێ بەدین کە شەرافەتمەندترین مەخلوقی خوداین!"

لەتەواوی ئەو ماوەیەدا کە ھاوڕێکەم سەرگەرمی نوتقەکەي بوو، قەشەي گوند بەچاوتیکی زەقەوه دیقەتی وی دەدا و چ زاری هەلنەهینا یەوه، کاتیک باسی رۆشنگەری تەواو بوو، قەشە بەمبەرەبانێ سەری تەکان دا و گوتی: "کۆرەکم بمرورە لەکاتی نوتقەکەتدا دیقەتم دەدا، بەقسەي تو، دەشێ نەسەبی بونیادەم بچیتەوه سەر مەمیوون، هیوادارم لێم ببوو، بەلام من پیتوایە کە نەسەبی راستەقینەي تو دەچیتەوه سەر ولێخ!"

لەرژیک رۆچووه گیانەوه، لە ھاوڕێکەم روانی، وەک بلێی یەکەم جار بێ ببینم، بەدەم و قەپۆزی پان و شوێیەوه، بەگوتی قەرنابیتیانە و چاوانی نارام و ڕەنگ مەخمەلییەوه، هەر بەراستی لە و لاخ دەچوو. ئەدی باشە بۆچی تا ئەو کاتە سەرئەنجی ئەو دەبوو؟ تالە داوتیک لەناخما پچرا و ئیدی لەو رۆژەوه بەدوا، نامەم بۆ نەنارد و چ بەخیلیشم پێ نەدەبرد.

رۆژانی دواتریش، مېگالۆکاسترۆمان تەي دەکرد و گوندەکان دەگەراين، لە هەولەکانماندا بۆ رۆشنبیرکردنی خەلک، بەرگەي دەردی سەری و نازاریکی زۆرمان گرت، ناخر ئێمەیان بەکافر و فەرەسۆن و بەرکیرگیراوە مەزەندە دەکرد، پاش ماوەیەک بۆ هەر شوێنێک دەچووین، خەلکی دێکەوتنە هوها لیکتیشمان و توێکڵە لیمۆیان تێ دەگرتین، بەلام ئێمە بەشانازییەوه گوتیمان بەوانە نەدەدا و سەبەرزانە لەتانه و تەشەر و توێکڵە لیمۆمان تێدەپەراند، مایەي دلخۆشیی ئێمە ئەو بوو لە پیتاوی (حەقیقەت)دا شەھید بین و شەھیدبوون بەگیان بکړین، بۆ دلدانەوهي یەکتەر بەیەکدیمان دەگوت: "ئەي مەگەر هەمیشە هەر ئاوا نەبوو؟ چەند خۆشە مردن لەپیتاوی فیکری گەورەدا!"

جاریکیان، سێ قوڵی چووین بۆ شارۆچکەيەک، ئەو شارۆچکەيە دوو سەعات لە مېگالۆکاسترۆوه دووربوو، کەوتبوو دامتینی چپای (یۆکتاس)وه و بەرەز و مێوکانی بەناویانگ بوو، دەیانگوت: (زبۆس باوکی خواوەندەکان و مرۆقەکان لەو چیا پیرۆزە نیتزراوه، بەلام ئەو خواوەند مردووه کە ئەمیتستا لەژێر بەردەکانا بەئارامی راکشاوه، هیشتا توانای ئەوهي هەبە ئەو چیايە سەرلەنوێ داتاشیتەوه، بۆیە

شوێنێکی بەردەکانی ئالوگۆر پێ کردووه و شکلی کەللەسەریکی هەلاوگیتراو و زەبەلاحی پیتاوه. دەتوانا بەئاشکرا ئەوە ببینێ کە دار گوتیز و دار زەیتونەکان لەشێوهي برۆ و کەپوویدا بوون و ریشە درێژەکەي تا رێکی پیتەشتەکە درێژ ببۆوه.

ئەو ھاوڕێیەمان کە مەزەندەمان کردبوو بپیتە داھینەر و (ئەنجومەنی ھاوڕێیان) دەولەمەندکات گوتی: "تەنانەت خواوەندەکانیش دەمرن!" وەلامیم دا یەوه: "خوداکان دەمرن، بەلام خواھەتی نەمرە!" گوتی: "مەبەستت لەچیە؟ تێ ناگەین!"

بەپیتەنێنەوه وەلامیم دا یەوه: "خۆشیم بەتەواوی تیناگەم!" گەرچی هەستم دەکرد قسەکانم راستن، بەلام نەمەدەتوانی مەبەستەکم بەرۆشنی دەبرم، دەرهنجام دەمامیکم لەپیتەنێن دەکرد و خۆم لەژێر باری وەلامدانەوه پێ رزگار دەکرد. ناخر من بەردەوام لە هەلومەرجە خەتەرناکەکاندا، پیتەنێنم وەک رێگەيەک بۆ هەلاتن هەلبێژاردووه.

گەشتینە شارۆچکەكە، هەوا بۆنی ئەلکول و شیلەي تری لێ دەهات، خەلکی شارۆچکەكە لەکاری تری رێن بسوونەوه، ئاوی ترییان کردبوو تەنەکەوه و تەلپەکەشیان کردبوو ئارەق. ئیدی هەنووکە لەبارەکان دانیشتبوون و ئارەقیان دەخواردووه، یان لەدەرەوه لەسەر سەکۆیەکی بەردین یاری قاقزیتیان دەکرد، یاخود لەژێر سیبەری سپیدارەکانا دانیشتبوون و ماندوویی خۆیان لەجەستە دەردەکرد.

چەند کەسیک بەرێژەوه لەبەرمان هەستان، لەسەر مێزەکەي خۆیان دا یاننیشان دین و ئاوی ئالوالبان بۆ بانگ کردین. سەری قسانمان دامەزراند، ئێمە هەرسیتیمان لەسەر خالیک بۆ دەسپێکردنی قسەکانمان رێکەوتبوون، وردە وردە لێزانانە بابەتی قسەکانمان هینایە سەر باسی مोजیزەکانی زانست.

پرسیمان: "دەتوانن مەزەندەکەن کە چۆن قاقز دروست دەکړی و رۆژنامە چاپ دەکړی؟ چ مोजیزەيەکی گەورەيە! درەختەکانی دارستانیک دەبدرتەوه، کۆتەرە دارەکان دەخړتە ئامپێرکەوه، لەو ئامپێردا دەکړتە هەویر، ئەو هەویرە دەکړتە قاقز. لەدەرگایەکەوه دەبیتە چاپخانە و لەدەرگایەکی ترەوه رۆژنامە دیتە دەری!" خەلکەكە بەدیقەتەوه گوتیان بۆ رادپراوین، ئەوانەیشی کە لەسەر مێزەکانی دەورەبەر دانیشتبوون، هاتنە سەر مێزەکەي ئێمە.

بەخۆمان گوت: "زۆر چاکە، وا خەریکە تەسقیفیان دەکەین!" بەلام پیاویکی کەتە و زل کە هیندەي باری ولاخیک داری هەلگرتبوو لەبەر دەرگاوه دەرکەوت، هاتە ژووری و قیت لەبەرەدەمانا راوەستا بۆ ئەوهي گوتی: "ئەي قسەکانمان رادپێرێ. یەکیک پیتی گوت: "هیی دیمترۆس، ئەو دارانە بۆ کوێ دەبەیت؟"

وەلامی دا یەوه: "دەچم رۆژنامەیان پێ دروست دەکەم!" بەو قسەيە، هەموو خەلکەكە، تەنانەت ئەوانەشی کە لەرووی ئەدەبەوه گوتیان بۆ رادپراوین، دا یانە قاقای پیتەنێن.

بەچرپە بەھاوڕێکانم گوت: "باشترە لێرە پڕوتین، هەست دەکەم هەر ئەلەان بەر توێکڵە لیمۆ دەدرتین!" خەلکەكە کە لەپیتەنێندا ژانیان کردبوو، ھاواریان کرد: "بۆ کوێ منالینە؟ لەلامان بپیتنەوه و زیاتر قسەمان بۆ بکەن، ناخر ئێمە دەمانەوی پیتەنێن!" ئەوجا کەوتنە دوامان و ھاواریان دەکرد:

- "بَلَّيْنِ بَا بَزَانِيْن، كَامِيَان يَه كَهَم جَار هَه بُوو، مَرِيْشَك يَان هَيْلَكَهَى مَرِيْشَك؟"

- "ئەرى خاوەند چۆن چیمەنتۆ بێ بۆمار بەدیوارەو رادەگرێ؟"

- "ئەرى ئەو سوله پمانی حەكیم نێر بوو یان مێ؟ منالێنه گەر ئازان لە پشتێنه بەرەو خواری خۆتانمان پێشانەن!"

- "باشە بۆچی بزنی بەلەك پێدەكەن؟ دەتوانن ئەو مەتەلە هەلبێن؟"

بەلام ئیمە ئیدی تێمان قوچاندبوو!

لەو بەدوا، نائومی تیدوبوین لەو دی بێتوانین لەرپتی قەسەو رۆشنگەری لە ناو خەلکدا بلاوکه یەنەو، رۆژتێکیان بپارمان دا بەیاننامە بەك چاپ کەین و بەناو خەلکیدا بلاوی کەینەو، لەو بەیاننامە بەدا بەرۆشنی و بێ ئەملاولا باس لە ئامانجی خۆمان و ماھییەتی ئەرکی ئینسان بکەین. پارە پاشەکەوتەکانی خۆمان کردە بەك و چووین بۆ لای خاوەن چاپەمەنییەك کە ناوی (مارگۆلیس) بوو. لەبەرئەو دی لە بەیاننامەکانیدا هەژار و بێنەوایانی بۆ راپەڕین و بەکێتی بانگێشت دەکرد بەجەنابی پرۆلیتاریا بانگیاندا کرد. ئامانجی (مارگۆلیس) ئەو بوو، هێزێکی گەورە لەو خەلکە پێك بێتێ تا بۆ نوێنەرایەتی پارلەمان هەلی بژێرن، ئی هەر بۆیە ئیمەش چووین بۆ لای.

جەنابی (مارگۆلیس) پیاویکی تەمەن مام ناوھنجی بوو، سەر و قزێکی لوول و ماش و برنجیی، چاویلکە لەچا، کراسی دەلبی لەبەرا و پێ گێر و ورد ئەندام، دەسەسپێکی سووری لە ملیەو دەپێچا، رەشسووی بەیاننامە کەمانی بەزێدەرۆیی و دەنگێکی بەرز خۆتێدەو، هەرچی زیاتر بەیاننامە کەمی دەخۆتێدەو، ئیمە زیاتر خەنی و خۆشحال دەبووین، چەند جوان و بەج هێزێک وشەکان دارێژرابوون، هەرسێکمان، ملمان وەك کەلەشێر لە کاتی قوو قاندندا، بەنیشانە سەرکەوتن بردبوو پێشێ.

مارگۆلیس کە لەخۆتێدەو دی رەشسووی بەیاننامە کە بۆو، بەدەم پێچانەو بەو گوتی: "ئافەرین منالێنه، ئەمە نیشانە ئەو بە ئیو رۆژتێک لەرۆژان بۆ نوێنەرایەتی پارلەمان هەلەبژێرێن و خەلک رزگاردەکەن، کەواتە بۆچی پەيوەندی بەهێزی هەژار و بێ نەوایانەو ناکەن؟ منیش بەیاننامە بەك دەردەكەم، یاللا دەستان بێن!"

بەلام من قایل نەبووم، گوتم: "تۆ تەنھا لەبیری هەژار و بێ نەوایاندا، بەلام ئیمە لەبیری هەموو خەلکدا، ئامانجی ئیمە مەزنتەر!"

جەنابی مارگۆلیس، بەدڵشکاو بیەو وەلامی دایەو: "بەلام زەینی ئیو چکۆلە ترە، پێتان وایە دەتوانن دەولەمەندەکان بێنە سەر بیرواوەری خۆتان؟ پەندیکی بەناو بانگ هەبە دەلی: (ژەنگ بەشاق سپی نایبێتەو!) (* گوتیم بۆ رادێرن، خەلکانی دەولەمەند کاریان بەرپێو دەچێ و لەگەڵ چ جۆرە گۆرانکارییە کدا نین، نە خواوەند، نە نیشتییمان، نە ژبانی خۆش و دەولەمەندانەیان، کەواتە ئیو دەتوانن لەدەرگای خەلکانی کەر بەدن، کەلەشێرە چکۆلەکانم، دەی وەرن بەهەژار و بێ نەوایان دەست

پێ بکەین، ئەوانە ئێبانیان بەرپێو ناچێ، بەزۆلم لێکراوان دەست پێ بکەین، گەر نا، ئەو پرۆن بەدوای خاوەن چاپەمەنییەکی ترا بگەرێن، ئاخر من جەنابی پرۆلیتارم ناو!"

سێ قۆلی چووین بەر دەرگا تا لەبەینی خۆمانا مشاوەرە کەین، بەبێ بەهەدردانی کات، گەشتینە بپاریکی هاوبەش. هاوێرکەم رووی کردە جەنابی پرۆلیتاریا و گوتی: "تەخیر ئیمە بەپێشیارە کە تۆ قایل نین، هەول و کاری ئیمە هی سازش نییە، پێچەوانە ئیو، ئیمە جیاوازی ناکەین لەنیوان خەلکانی هەژار و دەولەمەندا، هەمووان دەبێ بگەنە رۆشنگەری!"

مارگۆلیس نەواندی: "کەواتە نارەسە نییە و نین لەبەرچاوم!" وای گوت و رەشسووی بەیاننامە کەمی کێشا بەدەموچاومان.

کێزە ئایر لەندی

هێشتا بەتەواوی نەگەیبوو مە قەناعەت، ئەو رێگە بەم خۆش دەویست کە گرتبوومە بەر، بەلام دەموست بگەمە کۆتایییە کەمی. ئەو سالی کێزێکی ئایر لەندی هاتبوو بۆ میگالۆ کاسترۆ و دەرسی ئینگلیزی دەگوتەو، لەبەر ئەو دی هەمیشە خولیا فێربوون لە منا قۆلپی دەدا، بۆیە داوام لێ کرد ئینگلیزیم فێرکات، دەموست فێری ئەو زوبانە بێ تا بەیاننامە بەزوبانی ئینگلیزی دەرکەم و رۆشنگەری لەنیو ئەو خەلکانەدا بلاوکه مەو کە لە دەروەدی گریکستان دەژیان، ئاخر چۆن دەبوو بەتێن لەتاریکیدا بێنەو؟ هەر بۆیە بەدل و گیان کەوتە فێربوونی زوبانی ئینگلیزی، فێربوونی ئەو دنیا سەر و ئەفسانە بییە.

چەند خۆش بوو ئەو ساتەو ختانی کە لەگەڵ ئەو کێزە ئایر لەندی بەدا بەنیو دنیای شیعری لیریکی ئینگلیزیدا پیا سەم دەکرد، زوبانی ئینگلیزی بەپێتە دەنگدار و بێدەنگەکانی ببوونە مەلی نەغمەخوین، تا شەویکی درەنگ لەمالی ئەو کێزە دەمامەو، لەبارەدی مۆسیکەو دەواوین، شیعەرمان دەخۆتێدەو، بۆشایی نیوانان ناگری دەگرت، لەسەر شانی دەنوشتامەو و شیعەرەکانی (کیتس) و (باوون) (*م بۆ دەخۆتێدەو، بۆنی گەرم و تیزی بن بالیم دەژنەفت، زەینم شپرزە دەبوو، کیتس و باوون دیار نەدەمان و دوو ئازەلی نا ئارام، بەکێکیان پانتۆل لەپێ و ئەوی دییان لەپۆشاکێ ژندا، لەژوو رێکی چکۆلەدا جێ دەمان.

هەنووکە کە قۆناعی ئامادەبیم تەواو کردبوو، خۆم ئامادە دەکرد بچمە ئەسینا و خۆم لە زانکۆ ناوونوس کەم، کێ دەیزانی جارتیکی تر ئەم کچی قەشە ئایر لەندییە، ئەم کچی چاوشینە، ئەم کچی برێک کۆم بەلام گۆشتنە دەبێنەو.

لەگەڵ نێزیکبوونەو دی رۆژی جیابوونەو دەدا، خەم و نارەحەتیم زیاتر دەبوو، هەنجیرێکی گەیبو بێنە پێش چاوی خۆتان کە شیلە لێ دەتکێ، ئیمەش برسی و تینوو، بەو پەری پەروەشییەو دەس رایەل دەکەین تا لە پەلکە کەمی بکەینەو، رێک لەگەڵ لێکردنەو دیدا ئا دەزیتە دەمان، بەهەمان شێو منیش

(* کیتس و باوون لە شاعیرانی رۆمانتیکی سەدی نۆزە.

(* لەدەقە کەدا: شتنی غولامیکی رەش بەهەدردانی سابوونە.

به دزبیه وه لهو کیژه ئایرله ندیبه گه بیبوه ده نۆزی و له ئه ندیشیهی خۆدا وهک هه نجیر له په لک و لقه کانیم ده کرده وه.

پۆژیکی مانگی سیپیتیمبه، بریاری خۆم دا، لیم پرسی: "حه ز ده کهیت پیکه وه بچین بۆ چیا ی پسیلۆزیتی؟ ته وای کریت له ترۆپکی ئه و چیا به وه دیاره، ژووریک نوژیشی لیبه که ده توانین شه و له وێ ژۆژ کهینه وه و منیش ده توانم له وێ خواحافیزیت لئ کهم!"

گوپچکه ی سوور هه لگه را، به داواکه م قایل بوو، ئای.. چ نهییبیهک له و گه شته دا خۆی هه شاردا بوو! چ تام و چیتیک، چ چاوه پروانیه کی پر له دله راوکی! ته وایک وهک مانگی هه نگوینی! شه و به وێ که و تین، له مانگه وه هه نگوین ده چۆرا، هه چ کات له ژیا ئندا مانگم به و شپه نه بیبوه، روخساری مانگ که هه میشه له لام وهک روخساریکی خه مین خۆی نواندوه، که چی هه نوکه پیده که نی و به هه مان پیکه نیبه وه له گه لماندا، له خۆره لاته وه بۆ خۆرئاوا که و تبه وه وێ و بیباکانه ته ماشای ده کردین، له به خه ی کراوه ی کراسه کانا نه وه خۆی ده کرد به ژووردا و ده گه یشته گه روومان و له ویشه وه بۆ سینگ و زگمان به ره و خوار ده بۆوه، به پیده نگه ده ویشته ی زارمان هه لته ده هینا به وه، ده ترساین نه با وشه، لیک حالیبوونی ته وای جه سته مان که له پال یکه دا هه نگاویان ده نا تیکو پیک دات. کاتج له توله ریبه که وه رهت ده بووین، هه ندی جار را ئمان به رانی به کدی ده که وت، به لام کوتوپر هه ربه که مان دوور ده که وت وه و ده چوه قه راغی ریکه که، پیده چوه نه مانه وێ ئاره زووه ئاگرینه کانا له له زه تی هه چ و پووچدا سه رف که یین. ده بوو ئه و ئاره زووانه ده ست لئ نه ده یین و بۆ ساته وه خته مه زنه کان هه لبا نگرین. به په له ده ویشته یین، وهک دوو هاو وێ نا، به لکو وهک دوو دوژمنی به خۆینی سه ری به کتر تبه نوو، به ره و جه نگیک هه نگاومان ده نا که تیا یدا ده سته و به خه ده که وتبه گیانی به کتر.

گه رچی تا ئه و ساته وه خته قسه به کی عاشقانه مان له گه ل یه ک نه کردبوو، چ بریار و به لئیکیشمان بۆ ئه و گه شته نه بوو، به لام هه ردوو کمان به باشی ده مانزانی بۆ کوێ ده چین و بۆچی ده وێین. نیگه رانی گه یشتن بووین، هه ستم ده کرد نیگه رانیبه که ی ئه و بۆ گه یشتن له من زباتره.

به یانی له گه ل کازبه ددا خۆمان له گوندیکی بناری پسیلۆزیتی بیبیه وه، شه که ت و ماندوو بووین و له مائی قه شه ی گوند دامه زراین، له باره ی هاو ریکه مه وه بۆ قه شه دوام، که کیژی قه شه به کی خه لکی دوورگه به کی دوور و پر پیت و به ره که ته و ده خوازی له ترۆپکی چیا که وه بروانیتته کریت. ژنی قه شه سفره ی راخست، فه رامینمان کرد، پاشان له سه ر قه نه فه دانیشته یین و سه ری قسه مان دامه زراند، سه ره تا له باره ی هه ژه گه وره کان - ئینگلیز، فه ره نسه، ئه مه ریکا و مۆسکۆ - وه دوا یین، پاشان له باره ی ترۆ و زه ی تبه نووه، دواتریش قه شه له باره ی مه سیحه وه قسانی کرد که گوا به مه سیح ئه رته دۆکسه و هه رچیه کی لئ بکه ن نابیتته پڕۆتستانت، گره ویشی کرد که ئه گه ر با بی ئه و که چه مان له گه لبا، ئه و به به یک شه و ده یکرده کاسۆلیک، به لام که چه چا و شینه که ی هاو ریم خه ی ده هات، قه شه به ژنه که ی گوت: "برۆ جینگه ی بۆ داخه تا ئیسراحت کات، هه رچیه که بی ژنه و ماندوو!" پاشان رووی کرده من و گوتی: "به لام تۆ پیاویکی به هه یزی کریتیت، نوسان له رۆژدا مایه ی سه رشۆریبه بۆ کریت، وه ره تا ره زه کانت پيشانده م،

هه یشتا مبه وه کان تر ییان پبه وه ماوه، ده ی با بچین پیکه وه ترۆ بچۆین."

له ماندووی و خه و الویدا توانای هه چم نه بوو، به لام ئه ی ناخر چیم کردبا؟ کریتیی بووم و نه ده بوو کریت سه ر شۆرکه م. وه حال چووین بۆ ره زه کان، له به رامه وه ی تر یکانمان خوار و پیا سه به کمان به نا واییدا کرد، تلپه ی ترۆ له حه وشه کانا ده یشا و ده بووه ئاره ق، بریکه ی باش ئاره قی گه رمان خوارده وه و قۆل له قۆلی یه کدا و لۆژ لۆژ گه را به وه مال. خه ریک بوو خۆرئاوا ده بوو، کیژه ئایرله ندی خه به ری ببۆوه و ژنی قه شه ش مریشکیکی سه ر بری بوو، هه مدیس که وتبه وه ناخواردن.

قه شه گوتی: "ئه مشه و بی قره بخه ون، نبه وه شه و خه به رتان ده که مه وه و شوانه که م وهک رینۆین له گه لمان ده نیرم تا ریکه ون نه که ن."

ئه و جا چوه حه وشه و وهک ئه سته ره ناسیک چاویکی به ناسماندا گیرا، پاشان به روویه کی خۆشه وه ها ته وه ژوور و گوتی: "به ختتان هه یه، هه وای سه به ی گه رمه وهک هه وای شه ر، هه موو شتی بسپیرن به خوادا، شه و باش!"

لای نبه وه شه و، قه شه به پیدای کیشام و خه به ری کردمه وه، به لیدانی مه نجه لیکه مس، کیژه که ی هاو ریشمی خه به ر کرده وه، کوره شوانیک، به گوپی پان و روانینی وه حه شیا نه به وه له حه وشه چاوه رپی ده کردین، بۆنی نیره بز و هه لاله ی کبوی لئ ده هات.

له گه ل هه لپینی داره که یدا گوتی: "یا لالا ئاماده، با پرۆین. ده بی له گه ل خۆر هه لاتندا بگه یه لوتکه." مانگ هه یشتا شادوشه نگ به ئاسۆوه بوو، هه وای ده ره وه سارد، خۆمان له پالتۆه پیتجا، که پووی کیژه ئایرله ندی سه ی هه لگه را بوو، به لام لیوی سوور بوو وهکی خۆین، له حه یبه تا رووم وه رگیرا تا ئه و دم و لیوه نه بینم.

چیا به کی کوور بوو. له ره ز و باخی زه ی تبه نووه کان رهت بووین، گه یشتینه دارگوێز و سه رووه کنبیه کان، گه یشتینه گردۆلکه به ردینی رووته ن، بنی پیتلاوه کانا خلیسک بوو، به ره وه ام هه لده خلیسکاین، کیژه ئایرله ندی دوو سئ جار که وت، به لام بی ده سگرتن هه لده سایه وه. ئیدی سه رامان نه بوو، ئاره قه مان کردبۆوه، به توندی زارمان لیکنا بوو تا له هه ناسه نه که وین، به پیده نگه ریمان ده کرد، شوانه که له پیتشه وه، کیژه ئایرله ندی له ناوه راسته وه و منیش له دوا وه.

بناری ئاسۆ زبوین، گاشه به رده کان وه دیارکه وتن، شه هینه کانی سه حه ر له هه وایه کی شیندا پیا سه یان ده کرد و به دووی نیچیردا ده گه ران، کاتج گه یشتینه لوتکه، خۆره لات رهنگی گولی پۆشی، به لام نه مانده توانی له و مه وایه دا شتی بیبین، ته میتکی چه ره مارۆی دا بووین، ته میت که عه رد و زه ربای حه شاردا بوو، ته وای کریتی پۆشانده بوو، له کاتیکدا که له حه ژمه ت سه رما هه لده ره زین، ده رگا چکۆله که ی ژووری نوژیتمان کرده وه و چووینه ژوور وێ، له و که یین و به ینه دا کوره شوان به دوا ی چیلکه و چوێلی ده گه را تا ناگریک پیکات.

ژووری نوژی له به رد رۆنرا بوو، چه مه نتۆی تیدا به کار نه هینرا بوو، من و که چه ئایرله ندی ته نها مایه وه، مه سیح و پاکیزه له میحراهه په رپووته که یانه وه سه ریران ده کردین، به لام ئیمه سه ریرمان نه ده کرد،

شەيتانگەلىنكى ياخى لەمەسىيەك و پاكىيە، لە دژە مەسىيەكان، لە دژە پاكىيەكان لە ناخمانا سەريان هەيتابوو دەر، دەستم راپەل كرد و گەردنى كىيەم گرت، بى چ بەرگريهەك خۆى دا بەدەستەوه و ئەمەش هەمان ئەو شتە بوو كە چاوه پىتە دەكرد. ئىدى هەردووكمەن لەسەر وردە بەردەكە راكشايەن.

دەرگاىهەكى رەش بۆ لووشدانم كەوتە سەر پشت و من لەناويدا مەحف بووم، هەر كە پىتلوم كردهوه، سەرنج دا عيسا لەنيو پەيكەرەكەيدا بەتوورەبى سەيرم دەكات، ئەو تۆپە سەوزە بەدەستى راستىيەوه بوو دەلەريهەوه، پىتەچوو مەسىيەك بىهوى ئەو تۆپەم تى بگرى. ترسام، بەلام باسكى ژن لەخۆيهوه پىچامەوه و هەمدىس لە تىكەل پىكەلدا غەرق بوومەوه.

كاتى دەرگاىهەمان كردهوه بچىنە دەرى، ئەژنوكانم لەرزىن، كاتى دەستم داىە دەسكى دەرگاىهە، دەستەكانم لەرزىن، كوتوپ ترسىكى دىرىن بالى بەسەر بوغدا كىشا، ترسى ئەوى كە هەر ئەلعان خودا برووسكەيك نازل دەكات و هەردووكمەن، كىيە ئايرلەندى و من -حەوا و ئادەم- دەكاتە قەرەبرووت، هەر بەرپاست بى حورمەتى كردن بەمالتى خودا و بەبەرچاوى پاكىيەوه، بى سزا بەسەر كەسەوه ناچى. هەيتىك داىە بەر خۆم، دەرگاىهە كرايهوه و پەريە دەرەوه، بەخۆم گوت، هەرچى دەبى با زوو بى.

بەلام كاتى چوومە دەرەوه، خوداىە چىم بىنى؟ واى لەو شادومانىيە مەزنە! چ بوو ئەو موجىزەبەى كە لەبەرەمەردا راخرايو! خۆر وەديار كەوتبوو، تەمەكە رەويىووه و تەواوى دوورگەى كرىت لەو سەرەوه بۆ ئەمسەر، بەرەنگى سىپى و سەوز و سوور دەدرەوشاىهوه و وەك نىگىن لە مابەبى چوار زەرياكەيدا دانرايو، كرىت بەسە تروپىكە بەرزەكەيهوه - تروپىكى كىتو سىپى، تروپىكى پسىلورىتى و تروپىكى دەيكىتى - كەشتىبەكى سى ستون لەنيوان شەپۆلەكانا چارۆكەى هەلدايو، هەيلايهەكى زەرباى بوو، (گورگون) (*)ىك بوو بەمەكە بى شومارەكانىيەوه لەسەر شەپۆلەكان راکشاو و خۆى بەهەتاو دەدا، لە خۆرى ئەو بەيانىيەدا بەتاشكرا، روخسار و دەست و پىن و كلک و مەمەكە هەلتوقىهەكانىم دەبىنى، لە تەمەما زۆر لەزەتم چەشتووه، شكات و گلەبىيەكم نىيە، بەلام بىبىنى دوورگەى كرىت بەسەر شەپۆلەكانەوه، گەورەترىن لەزەتە بىبىيەتم. گەرەمەوه تا لە كىيە ئايرلەندى بئۆرم، پالتى بەديوارى كلىسا چكۆلەكەوه دابوو، دەكىك شكولاتەكەى لە دەمدا بوو، ئارام و خەمسارد لىوى دەلىتساىهوه، لىوتىك كە بەماچى من تەنرايوو.

گەرەنەوه بۆ مېگالو كاسترو، خەمىن و دلتهنگى ورووژىن بوو، هەرچىن بوو گەيشتىنەوه، ديوارى قىنسىياى بەشپىرە بەردىنە بالدەرەكانىيەوه وەديار كەوت، كىيە ئايرلەندى لەتاو ماندووبى و شەكەتى،

(*) Gorgon: گورگونەكان سىيان بوون لەنيو ئەو سىانەدا تەنھا (مەدوز) نەمر بوو، ناوئىشانى (گورگون) تەنھا بە (مەدوز) دەدا و ئەويان بەگورگونى ئەسلى دەزانى، ژمارەبە مار چوارەورى سەريانى دابوو، خاوەن ددانى گەورە وەك ددانى بەزار و دەستى برۆنىزى و بالى زىزىن، بەهۆى ئەو بالانەوه دەيانتوانى بفرىن، چاويان زۆر تەنك و نىگايان بەئەندازەبەك بەرنە بوو كە هەر كەسى لەو نىگايەى روانىيا، دەبوو گاشە بەرد. فەرەنگى ئەفسانەكانى يۆنان و رۆم، ترجمە (احمد بەمنش).

نزىكەم بۆوه تا خۆى بەياسكەكانەوه بگرى، بەلام نەمتوانى بەرگەى بۆن و بەرگەى چاوه بى رەنگەكانى بگرم، ئاخىر وى سىوتىكى دەرخوارد دابووم كە لىو و ناودەمى كرىبوومە خۆلەمىش، خىرا چوومە ئەولاه، ئەويش بى ئەوى تەنھا وشەبەك بلى، هەنگاوتىك لىم دووركەوتەوه. قولپە قولپى گريانىم ژنەفت، ويستم بگەريتمەوه، تا لە نامىزى بگرم و قسەبەكى خۆشى لەگەل بكەم، بەلام لە برى ئەوه هەنگاوهكانم خىراکرد و بىدەنگ مامەوه. ئاخىريهەكى گەيشتىنە بەردەمى مالهەكى، كلىلەكەى لە گىرفانى دەرەينا و دەرگاىهە كردهوه، پاشان لە بەر دەرگا چاوه پىتە بوو، بەسەريكى شۆرەوه چاوه پىتە بوو، بچوومەيه ژوورى يا نا؟ مېهەربانىيەكى زىاد لە وزه و وشەگەلى شادى ورووژىن و خەمەين لەناخمەوه هەلتوقلى و تا گەرووم هات، بەلام لىوم لىك نا و هىچم نەگوت، تۆقەم لەگەل كرد، لەيهەك جىا بووينەوه. رۆزى دواتر چووم بۆ ئەسینا، مەيوونىك نەبوو بەديارى بىدەمى، بەلام لە پىتە بىكەى لە قوتابىيەكانىيەوه، توولە سەگىك بۆ نارد، توولە سەگىك كە خۆشم دەويست و حەزى لە گازگرتن بوو. ئەو توولە سەگە ناوى (كارمەن) (*) بوو.

ئەسینا

جىلتى گىبانەوهريكى كوتىر و گۆشەگىرە، خواردنى دەوى، بەلام ناىخوا، شەرم دەكا بىخوا، بەختەوهرى لە كولان پىاسە دەكات و هەيتە بەسە سەريكى بۆ بلەقنى و بەپىر داواكەيهوه بى، بەلام سەرى بۆ نالەقنى، بەلوعەى ئاو دەكاتەوه و لىدەگەرى زەمەن بى سوود لى وەرگرتن برۆى و سەر كات، وەك بلىتى زەمەن ئاو بى. جىلتى ئاواىهە: ئاژەلىكە بى ئەوى خۆى پەى بەئاژەلىتى خۆى بەرى.

بەوبىرەهینانەوهى رۆژانى زانكۆم لە ئەسینا، دلتم تەنگ دەبى، هەرچەند دىقەتم دەدا هىچم نەدەبىنى، دونىا لە تەمىكى چرى رەوشت و فىكرى وەمامىز و پىروپوچىيەوه پۆشرايوو، دونىا لەچاوانى من شاراوه بوو، ئاخى جىلتى شتىكى تال و نەفرەتاوىيە، لە هىچ حالى نابى، تا زىاتر خۆت راپسكىنى، ئەو زىاتر بەهەدر دەچى. ئەو حەكىمە چىنەبەى كە بەسەر و پىشى سىپى و چاوانى پىر لە فرمىسكەوه لەدايك بوو، لەگەل رۆژاندا وردە وردە سەرو پىشى رەش بۆوه، پىكەنەن لەنيو چاوانىدا بارگە و بنەى خست، بارى دللى سووك بوو، دواجار كە مەرگ لى نىزىك بۆوه، تازەكى گۆناكانى وەك گۆناى گەنجىك گەندەمووى لى دەروا، گەر خودا روحمى بەبەشەريهەت كرىدا، دەبوو عومرى ئىمە بەو جۆرە تىپەرىيا!

لە كرىت، دژى چارەنووسم ياخى بىووم، دەمىك دەستم بەداوئىنى شەراب و دەمىكى تر خۆم هاويشتبوو نامىزى كىيە ئايرلەندىيەكەوه، بەلام ئەوه رىگەى من نەبوو، هەستم دەكرد گوناھم كردهوه. ئىدى شەرمەزار و ژىوان بۆ كتىب و تەنياى دەگەرەمەوه.

لەجىلتىيەوه تا پىرى، هەر گوشتار يان رەوتارىك منى لە رەوتى چارەنووسم لادابى، ئەو گوشتار و رەوتارەم بەگوناھ داناه، ئەدى چارەنووسم چ بوو؟ بۆ كوتى كىش دەكردم؟ تا ئەو جىگەبەى ئەقلم پەى

(*) كارمەن واتە دەنگى ساحىران.

به جه وههري نه پتهني ندهد برد، برپاره كه م به دل ده سپارد، ده يگوت: "نمه بكه، نه وه بيان مه كه، برؤ پيشه وه، بوهسته و هاوار مه كه، تهنيا نه ركيتك له نه ستويه و نه وپش گه يشتنه به كو تايي!" ده مپرسی: "كام كو تايي؟" ده يگوت: "مه پرسه و به ره و پيش برؤ!"

كاتي له تهنيا بييدا گويم راده تيرا بو ناموژگاراي گيلانه و پر ده عواي دلّم، خواسته كام بهر فراوان ده بوون، نه وه له شاري نه سيناي به نيويانگدا ده ميني و ده مبيست، نه يده تواني تينو و تيم بشكيني. وانه كاني كو ليژي مافناسي، ناره زوه رّوحيه كاني ميان تير نه ده كرد، قه ناعه تيشيان به زيته له يي فيكريم نه ده هينا، هيچ چيژيكيشم له و كوژ و كوژونه وانه نه ده ميني كه هاوريكاني له گه ل كيژه قوتاييه كاني هاويولياندا كوژه كرده وه، ناخر نه و سيوهي كيژه نايرله ندي ده خوردي دابووم، هيشتا ناسه واره كه به سه ر ليومه وه بوو. ناو به ناو بو شانويان كو نسيرتيك ده جووم و چيژم لي وهرده گرت، به لام چيژيكي روو كه ش كه ناوه وه مي نده ورووژاندا، كه ده گه يشتمه وه مال، نه و له زه تهم بيرو ده چوّه.

به رده وام بووم له سه ر فيربووني زوبانه بيانويه كان، هو شيار بوون به رام بهر به رفراواني فيكر، زور خو شحالي ده كردم، به لام زوو به زوو (با) ي نه پتهني ناميژ و گه رمي جحيلي هه لي ده كرد و گولي نه و شادومانيه يي ده ژاكاند. شتيكي ترم ده خواست، شتيك له وديوي ژن، له وديوي فيربوون، له وديوي جواني. چما نه و شته چ بوو؟ نه و دوو زامه ي تافي هه رزه كاريم ناو به ناو ده هاتنه وه سوئ، هه موو شتي بئ هووده و بئ به ها خو ي دنواند، له به ره نه وه هه موو شتي زوو به زوو تينه ده پري و له گه رداويكي نه پتهني ناميژدا غه رق ده بوو، ده ستيكي شاره و بئ روح نه وه وه ك گالته يه كي بئ مانا ده ورووژاندا، ده سامكي روخساري شادومانايه ي كيژوله كاني هه لده گرت و له و ديوه وه پيريژني ثاينده م ده ميني، ئيدي گول ده ژاكا، له وديوي زاري پيئكه نينا ويانه وه ماسولكه ي شه ويلاگه كانيانم ده ميني، دنيا له پيش چا وندا نه غمه يه كي ره ق و زري له خو ده گرت و به ره و نابوتي ملي دنا. ناخر جحيلي له گه راندا يه به دواي نه مريدا، به لام ده ستي ناكه وي، ناماده ي چ جوژه سازتيكيش نييه، به و پييه له رووي خو يه زلزيه وه ته واي دنيا ره تده كاته وه. نه م مه سه له يه گه واهي راستگو ييه كي سه رپاگيري نييه، وه ختي حه قيقه تتيكي سوو تينه ر ده خاته وه، نه و كات نه م مه سه له يه ده پيته حه قيقه ت.

به كشه موان، به تهنيا ده جوومه ده ره وه. هه ستم ده كرد چوونه ده ره وه له گه ل هاوريپاندا، قسه و سوعه ت و پيئكه نينه كانيان بيده نكيي پيروژ له كه دار ده كات. هه نگوين و دارا كه كان، كيوه كانيان كر دبووه عه ترستان، ده جوومه نيو دار زه يتوونه كانه وه و چاوانم پر ده بوون له تهر و بريي، گه ر بو نمونه جوتيارتيكي ئالبانيايي به نيوجه واني چكو له و كلاوه ره ش و چلكنه كه يه وه كه بوني شير و سيري لي ده هات، به ريكه وت به لامدا رت بووايه، دوو سئ قسه مان ئالوگور ده كرد، گوته كاني عوامانه و قورس و ئالوز و پر له زيه تليي پرسيار كردن بوون، نه و جوتيارانه به تيله ي چاواني فيتلبازانه و ورديان ليتيان ده توپيم، مي شكي چكو له يان ده گوشي تا ناو و ناو نيشانم بزنان و به لگه يه ك بو نه م گه شت و هاتوچويه م له چيكاندا بدژنه وه! بلتي سيخو ي بئ بلتي شيت و چه رچي بئ درندانه له كو له پشته كه م ورد ده بوونه وه، ده يانپرسی: "هاوري چ ده رفوشيت؟ كتيبي پيروژ؟ ناشي فره مه سون بيت؟"

رؤژتيكيان ده نكي جريوه جريوكم ژنه فت و مه ليتي شينم له كاتي هه لفرينيا بيئي، جوتيارتيك به لامدا رت بوو، ليتيم پرسى:

"- هاوريتم، نه ري نه وه چ جوژه تهر يكه؟ ناوي چييه؟" به دهم شان هه لته كاننده وه وه لامي دامه وه:
"قه قير خو شيت لي نه يه، گوشتي نه و تهره ناخوري!"

كاتي سپيده ي دا وه ناگابوومه وه، نه ستيه ري سه حه ر رؤشايي به سه ر عه ردداد پرژاندا، ته ميكي سوو كه له به سه ر به زايي چياي (هيمتوس) دا پياسه ي ده كرد، شنه يه كي سارد پروشه به فري به ده موچا وندا ده دا، كلاو كوره كان به دهم خو تينده وه به ره و سه ري هه لده فرين و به نيو رؤشايي به رز ده بوونه وه. بيرم دي رؤژتيكي به كشه مهي به هار، دوو سئ دره ختي پر له شكوفه ي ئالويالوم له باغيكي تازه كي تراودا بيئي، دلّم ليتوا ليتو بوو له به خسته وري، له هه مان له حزه دا خو ر هه لات، خو ر ده تگوت هه ر هه مان نه و روزه له كارگه ي خواوند هاتو ته ده ره وه، كه نداوي (سارونيك) ده ره و شاهه وه، (نه جينا) له دووري دووره وه له نيو رؤشايي به ره به ياندا، پر له گولي سوور بوو، دوو قزقره كه باله كانيان وه ك ژيي كه مان ده له ربييه وه، له لاي راسته وه به ره و لاي من هه لفرين، من نه وم به شانسي باش ليتكدا يه وه - له لايه ك، شه پولي يال سپي وه كه نه سپه كاني هو مه ر، وه ك شيعره تيژرؤ و تهر و پاراوه كاني هو مه ر، له لايه كي تريش، زه يتووني پر له رؤن و رؤشايي (ناتينا) و دارديمشتي (ئاپولو) و تريي موجيزاويي (ديونيزيوس) ي پر له شه راب و گو راني، عه ردي هيشك و له خو گره وه كه به رده كاني له ژيتر هه تاودا به رنه نكي گولي سوور ده ركه وتن، چيكان به رنه نكي شين له مياني هه وادا هه لواسران، له ژيتر رؤشايي خويان ده شت و رووت و قوت وه ك پاله وانان به ئارامي له ژيتر رؤشايي هه تاودا راده كشان.

ده جوومه پيش، كه ده جوومه پيش هه ستم ده كرد ته واي عه رد و ناسمان له گه لما سه فهر ده كهن، هه موو موجيزه كاني ده ورو به رم روده چوونه ناخمه وه، شكوفه م ده كرد، پيئده كه نيم و منيش هه روه ك ژيي كه مان ده له ربه وه. واي له و رؤژي به كشه مهي كه چوئاوچوني رّوح ديارنه ما و وه ك پاساري به جريوه جريو له رؤشايي به ره به يانويه كدا بزر بوو. به گردؤلكه يه كدا سه ركه وتم و وردبوومه وه له كه ناره تنه گه به ر و گولرهنه گه كان، له زه ربا، له دوورگه نيوه دياره كان، واي خودايه چ له زه تي له و روانينه دا هه بوو، خودايه چو ن گريكستان به جه سته ي پاكيژه به وه له نيو شه پوله كانا مه لي ده كرد و به سه ر شه پوله كانه وه قه دي راست ده كرده وه، خو ريش وه ك زاوايه ك، به سه ريديا پرشنگي ده دا، چو ن گريكستان ناو و به رده كاني كه وي كر دووه و خو ي له چه سپاوي و گرژيي ماده رزگار كر دووه و ماهيه يه تي خو ي پاراستوه.

من ده گه رام تا بيمه ناشاي ناتيكا - يان وا مه زنده م ده كرد ده كارم بيمه ناشاي - به لام له راستيدا ده گه رام تا بيمه ناشاي رّوح خوم، ده مويست بيده زمه وه و له دره خته كان و له چيكان و له تهنيا بييدا به شانازي ناسيني بگه م، به لام بئ هووده بوو، له شادومانيدا دلّم له ليتدان كه وتبوو، نه مه ش نيشانه يه كي دلتيكاهه وه بوو بو نه وه ي نه و شته ي كه من به دوايدا ده گه ريم هيشتا نه مدؤزبوه ته وه.

تهنها جاريكيان نه بيت، رؤژتيك ده مه ونبوهرؤ، له و قه ناعه ته دا بووم دؤزبومه ته وه. به تاق ي تهنيا سه فهرم كر دبوو بو (سونيون)، هاوين بوو، كه تيره له درزي قه دي دارا كه كانه وه هاتبووه ده ري، كولله يه ك

دابه‌زی و له‌سەر شام نیشته‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌یه‌که‌وه رۆڤشتین، ته‌واوی جه‌سته‌م بۆنی کاجی لی ده‌هات، ئاخ‌ر من بی‌سومه کاج، پاشان که له دارستانی کاج ها‌تمه‌ ده‌ری، ست‌سونه سپی‌یه‌کانی په‌رستگای (پوسیدون)م بینی و له‌میان‌ه‌ی په‌رستگاکانی‌شدا زه‌ریای شینی پی‌رۆزه‌یی که‌وت‌بووه له‌ره، ئەژنۆم سست بوو، له‌جیتی خۆدا راوه‌ستام، به‌خۆم گوت: ئیدی ئەمه‌یه‌ جوانی، ئەمه‌یه‌ فرین به‌بی‌ن بال، ئەمه‌یه‌ ترۆپکی شادومانی، ئینسان ناتوانی له‌مه زیاتر ئەولاده‌تر بچ‌ی، ئەمه‌یه‌ گریکستان. روانین له‌ جوانی گریکستان بۆ له‌حزه‌یه‌ک وه‌ها شادومانی‌یه‌کی رۆژانده‌ گیانمه‌وه که ئیدی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هه‌ردوو برینه‌که‌م ساپۆژ بوون و ئەم دونیایه‌ش له‌گه‌ل زوو به‌سه‌ر چوونه‌که‌شیدا - ریک به‌هۆی ئەو زوو به‌سه‌ر چوونه‌شیی‌یه‌وه - خاوه‌نی به‌ها و نرخه، ئیدی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هه‌له‌بووم که هه‌ولم داوه له‌ودیو روخساری گه‌نجانه‌ی کیژۆله‌وه، پی‌رێژنی ئاینده‌ بی‌نم، ئاخ‌ر خۆی ده‌بوو له‌ روخساری پی‌رێژندا، ته‌رو بری گه‌نجی کیژیک بخو‌لقتیم و زیندووی که‌مه‌وه، کیژۆله‌یه‌ک که هیشتا له‌دایک نه‌بووه.

دیمه‌نی (ئاتیکا) سی‌حریکی به‌یان‌نه‌کراو و پرنده‌ی هه‌یه، هه‌ست ده‌که‌یت هه‌ر شتی پاشکۆی گۆزانی‌یه‌کی ساکار و دل‌نیا و هاوسه‌نگه‌. لیره هه‌موو شتی خاوه‌نی شکۆ و ئارامی‌یه‌کی نه‌جی‌زادانه‌یه: عه‌ردی له‌خۆگره‌وه و هیشک، چه‌مینه‌وه‌ی فریوه‌رانه‌ی (هیمتۆس) و (پنتلیکوس)، دره‌ختانی گه‌لی زبونی زه‌یتوون، دار سه‌رووی باریک ئەندام و خه‌لوت نشین، دره‌شانه‌وه‌ی گه‌مه‌ئاسای به‌رده‌کان له‌ژیر هه‌تا‌ودا، له‌سه‌روو هه‌موو ئەمانه‌شه‌وه، رۆشنا‌یی‌یه‌کی سوکه‌له‌ و ته‌نکی مه‌له‌کوتی که جلی ده‌کرده به‌ری شته‌کان، دیمه‌نی ئاتی‌کا پۆرتی‌تی روخساری مرۆقی‌کی خاوه‌ن ئامانج ده‌کیشی: مرۆقی‌کی سه‌رو ریش ته‌راشکراو، که‌مدوو، ره‌ها له‌ ناز و نیعمه‌ت، به‌ده‌سه‌لات، به‌لام له‌هه‌مان کاتی‌شدا مرۆقی‌کی خاوه‌ن توانا له‌جله‌وکردنی هیز و ده‌ست‌نیشان‌کردنی سنوره‌کانی فیکردا. هه‌ندێ جار دیمه‌نی ئاتی‌کا وشک و بی‌روخسار خۆ ده‌نوێتی، به‌لام له‌وه زیاتر ئەولاده‌تر ناچی، له‌تۆکه‌یه‌یه‌کی شه‌وقدار و پر لوتفدا ده‌مینتیه‌وه، دل‌ر‌فیتی‌یه‌که‌ی له‌زه‌لکاوای بی‌تین و تاوی و نا‌ئارامیدا رۆناچی و هیز و گو‌ری بۆ توندو تیژی و زه‌بروزه‌نگ هه‌ل‌ناگه‌ریته‌وه.

هه‌موو شتی هاوسه‌نگ و پێوانه‌کراو، ته‌نانه‌ت چاکه‌ خا‌و‌زی‌یه‌کانی‌شی ریکه‌ی زیاده‌رۆیی ناگرنه‌به‌ر، له‌ سنووری گو‌ر و بینی ئینسان ئەولاده‌تر ناچن، به‌ل‌کو له‌جی‌گه‌یه‌که‌دا ده‌مینتیه‌وه که له‌کاتی چوونه‌ ئەو دیویدا، یان زالمانه و نا‌ئینسانی، یاخود مه‌له‌کوتی ده‌رده‌که‌ون. دیمه‌نی (ئاتیکا) ناز ناکات، ده‌سه‌ودامینی خا‌و‌زه‌ نا‌بی، خۆی فه‌قیر ده‌رناخا و نا‌پاریته‌وه، به‌ل‌کو به‌پیدا‌گر‌ت‌نی‌کی ئارام و جوامی‌رانه، وێژدانی خۆی ده‌خاته روو. به‌ساکارترین شتیه‌ هه‌له‌ سه‌ره‌کی‌یه‌کان وینا ده‌کات.

به‌لام جارن‌اجار له‌ماه‌بینی ئەم تۆکه‌یه‌ی و توندوتۆ‌لی‌یه‌دا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک هه‌یه. دوو سه‌ دره‌ختی په‌ل‌ک زبونی زه‌یتوون له‌دا‌وینی چیا‌یه‌کی رووت‌ه‌ن و بی‌پیتدا، تاک و ته‌را دار‌دیم‌شت، گول‌اله‌سو‌ره‌ی که‌نار روویاریکی هیشک و سپی، چه‌پ‌کی وه‌ن‌ه‌وشه‌ی کیتی له‌ماه‌بینی به‌ردی دره‌وشاوه و شیندا. لیره دژ‌ه‌کان به‌یه‌ک ده‌گه‌ن، به‌کانگیر ده‌بن و سازش بۆ یه‌ک‌دی ده‌که‌ن، ها‌و‌ئا‌هه‌نگی وه‌دی دین، ها‌و‌ئا‌هه‌نگی‌یه‌ک که ئەوه ئیدی با‌لات‌رین موجی‌زه‌یه.

ئەدی چۆن ئەو موجی‌زه‌یه‌ی رووی دا؟ له‌کو‌تیه‌ دل‌ر‌فیتی‌یه‌ی به‌و هه‌موو تۆکه‌یه‌یه‌ گه‌یی و له‌کو‌تیه‌ تۆکه‌یه‌ی ئەو هه‌موو دل‌ر‌فیتی‌یه‌ی وه‌ده‌ست هینا؟ ده‌سه‌لات چۆن توانی له‌ به‌د سوود وه‌رگرتنه‌وه ئاماده‌باش بی؟ ئەمانه هه‌مووی موجی‌زه‌ی گریکستان پینک دین، ئەو کاته‌ی که هه‌ر وا له‌ ئەتیکادا ده‌گه‌رام، چه‌ند ساتی له‌ بی‌ری ئەوه‌دا بووم که ئەم سه‌رزه‌مینه‌ له‌ شارستانی‌یه‌ت و په‌سه‌نی و هیزدا، ده‌توانی بی‌تته‌ وان‌ه‌یه‌کی نمونه‌یی. هه‌ر جاریک دای گه‌ران و پیاسه‌یه‌ک له‌ده‌روویه‌ری ئەتیکا، ده‌چووم بۆ (ئا‌کر‌وپ‌لی‌س) تا‌کو دووباره و دووباره سه‌یری (پارتنون) بکه‌م، ئەو په‌رستگایه‌ به‌لامه‌وه نه‌یتی نامی‌ز بوو. نه‌مه‌ده‌توانی دووجار وه‌ک یه‌ک ئەو په‌رستگایه‌ بی‌نم، پیده‌چوو به‌رده‌وام له‌خۆگۆرینا بی، جاریک ژبانی تی‌ بی‌تته‌وه و جاریکی تریش بی‌ده‌نگی، پیده‌چوو یاری به‌رۆش‌نایی و چاوی ئاده‌میزاد بکات، به‌لام کاتی دای ئاره‌زوویه‌کی درێژ بۆ زیاره‌تی ئەو په‌رستگایه‌، که بۆ یه‌که‌م جار بی‌نم، وه‌ک په‌یکه‌ری ئی‌س‌کی‌ی ئاز‌ه‌لی‌کی کیتی بی‌ جووله‌ ها‌ته‌ به‌رچاوم و دل‌م وه‌ک گۆل‌کی ر‌ا‌چ‌له‌کی، (ئا‌خ‌ر له‌سه‌را‌پای ژبا‌ندا، ئەم ر‌ا‌چ‌له‌کی‌نی دل‌م، وه‌ک ئاماره‌یه‌کی هه‌له‌ قه‌بو‌ل‌نه‌که‌ر بووه، هه‌ر کاتی له‌گه‌ل هه‌لاتنی خۆ‌دا، له‌گه‌ل نیگاری‌ک‌دا، له‌گه‌ل ژنی‌ک یاخود فیکری‌ک‌دا روویه‌روو بوومه‌ته‌وه، دل‌م وه‌ک گۆل‌کی ر‌ا‌چ‌ه‌نی‌وه، ئیدی زانیومه به‌خته‌وه‌ری‌یه‌ک رووم تیده‌کات.) به‌لام کاتی بۆ یه‌که‌م جار به‌رامبه‌ر (پارتنون) راوه‌ستام، دل‌م ر‌انه‌چینی، ساختمان، شا‌کاری ئە‌قل - ژماره‌کان، ئە‌ندازه - فیکری بی‌ خه‌وشی مه‌ر‌مه‌رین، وه‌به‌رها‌تووی بال‌ای زه‌بن و هه‌موو جۆره‌ باشی‌یه‌کیان تیدابوو، ته‌نها یه‌کی‌ک نه‌بی، به‌به‌ها‌ترین و ئازیزترینیان، ئە‌ویش ئە‌وه‌بوو که (پارتنون) دل‌ی بونیاده‌می ر‌انه‌ده‌چله‌کاند.

هه‌ستم کرد پارتنون پینک‌ها‌توه له‌ ژماره‌ی جووت، وه‌ک دوو، چوار. ئاخ‌ر ژماره‌ی جووت پینچه‌وانه‌ی دل‌ی من، دل‌م به‌ینی له‌گه‌لیانا خۆش نیی، ژبانی ئەو ژمارانه زۆر ساکار ر‌یک‌خراوه، زۆر تۆکه‌ له‌سه‌ر دوو قس‌چ وه‌ستا‌ون و چکۆله‌ترین ئاره‌زوویان نییبه بۆ گو‌رینی شو‌تینه‌کانیان، ژبانی‌کی قس‌ایع، کۆن‌سیر‌فاتی‌فانه و بی‌دل‌ه‌را‌و‌کی، هه‌ر پرس‌یاری‌ک حه‌ل بکه‌ن، ئاره‌زوویان به‌واقعی‌ت ئال‌و‌گۆر پیده‌که‌ن و ئارامی وه‌ده‌ست دین، ژماره‌ی تاک له‌گه‌ل ر‌یتمی دل‌مدا ها‌وده‌مه. ژبانی ژماره‌ی تاک، ساکارانه ر‌یک‌نه‌خراوه، ژماره‌ی تاک، ژبانی به‌و ته‌رزه‌ خۆش ناوی که هه‌یه، به‌ل‌کو هه‌ولنی گو‌رینی ده‌دا، هه‌ول ده‌دا لیتی زیاد بکا و به‌ره‌و پیتشی به‌ری، له‌سه‌ر یه‌ک قس‌چ ر‌اده‌وستی، قس‌چه‌که‌ی تری ئاماده‌باش له‌ هه‌وادا ر‌اده‌گرت و له‌ خواستی حه‌ره‌که‌ت‌دایه، بۆ کو‌ی؟ به‌ره‌و ژماره‌ی جووتی دوا‌یی، تا ساتی‌ک ئی‌س‌تی‌ک بکات، هه‌ناسه‌یه‌ک وه‌رگرت و هیزی تی‌ بی‌تته‌وه.

ئەم ئە‌قل‌گه‌را‌یی‌یه‌ هۆش‌یار و مه‌ر‌مه‌ر‌ی‌یه‌، له‌گه‌ل چینی دل‌ی یاخ‌سی‌و‌ی ج‌ح‌ی‌لی نابه‌ته‌وه، ئەم دل‌ه‌ ده‌به‌وی ر‌اخه‌ری کۆنه‌یی بی‌پ‌چ‌یت‌ته‌وه و دونیایه‌کی تازه ر‌اخات، پارتنون به‌په‌ر‌مه‌تر‌دی‌کی چه‌نه‌باز و دوور ئە‌ندیش ده‌چی که بی‌ه‌وی به‌په‌ند و حی‌که‌مت، لی‌و‌ر‌ت‌ر‌ بوونی دل‌ ج‌له‌و‌کات، له‌گه‌ل پشت‌کردنه‌ پارتنون، له‌دیمه‌نی‌کی دل‌ر‌فیندا غه‌رق بووم که تا زه‌ریا درێژ ده‌بۆوه، خۆر له‌نی‌وه‌ی ر‌یدا بوو، نه‌ س‌ب‌ه‌ری بارگه‌ و بنه‌ی له‌سه‌ر عه‌رد خستبوو، نه‌ رۆش‌نایی‌یه‌ک گه‌مه‌ی ده‌کرد. خ‌و‌دا‌یه‌ چ سا‌کاری و بال‌ایی و کام‌لی‌یه‌ک! له‌ شارم روانی که له‌ژیر تینی هه‌تا‌ودا به‌ره‌نگی‌کی سپی ده‌ده‌ره‌وشایه‌وه، زه‌ریای پی‌رۆز به‌نه‌لقا‌وه‌نه‌ل‌فی

(سالامیس) بریسکه‌ی ده‌دایه‌وه، شاخه‌کانی ده‌روبه‌ر پروت و قسوت و قاییل له‌ژێر هه‌تاودا راکشایون. غه‌رق له‌و دیمه‌ندا، (پارتنون)م له‌یادی خۆ برده‌وه که وه‌ک جاران له‌ پشتمه‌وه راوه‌ستاو. به‌لام له‌گه‌ل هه‌ر گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تازه له‌ زه‌یتونستانه‌کانی ئاتیکا و که‌نداوی سارۆنیک، هاوئا‌هه‌نگیه‌کی شاراوه، یه‌که یه‌که روو‌پۆشه‌کانی لاده‌دا و ورده‌ ورده و هیدی هیدی خۆی له‌زه‌ینمدا وه‌دیار ده‌خست، هه‌ر جارێک که هه‌مدیس ده‌چووم بۆ (ئا‌کروپولیس)، وام هه‌ست ده‌کرد پارتنون به‌حاله‌تی وه‌ک سه‌مایه‌کی بێ جووله، راده‌چهنی و هه‌ناسه هه‌لده‌کێشی.

مانگێک، رهنگه سالانێک، ئەم نه‌ینیی فێربوونه درێژه‌ی هه‌بوو، تا ئەو کاته‌ی له‌گه‌ل رازێکی ته‌واو ئاشنادا له‌به‌رده‌م پارتنوندا راوه‌ستام، به‌وردی بیرم نییه‌ چ رۆژتیک بوو، دل‌م وه‌ک گۆلکی راجه‌نی، ئەم په‌رستگه‌یه‌ی له‌به‌ر ده‌ما قه‌دی به‌رز کردبۆوه، سه‌رسامیی یاده‌وه‌رییه‌ک بوو، به‌ری هاوکاریی نیتوان عه‌قل و دل و میوه‌ی گه‌ییوه هه‌ولنی به‌شهریی بوو. فه‌زا گۆراو و جیاوازی نیتوان گه‌وره و گچکه مه‌حف ببوو، بێ سنوورییه‌ک چووبوه نیتو ئەم لاتهرییه باریک و ئەفسانه‌یییه‌وه و له‌ویدا راکشایوو. زه‌مه‌نیش گۆزایوو، ساته‌وه‌ختی بالا به‌ئه‌به‌دییه‌ت گۆزایوو، نیگام له‌سه‌ر مه‌رمه‌ری گه‌رم وه‌رچه‌رخاند، ئەو مه‌رمه‌ری که خۆراکی خۆی له‌هه‌تاو وه‌رده‌گرت، ده‌ستی له‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌دا. پیده‌چوو ده‌ستی له‌ ناخیا ناخیا بگه‌رێ و نه‌ینیییه شاراوه‌کانیان ئاشکراکات، به‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌نوسا و پتی له‌سه‌ر مانه‌وه داده‌گرت، ئەسته‌تونه‌که به‌روکه‌ش ته‌ریبه‌کانم بینی که سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌کتهدا چه‌ماندبۆوه تا له‌کوومه‌له‌یه‌کی هاوئا‌هه‌نگدا، به‌لوتف و هه‌تفه‌وه، باری ئەمانه‌تی وینه‌ی هه‌لکۆلراو و په‌یروزی سه‌ر به‌رده‌کان هه‌لگرن، جووله‌ی شه‌پۆله‌کان هه‌یچ کات وه‌ها هه‌تلی راستیان نه‌خولقاندبوو، هه‌یچ کات ژماره و مۆسیک به‌ئاوها نه‌فین و لێک حالییوونیکه‌وه، ئاویتنه‌ی یه‌کدی نه‌بیوون.

وا بزانه‌م ئەوه گه‌وره‌ترین له‌زه‌تیک بوو که له‌ چوار سالی خۆیندنی زانکۆمدا له‌ ئەسینا ته‌جربه‌م کردبێ، هه‌ناسه‌م تیکه‌لی هه‌ناسه‌یه‌ک نه‌بیسو بۆنی ژنی لێ بێ، به‌لام چه‌ند هاو‌پێیه‌کم هه‌بوون که له‌گه‌لیاندا ده‌چووم بۆ شاخ و هاوینان به‌یه‌که‌وه له‌ زه‌ریادا مه‌له‌مان ده‌کرد. له‌باره‌ی رووداوه هه‌نوکه‌یه‌یه‌کانه‌وه ده‌واوین و جارناجار کۆر و کۆبوونه‌وه‌مان ریکده‌خست که هه‌ندیک له‌ براده‌ران، کچه‌ هاو‌پێکانیان له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌هه‌تینا، به‌بێ هۆ پیده‌که‌نین له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌نج بووین، بێ هۆ خه‌مان ده‌خوارد، له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌نج بووین، به‌گۆلکێک ده‌چووین له‌ کاتی بۆراندنا، له‌به‌رئه‌وه‌ی توانا و هه‌یز تاساندبووین.

هه‌لی زۆر له‌ رێگه‌مانا هه‌بوو، له‌چاوانی یه‌ک به‌یه‌کی هاو‌پێکانم ورد ده‌بوومه‌وه و هه‌ولم ده‌دا مه‌زه‌نده بکه‌م هه‌یز و توانایان چ رێچه‌یه‌ک ده‌گرێته‌به‌ر. یه‌کێ له‌و هاو‌پێکانم، کاتی زاری هه‌لده‌هه‌تیا‌یه‌وه تا له‌باره‌ی فیکرێک یاخود ئەفینیکه‌وه بدوێ، یه‌کسه‌ر ناگری ده‌گرت، وه‌ک بولبول گوزارشتی له‌بیر و نه‌ندیشه‌کانی خۆی ده‌کرد، گوترا‌دێران بۆ قسه‌کانی له‌زه‌تیک زۆری ده‌هه‌خشی. به‌خه‌لیلم پیتی ده‌برد، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی من زارم بۆ قسه‌کردن هه‌لده‌هه‌تیا‌یه‌وه، یه‌کسه‌ر ژێوان ده‌بوومه‌وه، وشه‌کان به‌دژواری

ده‌هاتنه‌ زه‌ینمه‌وه، ئەگه‌ر به‌رێکه‌وت بۆ سه‌لماندنی قسه‌یه‌ک به‌لگه‌یه‌کم هه‌تیا‌یه‌وه، ئەوا به‌لگه‌یه‌کی پێچه‌وانه‌ که به‌هه‌مان راده‌ راست بوو، به‌زه‌ینمدا ده‌هات، شه‌رمه‌زار له‌و قسه‌ درۆیه‌ بیده‌نگ ده‌بووم. هاو‌پێیه‌کی تر، که‌مدوو به‌لام ده‌م و له‌پز شیرین، هه‌رگه‌یز لێوی هه‌لنه‌ده‌هه‌تیا‌یه‌وه، مه‌گه‌ر کاتی مه‌سه‌له‌یه‌کی مافناسی کۆلێژی مافی باس کردبا، به‌ده‌ستی ئەنقه‌ست کیشه‌ مافناسییه‌کانی ده‌کرده‌ گرێکۆتیه‌ و پاشان لێزانانه‌ ده‌کوته‌ کردنه‌وه‌یان، مامۆستا و قوتابی به‌ستا‌یشه‌وه گوتیمان بۆی راده‌دێرا. یه‌کێکی ترمان سیاسیه‌کی گه‌وره‌ بوو، به‌سه‌ر خه‌لکیدا فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد، خۆی تیکه‌لی سیاسه‌ت ده‌کرد، خۆی‌شاناندانی ریکده‌خست، نوتقی ده‌دا، زیندانی ده‌کرا، ئازاد ده‌بوو، هه‌مدیس درێژه‌ی به‌تیکۆشان ده‌دایه‌وه، هه‌مووان پیمان وابوو وی رۆژتیک له‌ رۆژان ده‌بیته‌ ده‌سه‌لاتداریکی گه‌وره. یه‌کێکی تر، رووه‌کیسه‌کی رهنگ په‌ریو و ده‌نگ ناسک، چاوانی شین و رهنگ په‌ریو و خاوه‌ن ده‌ست و پلێکی ژنانه، به‌هه‌ولتیک زۆر توانیبوی یانه‌یه‌ک بکاته‌وه که سیمبوله‌که‌ی گۆله‌ سۆسه‌نیکه‌ی سه‌پی بوو، له‌ژوور ئەو سیمبوله‌وه نووسیوی: (پێکان پاک‌ترن له‌ده‌سته‌کان). مانگی خۆشه‌ویست، ده‌یگوت: "مانگ ته‌نها ژنیکه‌ که ئازیزه‌ له‌لام." هاو‌پێیه‌کی تر، به‌سۆسه‌نیکه‌ی ده‌ست لینه‌دراو ده‌چوو، رهنگ په‌ریو، په‌ریشان، چاوانی شین و گه‌وره و قامکی درێژ، شیعری ده‌نوسی، له‌ دوو سێ به‌یت زیاتر له‌ شیعره‌کانیم له‌ یاد نه‌ماوه، هه‌ر کاتی له‌ ته‌نها‌یدا ئەو شیعره‌ له‌به‌رخۆوه ده‌لیمه‌وه، چاوانم پر ده‌بن له‌ فرمێسک، له‌به‌رئه‌وه‌ی شه‌ویکیان ئەو گه‌نج له‌ ده‌ره‌وه‌ی په‌رستگه‌ی (کایسیاریانی) ده‌دۆزنه‌وه خۆی به‌په‌لکی دار زه‌یتوونیکدا هه‌لئواسیوه.

زۆر هاو‌پێی تریش هه‌بوون، هه‌ر یه‌کێ به‌رۆحی ئیندیقی‌دوالیی خۆیه‌وه، پر له‌ خونه‌ی شکۆفه نه‌کردو، له‌خۆم ده‌پرسی: "چما که‌ی ئەو خونه‌ی شکۆفه ده‌کهن و به‌رده‌گرن؟" له‌ خودا ده‌پارامه‌وه هه‌یند ده‌رفه‌تم بداتی تا ئەوانه‌ بیینمه‌وه، بیانیینمه‌وه و بزانه‌م کام خونه‌چیان له‌ناخی مندا شکۆفه‌ی کردوو و چ به‌ریکی داوه. به‌دلله‌راوکی و خه‌میکی به‌یاننه‌کراوه‌وه له‌ هاو‌پێکانم ورد ده‌بوومه‌وه، وه‌ک بلتی به‌وی ماله‌وا‌ییان لێ بکه‌م، ده‌ترسام زه‌من (با) یه‌کی توند بێ و له‌کاتی شکۆفه‌کردنی سروشتدا هه‌لبه‌کات، ده‌ترسام ئەو (با) یه‌ بپروحمانه‌ هه‌لکا و ئەم رۆحانه‌ وشک هه‌لگه‌رپێتی.

کاتی ئۆغهرکردن له‌ ئەسینا، دوو تاجی گه‌وره‌ی داردیمشتم جێ هه‌یشت که تا‌که خه‌لاتی رۆژانی ژبانم بوون، یه‌که‌میانم به‌بۆنه‌ی شمشی‌ریازیه‌وه وه‌رم گرتبوو، تاجیکی قورس بوو، تان و پۆی به‌رستی سه‌پی و شین پۆشرا‌بوو، له‌ گه‌لای داردیمشتم دروست کرابوو، گوايه‌ ئەو گه‌لایانه‌ له‌ زناری په‌رستگه‌ی (دلفی) لێکرا‌بوونه‌وه. ده‌مزانێ ئەوه‌ درۆیه، هه‌موو که‌سێ ده‌بزانێ درۆیه، به‌لام ئەو درۆیه‌ گه‌لاکانی غه‌رقی شکۆ کردبوو. دوومه‌ین خه‌لات، له‌پێشبرکیتی شانۆنامه‌ نووسیدا وه‌رم گرتبوو. نه‌مزانێ بۆچی رۆژتیکیان هه‌ستم وروژا و شانۆنامه‌یه‌کی پر تین و تاوم نووسی، شانۆنامه‌که له‌باردی ئەفینه‌وه بوو، به‌ناو‌نیشانی (گزنک ده‌دا). وام هه‌ست ده‌کرد، ره‌وشتیکی بالاتر، ئازادییه‌کی گه‌وره‌تر، رۆشنا‌یییه‌کی تازه‌م به‌دیاری به‌خشیه‌وه‌ دونه‌یا. یه‌کێ له‌مامۆستا‌کان که که‌سیکی جیددی بوو، کراسیکی یه‌خه‌ زلی ده‌پۆشی، وه‌ک

ليژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن، شانۆنامه‌که‌ی منی به‌یه‌که‌م ده‌رچوواند، به‌لام به‌ده‌نگیگی به‌ئه‌ده‌بانه و په‌سمی، خه‌وشه‌کانی شانۆنامه‌که‌ی ژماردن و ئه‌وها ئه‌نجام‌گیریه‌که‌ی کرد: "تاجی گه‌لای داردیمشت ده‌دینه شاعیر، به‌لام له‌م ناوچه‌ پیرۆزه‌ وه‌ده‌ری ده‌نێین!" وای گوت و منیش، منی قوتابی بی‌ئه‌زمون و مووی ریش نه‌هاتوو، له‌وئ، له‌هۆلی گه‌وره‌ی زانکۆ گۆیم رادێرا بوو، له‌کاتیگدا که‌هه‌تا بناگۆی سوور هه‌لگه‌رابووم، له‌جیگه‌که‌م هه‌ستام، تاجه‌که‌م له‌سه‌ر میتری لیژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن دانایه‌وه و چوومه ده‌ری. هاورپیه‌که‌م هه‌بوو له‌وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه، دواجار به‌لێنمان دابوو پێکه‌وه سه‌فه‌ر بو ئه‌وروپای خۆراوا بکه‌ین، رۆژتیکیان پیتی گوتم: "وا باشته‌ خه‌لاتی شمشیربازیه‌که‌ت له‌گه‌ل خۆت به‌ینیت، له‌ئه‌وروپا گه‌لای داردیمشتمان ده‌ست ناکه‌وئ، بو‌خواردن پیتوستان پیتی ده‌بی!"

تاجه‌که‌م به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسی و نه‌مفه‌وتاند، سالان تێبه‌رین، کاتێ بریاری من و ئه‌و هاورپیه‌م هاته دی و به‌ره‌و ئه‌لمانیا رۆیشته‌ین، من تاجه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم برد، له‌ماوه‌ی دوو سالدا، ته‌واوی گه‌لاکامان کرد به‌چیتشت.

گه‌رانه‌وه بو‌کریت... کۆسۆس

بو‌گوزهراندنی دوا پشوو‌ی هاورینه‌ی قو‌ناغی خوتیندی زانکۆ، گه‌رامه‌وه کریت. دایکم له‌جیگا هه‌میشه‌بیه‌یه‌که‌ی خۆیدا، له‌پال په‌نجه‌ره‌ی به‌رحه‌وشه‌دا دانیشته‌بوو گۆزه‌ی ده‌جی، کات عه‌سر بوو، خوشکه‌که‌م ئینجان‌ه‌ی گوله‌ ریحان و شیوه‌رانه‌کانی ناوده‌دا، دارمیتو به‌ژوو‌ر بیره‌که‌وه پر له‌هیتشوه‌ تری ناودار و نه‌گه‌ییو بوو. هه‌موو شتیکی ماله‌که‌ له‌جی خۆیدا بوو، هیچ شتی ئالوگۆری پین نه‌کرابوو، ئاوینه، چرا و وینه‌ی قاره‌مانانی شو‌شی سالی ۱۸۲۱ به‌سمیلتی ئه‌ستوو، به‌سینگێ تووکن، حه‌وت تیر به‌به‌ر پشتوین، درنده و عاشق، کرده به‌باش و خه‌راپ، به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو.

(کارباساکایس) بو‌قاره‌مان (ستورناراس)ی نووسیوو: "قاره‌مان نیکۆلاس، برای دلیرم، نامه‌که‌ت گه‌یشت، ئه‌وه‌ی نووسیوته خوتنده‌مه‌وه، زه‌ینم هه‌م شه‌پوو‌ر ده‌ژهنی و هه‌م تو‌لیکیا، هه‌ر کامیان عه‌شقم بکوژئ، من ئه‌وه‌یان ده‌ژهنم!" تو‌لیکیا ئامیتریکی موسیقایی تو‌کیبه و شه‌پوو‌ریش گریکستانی. ئه‌و قاره‌مانانه‌ خاوه‌ن رۆحی مه‌زن بوون، ئاخ‌ر رۆحی مه‌زن هه‌میشه‌ خه‌ته‌رناکه‌.

زوریه‌ی کات له‌زه‌ریای ئه‌و نه‌هینیه‌دا عه‌رق ده‌بم که‌ چۆن له‌ وه‌ها زه‌لکاویکدا - زه‌لکاوی نه‌فه‌رت، خیانه‌ت، دوو رووی، ئازایه‌تی، ئه‌قینی ئاگرین بو‌زیدی باوان و سه‌ما له‌ زالونگون(*)- گۆلی شینی ئازادیی ئاودراوه و شکۆفه‌ی کردوه!

(*) زالونگون Zalongon هه‌لدیریکه‌ له‌ ئه‌په‌رۆس، له‌ میژووی گریکستاندا بناویانگه، له...ی دیسامبه‌ری Z-دا، له‌م هه‌لدیره‌وه بوو که‌ په‌نج و حه‌وت ژنی گریکستانی مه‌رگیان له‌ که‌وته‌ به‌رده‌ستی تو‌رک به‌باشتر زانی، ئه‌و ژنانه‌ دواي ئه‌وه‌ی مه‌ناله‌کانیان له‌و هه‌لدیره‌وه فریاده‌ خواره‌وه، بازه‌یه‌کیان پیک هه‌تانه و هه‌نده سه‌مایان کرد تا خوشیان هه‌لدیران و گیانیان له‌ ده‌ست دا.

رۆژی دواتر، به‌ره‌به‌یان که‌وته‌ سو‌راخی دوو هاورپیکه‌ی قو‌ناغی خوتیندی ئاماده‌بیم، چوار سال بوو نه‌مدیوون. نه‌مه‌دته‌وانی به‌هاسانی بیاناسمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ژیر دار و په‌ردووی ژباندا نوشتابوونه‌وه، کاتێ له‌باره‌ی (ئه‌نجومه‌نی هاورپیان) وه‌ دوان، دایانه‌ قاقای پیکه‌نین. یه‌کیکیان ده‌نگیکی خوشی پیتوه‌بوو، بو‌هه‌موو ئاهه‌نگ و غوسل و جیژنه‌کان ده‌عوات ده‌کرا، ده‌یخوارد و ده‌یخواره‌وه و گۆزانی ده‌گوت، خه‌لکی بو‌ئو ده‌نگه‌ خوشه‌ی ئافه‌رینیان ده‌کرد، ئه‌ویش نازی ده‌کرد، ریتی هه‌لخلیسکانی گرتیوه‌به‌ر، به‌هۆی خواردنه‌وه‌ی زۆره‌وه ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین. هاورپیکه‌ی تریش فیری گیتار ژه‌نین ببوو، له‌گه‌ل هاورپیکانیا ئاوازی خۆش و عاشقانه‌ی ده‌ژهند.

ئو دوو هاورپیه‌م خوشحال و که‌یفساز، له‌کارگه‌یه‌کی سابوون سازیدا ئیشیان ده‌کرد، تامی ژبانیان ده‌کرد و له‌ داغی ژنه‌تیناندا بوون.

لییان ورد بوومه‌وه، گۆیم بو‌قسه‌کانیان رادێرا، به‌لام هیچم نه‌گوت، قورگم گیرابوو، بلتی بلتسه بتوانی ئاوها به‌و خیراییه‌ به‌یته‌ خۆله‌میش؟ ئایا رۆح له‌وه‌ها په‌یوه‌ندییه‌ کدا له‌ جه‌سته‌وه نیک بوو؟ ئه‌وان ده‌یانزانی جازی کچان چه‌نده، ئیدی چۆن ره‌حه‌ته‌لقومیکی ئاوهایان پین قووت ده‌چوو، ئیدی له‌کوئی ده‌یانزانی باشترین شه‌راب له‌کامه مه‌یخانه هه‌یه!

به‌دلی شکاوه‌وه جیم هیتستن، پیده‌چوو تازه‌کی له‌رپه‌رسمی به‌خاکسپاردنی ته‌رمیک گه‌رابیتمه‌وه، بیرم کرده‌وه که‌ چاکه‌خوازییه‌ چکۆله‌کان له‌ خه‌راپیه‌ چکۆله‌کان خه‌ته‌رناکترن، ئاخ‌ر گه‌ر ئه‌وان باش گۆزانیان نه‌گوتبا و باش موسیکیان نه‌ژهندبا، ئه‌وا بو‌ ئاهه‌نگ و شایی ده‌عوات نه‌ده‌کران، سه‌رخۆش نه‌ده‌بوون، کاتیان به‌بی ئیشی نه‌ده‌برده سه‌ر و قوتاریان ده‌بوو، به‌لام له‌ حال و وه‌زعیکی ئاوهایدا، به‌ده‌نگی خۆش و ژه‌نینی گیتار، ریتی هه‌لخلیسکانیان گرتیوه‌به‌ر.

رۆژی دواتر، کاتێ له‌ دووره‌وه بینیم، رووم وه‌رچه‌رخاند و رینگه‌یه‌کی ترم گرتبه‌ر، شه‌رمه‌زار بووم له‌وه‌ی که‌ ئه‌و هه‌موو هاورپیه‌تی و په‌رۆشبوونه به‌ئاوها خیراییه‌که‌ له‌ناخدا کال ببۆوه و ئه‌و هه‌موو نه‌خشه‌ گه‌وره‌به‌ بو‌رگاریی دونه‌یا به‌با چوو بوو، ئاخ‌ر (با) یه‌که‌ هه‌لی کردبوو، دره‌ختی جحیلی له‌ په‌لک و گه‌لا رووت کردبۆوه، چما ئایا ئیدی ئه‌و دره‌خته به‌ری نه‌ده‌گرت؟ ئایا ئاوها نه‌بوو کاتێ زۆر که‌شتی چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا تا به‌سه‌ر ئوقیانوسه‌کانا زال بن؟ به‌لام سه‌ره‌نجام خۆیان له‌ زه‌لکاویکی چکۆله‌دا ده‌بینیه‌وه.

ته‌نه‌ی ته‌نها به‌کۆلانه‌ باربه‌که‌کاندا ده‌رۆیشتم و دووباره و دووباره ده‌گه‌رامه‌وه به‌نده‌ر تا سه‌ره‌له‌نوێ بو‌نی خوشی خرنوکی شامی و لیمۆی گه‌نیو بکه‌م، به‌رده‌وام کتیییکم به‌ده‌سته‌وه بوو، گا دانتی و گا هۆمه‌ر، به‌خوتینه‌وه‌ی ئه‌و شیعره‌ نه‌مرانه هه‌ستم ده‌کرد ئینسان ده‌توانی نه‌مرین و روخساری ناهاوره‌نگی خانوه‌کان، خه‌لک، شادومانیه‌کان، سووکایه‌تیه‌کانی دونه‌یا، بی سه‌رویه‌یه‌که‌ که‌ ناومان ناوه‌ ژبان، هاوئاهاه‌نگ کات.

رۆژتیکیان چووم بۆلای کیژه‌ ئیرله‌ندییه‌که‌، له‌وئ نه‌بوو، رۆیشته‌بوو، جارتیکی تریش چووم بۆلای، له‌وه‌ی کردبووم و نه‌مکردبوو هه‌ستی ژوانیه‌یه‌کی سه‌یر و رۆح بریندارییه‌که‌ دایگرتبووم، وه‌ک بلتی

تاوانتیکم کردی و له نیتو باز نه یه کی ته نگ و ترووسکا به ره لای قوربانیه که م کیش کریم، خو له چوانم تواریو، شه و تیکیان له گه ره کی تورکانه وه رت ده بووم، گوتم له گورانییه که بو، ژنیک به دهنگیکی خه مین گورانیی (ئامان ئامان) ی ده چری، دهنگیکی وشک و له تویهت له قولایی بوونی ئه و ژنه وه هه لده گوزرا و شه وی تژیی ده کرد له ناومیدی و مه لولوی.

گوری چونه پیشم لی سه نرابژوه، روه ستام، سه رم نا به دیواره که وه و گوتم رادیرا، ته نگه نه فه س ببوم، ئیدی مه لی رۆم له قه فه سی جه سته مدا هه لی نه ده کرد، ده بوست هه لفری. ئه و گورانییه ی له سینه ی پر ئازاری ئه و ژنه وه بهرز ده بووه له ئه قینه وه نه بوو، له هاو ئامیزیه وه نه بوو، له شادی و ئومید به ستیشه وه نه بوو به پیاو، به لکو هاواریک ئه و سینه یه ی دهرزی ئازن ده کرد، هاواریکی فه رمانده رانه بۆ پچراندنی کۆته کانی زبندانی ئه خلایق، زبندانی شه رم و ئومید و سپاردنی بریاری خوئی به ده سته ی (عاشق) ی ترسناک و گومانکار، تا له ودا بزربین و له گه لیدا بینه به ک، عاشقییک که له تاریکیدا خوئی له بۆسه ناوه و ناومان ناوه خواوند.

ئه و شه وه به گوتره ادیران بۆ گورانیی خه مینی ئه و ژنه، هه ستم کرد عیشق و مه رگ و خواوند یه کیتکن، به تیه پهرینی زه من، قولوتر له و سێ کوچکه خه ته رناکه حالی بووم که له زه لکاوی تیکه لپیکه لیبی - زه لکاوی دلمان - خوئی له بۆسه ناوه، سێ کوچکه نه بوو، به لکو به قه ولی عاریفیکی بیزانسی (جه وه هری تاکی جه نگا ور) (*). بوو. دهنگی ژنه گورانییه یه که نه ما، سه رم له سه ر دیواره که هه لگرت، دونیا هه م دیس سه ری له تیکه لپیکه لی هینا یه وه دهر، خانووه کان راست بوونه وه، کۆلانه کان جاریکی تر ئامیزیان بۆ هه نگا وه کانم کرده وه و توانیم ریکه م. شه و، ته واوی شه وم به ریکه سپارد، زه نیم هه روا لال، چ بیریک به زه نیمدا نه هات تا شپزه بیم دامرکینیته وه یاخود شیه ی بگورئ، له کاتیکدا که بریارم دابوو ده ست جه سته م، تا بۆ هه ر کوئی گه ره که مبا. به دیرتژیی دیواره قینسییه کانا پیا سه م کرد، ئاسمان برووسکه ی ددها، هه موو شتی رووناک ببۆوه، وینه ی فه له کی جینگۆرکییان ده کرد، به ره و خوژئاوا هه لده خزین و مه حف ده بوون، رۆحی منیش له گه ل ئه واندا مه حف ده بوو. شنه یه کی فینک له چیاکانه وه هه لی کرد و له درزی په نجه ره کانه وه دزه ده کرده ماله کان، خه لکانی نوستوو و ئاره قه کردوو ئه و مالانه ی فینک ده کرده وه، دهنگی هه ناسه دانی شارم له بیده نگییه کی قولدا ده ژنه فت.

ئه و شه وه هه م دیس لای مالی کیژه ئایره ندییه وه رت بووم، چه ند سه عاتییک گه رام و بی ئه وه ی به وئ یان ئاگام له خوین، له باز نه ته نگ و ترووسکه کانا به ره و ناوهند، به ره و مالی وی کیش ده کرام، وه ک بلتی هاواریک له و ماله وه هه سته ی، هاواریک فه رمانده رانه و سه رزه نشته کر که بانگی ده کردم و نه مده توانی خوئی له به را راگرم. به لام به ره به یان، که جاریکی تر له هه ولی خوگه یانندن بۆ به رده م په نجه ره و دهرگای داخراوی ماله که ی ویدا بووم، پشتوینی برووسکه یه ک له زه نیمه وه ئالا و زه نیمی رووناک کرده وه، هاوار نه بوو، به لکو گورانیی ژنه که بوو، ئه و گورانییه وشک و شکاو و گیان سووتینه ره بوو که

ئیواره ی ئه و رۆژه له گه ره کی تورکان بیسته بووم. ده شی ئیدی ئه و گورانییه له ناخمداروخساری خوئی گورایی، بووبینه لووره ی ئاژه لیکه ته نها و بی جوت و دهرکراو.

گورانیی، لووره ی ئاژهل و هاواری ناومیدانه ی کیژه ئایره ندی، وه ک ملوانکه یه ک کرابونه ملم و ته نگه نه فه سیان ده کردم. قسه ی پیره میتردیکی موسولمانم بیرکه وه ته وه که جاریکیان گوئی: "گه ر ژنیک داوات لی بکات له گه لیدا بنوویت و قایل نه بیت، ئیدی بهر له عه نه ده که ویت، خودا له کاریکی له و جوژه نابوورئ، له بنی دۆزه خ له گه ل په هوزادا داده نیشیت!" که ئه و قسه یه م وه بیرهاته وه زنده قه م چوو، جه سته م که وته سه ر ئاره قه یه کی سارد، له کاتیکدا که وه ک ئاژه لیکه پیکراو له ترم ددها، به په له پتی ماله وه م گرت به ر.

هیشا هیشا به پیلکیکانه کانا سه رکه وتم، گوتم نه با بانگم که ن و بام وه ئاگا بیته وه، چومه نیو جیکه که مه وه، هه لده له رزیم، بۆ ساتیک هه ستم به گه رماییه کی سووتینه ر ده کرد و بۆ ساتیکی تریش له رز رۆده چوو جه سته مه وه. تام هه بوو، خو وه ک جالجالۆکه یه کی ژه هراوی هات و داوه کانی به دهورمدا ته نی، رۆژی داوتر که دهوره یی نیوه رۆ وه ئاگا بوومه وه، هیشتا هه ر هه لده له رزیم، سێ رۆژ ئه و ناارامیی به ری نه دام، ناارامیی نه بوو، به لکو گریه کی گه وه بوو له دللم دا، ده م وه ک ژه ر تال بوو. کاتی له په نجه ره ی ژووره که مه وه له دره ختی ئه کاکای ناوه راستی هه وشه م دهنۆری، له که پری پر له میتو و تری و خوشکه که م دهنۆری که سه رگه رمی چین بوو، له دایکم دهنۆری که به زنجیری کۆبلیه تی پیرۆزی خیزانییه وه به بیده نگه ده هات و ده چوو، گریکه به ره و گه رووم ده هات و ته نگه نه فه سی ده کردم، هه ستم ده کرد له به هه شت دهرکراوم، نا، دهر نه کرابووم، به لکو به خواستی خویم له په رژیی باخی به هه شته وه بازم دابوو ئه م دیو و هه لاتبووم، هه نووکه ش ناارام و نیگه ران له و دیو دهرگا داخراوه کانه وه ده هاتم و ده چووم، له و کاره ی کردبووم ژنیان بووم.

چوارم رۆژ به ره به یان له جیکه که م راپه ریم و بی ئه وه ی چ مه به ستیکی دیاریکراوم له زه پندا هه بی یان بزائم چ ده که م، قه له مم گرت به ده سته وه و که وته نووسین.

ئه م بریار و پرکیشییه، له ژیاغدا بووه ساته وه ختیکی چاره نووسناز. ده شی له و به یانییه دا ناارامیی دهروونیم له و ریکه یه وه ویستیتی دهرگایه ک بکاته وه و هه لیب، ده شی به به رجه سته کردنی ئه و ناارامیی به هوئی قه له مه وه، بتوانم روخساری بیسم و ئیدی لیبی نه ترسیم. ئاخو من له گوناهیکی گه وره وه گلا بووم، گه ر ددانم به و گوناهدا نایا، ئه و ئارام ده بوومه وه.

هه ربۆیه، شیعر، ئه فسانه ی قه دیسان و ئه و رۆمانانه م هه له یانییه وه که خویندبوومه وه، که وته هه لژاندنی وشه کان، له کاتیکدا که شتییک له و و شتییک له م وه رده گرت، که وته نووسین، به لام یه که مین وشه که له سه ر په ره قاقزه که نووسیم، سه رسامی کردم. بۆچی ئه وه م نووسی؟ وه ک بلتی بۆ هه میشه له یه که مین هاو ئامیزیم قوتاره نه بویم (گه رچی دلنیا بووم قوتار ببوم) چیرۆکیکی پر له ئه قین و خه یالییم له باره ی کیژه ئایره ندییه که وه خولقاند، قه تاو قه ت و هه ا وشه گه لیکه ی جوان و شیام به و کیژه نه گوتبوو، له میانه ی به ریه که وته نی جه سته ماندا قه تاو قه ت هه ستم به ئاوها جه زه یه ک نه کردبوو که ئه مجاره له

کاتی نووسیندا تيامدا وروژابوو. ئەوانه هه‌م‌و‌ی درۆ بوون، به‌لام به‌نووسینی ئەو درۆبانه، به‌سه‌رسامییه‌کی زۆره‌وه بۆم ده‌رک‌ه‌وت که له‌راستیدا له‌زه‌تیکی گه‌وره‌م له‌گه‌ڵ ئەو کیه‌ه‌ ئایرله‌ندییه‌دا چه‌شت‌وه‌! که‌واته‌ ئایا ئەو هه‌موو درۆیه، له‌ واقیعدا راست بوون؟ بۆچی له‌کاتی ته‌جروبه‌کردنی ئەو له‌زه‌ته‌دا، لێی به‌ئاگانه‌بووم؟ ئەلعانیش که‌ وه‌سفی ئەو له‌زه‌ته‌ ده‌خه‌مه‌ سه‌ر قاقز، بۆچی بۆ یه‌که‌م جار لێی به‌خه‌به‌ر ده‌بم؟

له‌ کاتی نووسیندا، پڕ ده‌بووم له‌ هه‌وای شانازی، چما ئایا من هه‌ت‌دار نه‌بووم که‌ به‌پیتی مه‌یلی خۆم کارم ده‌کرد و واقیعه‌یه‌م به‌و ته‌رز ده‌گۆری که‌ ده‌بوو بێ، یان به‌و جو‌ره‌ی که‌ خۆم پێم خۆش بوو وایه‌؟ درۆ و راستییم پێکه‌وه‌ ده‌چنی، نا، ئییدی شتی نه‌بوو ناوی راست و درۆ بێ، به‌لکه‌ هه‌موو شتی هه‌وینییکی نه‌رم بوو که‌ به‌پیتی ده‌ستوری خه‌یاڵ ده‌مشیت‌لا و بێ ئەوه‌ی مۆله‌ت له‌ کس و ده‌رگرم به‌تیرۆک پانم ده‌کرده‌وه‌. ناخه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی گومان‌ناوی هه‌یه‌ که‌ له‌ خودی به‌قین، یه‌قیندارتره‌، به‌لام ده‌بێ یه‌کێ له‌وانه‌ چیرۆکیکی بالاتر له‌ بونیادی نزمی چیرۆکی به‌شه‌ری بدۆزیت‌وه‌ که‌ ناوی حه‌قیقه‌ ته‌.

ئەو کیه‌ه‌ ئایرله‌ندییه‌ تووره‌هات و پڕی کۆمه‌، له‌ چیرۆکه‌که‌ما نه‌ده‌ناسرایه‌وه‌، خۆبشم که‌له‌شیرتیکی په‌رن بووم، په‌ری رهن‌گا‌ورده‌نگ و زلم به‌خۆوه‌ کردبوو که‌ هه‌بی خۆم نه‌بوو.

به‌چه‌ند رۆژتیک نووسینه‌که‌م ته‌واو‌کرد، ده‌ست‌نووسه‌که‌م کۆکرده‌وه‌ و به‌پیتی گه‌وره‌ له‌سه‌ره‌وه‌ نووسیم: (مارو گۆله‌ سۆسه‌ن) (*) ئەوجا هه‌ستام و به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که‌ رۆبیشتم تا هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لم‌رم، ئیدی کیه‌ه‌ ئایرله‌ندیی ئازاری نه‌ده‌دام، وازی لێ هه‌ت‌نا‌بووم، چو بوو تا له‌سه‌ر قاقزه‌که‌ راکشێ و قه‌تاو قه‌ت لێی جیا نه‌بیت‌وه‌. من ئیدی قوتار ب‌بووم.

هه‌و ئاسمانی پۆشیبوو، دونه‌یا تاریک و باران ده‌باری، گه‌لای پانی مێوه‌کان بریقه‌یان ده‌هات و ده‌نکه‌ ترئ گه‌وره‌کان ده‌ره‌وشانه‌وه‌، بۆنی خاکی شیندارم بۆ ناو سییه‌کانم هه‌ل‌ده‌م‌رت، به‌رده‌وام ئەو بۆنه‌ گۆری تازه‌ له‌که‌نراوی له‌ یاده‌وه‌رمیدا ده‌ور‌و‌ژاند، به‌لام ئەورۆ هه‌لا‌وی مه‌رگ نه‌فسووناوی و زه‌ینم تژی ب‌بوو له‌ بۆنی خۆش، پاساریه‌که‌ ته‌رته‌ر به‌باران دابه‌زی و له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا په‌نا‌گه‌یه‌کی دۆزییه‌وه‌، له‌سه‌ربانه‌وه‌ ئاو وه‌ک پۆله‌ کۆتر ده‌یگماند.

جوان نووسینه‌که‌م هه‌ل‌گرت، وه‌ک ب‌لێی مه‌خلۆتیکی وردیله‌ بێ و نه‌مه‌وئ له‌ ده‌ستم هه‌ل‌بێ، پێده‌چوو پاساریه‌ ته‌ره‌که‌ له‌نبو ده‌ستما بگوشم. یاخود ده‌تگوت له‌گه‌ڵ کیه‌ه‌ ئایرله‌ندییه‌که‌دا ناشت بوو بیت‌مه‌وه‌: ده‌تگوت خۆله‌میش بووه‌ ته‌ سێو و من ئەو سێوه‌م به‌ده‌سته‌وه‌یه‌.

چوومه‌ حه‌وشه‌ و له‌نبیوان ئینجانه‌کانا و به‌ژێر باراندا که‌ومه‌ پیاسه‌، هه‌ستم به‌له‌زه‌تیک ده‌کرد، وه‌ک ئەو له‌زه‌ته‌ی که‌ دره‌ختیکی تۆز و خۆلایی و تینوو هه‌ستی پێده‌هات کاتی ئاسمان به‌زیی پیایدا دیت‌وه‌ و بارانیکی ره‌حمه‌تی به‌سه‌را ده‌بارتێنێ. به‌رده‌وام باران له‌زه‌تیکی راقه‌نه‌کراوی پێ به‌خشیوم، گه‌ر شه‌رمم نه‌کردبا، ده‌مگوت باران به‌رده‌وام چیرۆکی سیکسوالی پێ داوم، هه‌ست ده‌که‌م له‌ عه‌رد، له‌ عه‌ردیکی

تینوو ده‌چم، توخمی ژنانه‌ی بووم، ژتییک که‌ له‌ ناخدا شاراده‌یه‌، وه‌ئاگا دیت‌وه‌ و ئاسمان له‌ ئامیز ده‌گرئ، ته‌واو وه‌ک له‌ ئامیزگرتنی پیاویک. په‌رۆش و شه‌یدا به‌ژێر باراندا پیاسه‌م ده‌کرد، قورسایی سه‌ر دلم لاچوو بوو، ئییدی خه‌یاڵم لای کیه‌ه‌ ئایرله‌ندییه‌که‌ نه‌بوو، ئەوه‌ نه‌بێ که‌ هه‌مدیس ئەوم به‌وشه‌ خولقاندبۆوه‌، وی ئەمجاره‌ له‌سه‌ر رووی قاقز راکشابوو. ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که‌ رۆژانیکی درێژ نا‌ارامی ده‌رژانده‌ گیانه‌وه‌، حه‌قیقه‌تیکی واقیعی نه‌بوو، حه‌قیقه‌تی واقیعی ئەم مه‌لۆتکه‌ی ئەندیشه‌یه‌ بوو، ناخه‌ له‌پتی ئەندیشه‌وه‌ واقیعم مه‌حف کردبۆوه‌ و ئییدی هه‌ستم به‌ئارامی ده‌کرد.

جه‌نگ له‌نبیوان واقیع و خه‌یاڵ، جه‌نگی نبیوان خواوه‌ندی خولقیته‌ر و ئینسانی خولقیته‌ر، بۆ ساتیک مه‌ستی شرابی رژاندبووه‌ گیانه‌وه‌، له‌کاتیکه‌دا له‌ حه‌وشه‌، به‌ژێر باراندا ده‌هاتم و ده‌چووم، هاوارم کرد: "رێگه‌که‌ ئەمه‌یه‌، وه‌زێفهم ئەمه‌یه‌!" هه‌ر مرۆفیک له‌شه‌ری خۆیدا له‌گه‌ڵ دوزمن، قیافه‌تی وی به‌خۆوه‌ ده‌گرئ، جه‌نگ له‌گه‌ڵ خواوه‌نددا، ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌به‌های نابوو تینوو له‌سه‌رم که‌وتبێ، منی شادمان و خۆشحال کردوه‌. ناخه‌ وی بۆ خولقاندنی دونه‌یا، قو‌ری گرت به‌ده‌سته‌وه‌، من وشه‌م به‌کاره‌ینا، ئەو ئاده‌میزادی دروست کرد که‌ ده‌بینین له‌سه‌ر عه‌رد هه‌ل‌ده‌خلیسکێ، منیش له‌ هوا و ئەندیشه‌، مادده‌ی بونیاتنه‌ری خه‌ون، ئاده‌میزادیت‌ر به‌رۆحیکی زیاتره‌وه‌ ده‌خولقیتم، ئاده‌میزادیک که‌ له‌ به‌رامبه‌ر په‌لاماری زه‌مه‌ندا به‌رهن‌گار ده‌بیت‌وه‌، ئاده‌میزاده‌کانی خواوه‌ند ده‌مرن، به‌لام ئینسانه‌کانی من به‌زیندوو‌یی ده‌میت‌نه‌وه‌.

ئەلعان به‌وه‌بیره‌تانه‌وه‌ی ئەو شانازییه‌ شه‌یتانییه‌، هه‌ستی شه‌رمه‌زاری دهم‌ده‌گرئ، به‌لام ئەوکات من جحیل بووم و جحیلش یه‌عنی ویرانکردنی دونه‌یا و دا‌رشتنی پلان و نه‌خشه‌ی نوێ.

سینه‌م تژی ببوو له‌ نا‌ارامی، نا‌ارامییه‌ دیرینه‌کان هه‌ت‌وره‌تور له‌ قو‌رنیکدا هه‌ل‌ترووشکان، نا‌ارامی نوێ سه‌ریان ده‌ره‌ینا، رێگه‌یه‌ک که‌ له‌به‌رده‌مدا ده‌ره‌وشایه‌وه‌، رێگه‌یه‌ک بوو سه‌خت و پڕ له‌ نشیو، رێگه‌یه‌ک که‌ قه‌تاو‌قه‌ت تا هه‌نوکه‌ روخساری پيشان نه‌داوم، ئەدی چۆن کوتوپر وه‌دیاره‌که‌وت؟ کێ ئەم ده‌رگایه‌ ناوه‌وه‌ی کردوه‌ و به‌ئیشاره‌ت تکای کرد ژوو‌رکه‌وم؟ ب‌لێی ئەوه‌ ده‌رگایه‌ک بووبێ بۆ رزگاربوون؟ ئایا ئەمه‌ ئیشتی ئەقینی پێوانه‌ نه‌کراو بوو، یاخود ئەو قه‌دیسانه‌ ئەم ده‌رگایه‌یان خستبووه‌ سه‌ر‌بشت که‌ به‌منالی ئەفسانه‌کانیانم موتالا کردبوو؟ یاخود ناز و عیشو‌دی کریت بوو که‌ ده‌بینی ناتوانم له‌ شه‌ردا کۆمه‌کی بکه‌م، له‌بری ئەوه‌ چه‌کی تری ده‌دا‌یه‌ ده‌ستم؟

له‌ پێناو گۆزینی رشته‌ی بێر و ئەندیشه‌م، سه‌ر له‌به‌یانی رۆژی دواتر، کاتی زه‌نگه‌کان لێدران و مه‌سیحییه‌کان بۆ رتوره‌سمی نوێ به‌ره‌و کلتیسی قه‌دیس میناس که‌وته‌نرێ. من پتی زیاره‌تگه‌یه‌کی ترم گرت‌ه‌به‌ر، رۆبیشتم تا سه‌ر به‌ده‌رگای قه‌دیس (کریت)دا بمالم که‌ له‌م سالانه‌ی دواییدا له‌ژێر خاکی دیرینی کنۆسۆسه‌وه‌ سه‌ری هه‌ت‌نا‌بووه‌ درێ.

کریت خاوه‌ن نه‌پینییه‌کی گه‌لیک قوول، هه‌رکه‌سه‌ی پێ ده‌نیت‌ه‌ ئەم دوورگه‌یه‌وه‌، هه‌ست ده‌کات هه‌ت‌یک

نهینی نامیزی گرم و میهره بان له ده ماره کانیسا ده که ویتته گهر، ههست ده کات رۆحی ده که ویتته خۆزگارکردن، به لām له کاته و هی ئه م شارستانیتیه خاوهن هونه ر و هنگا وره نگه ی ژیر خاک که شف کراوه، که لیواو لیو له په سه نایه تی و شادی جحیلیه، ئه م نهیته قووتر بووه.

شارم جی هیشته و شه قامیتی ئه فسوناویم گرتته بهر که به قه برسانیتی نوێ کۆتایی ده هات، به بیستنی شیوه و گریان و هاوار، ههنگاوه کانم خیرا کرد، دوو رۆژ له وه بهر بازگانیتی که به ته سل و نه سه بی هاوستیمان مردبوو، به کیتک بوو له گه وره که سیتیبه کانی میگالۆ کاسترۆ، و ئه مرۆ له و گۆرستانه نویتیه دا به خاک ده سپێردرا، ژنه که ی خۆی دابوو به سه ر تابوته که دا و نه یده هیشته هاو پیکانی ته رمی مێرده که ی به خاک بسپێرن، من له و له حزیه دا بوو له و پوه رته پووم، رووم وه رچه رخاندا تا تابوته که نه بینم. بۆم باس کردن که من چوار سالان بووم بینیم ئیسک و پروسکی (ئانیکا) ی هاوستیمان له گۆر ده هیننه ده روه، له و رۆژه ده تا ئه مرۆ نه متوانیوه له مردوو بنۆرم، ترس سه راپای بووم داده گری، (ئانیکا) ی بێ که زی و پرچ، بێ چاو و بێ لیو له به رامبه رمدا ده رده که وئ و دیتته پیشته تا بگری و له سه ر رانی دامنیشتی. هه لته ده زانم که وه ها شتی که حه قیه ته نییه، به لām ئه وه ش ده زانم شتی که هیه له خودی حه قیه ته راسته قینه تره، بۆیه هه ر کاتی ته رمی که ده بینم، ترس دامده گری و له حه یوه تا ههنگاوه کانم خیرا تر ده که م.

دوره به رم هه ر هه مووی ره ز و باخی زه یته و بوو، هیشته تر ترینی ده ستی بێ نه کردبوو، هیشته تر تر سهریان به خاکه وه نابوو، هه وای بۆنی گه لا هه نجیری لێ ده هات، پیریتزیتی چکۆله هاته پیشته، راوه ستا، دوو سه گه لا هه نجیری له سه ر زه مبه له که ی ده ستی لادا، دوو هه نجیری هه لگرت و دای پتم، پرسیم: "دایه ره ده مناسیت؟" به سه رسورمانه وه سه یری کردم و گوتی: "نه. کوره که م، چما ده بێ بتناسم ئه و جا ده توانم شتی که به ش به م؟ تو بونیاده میت و منیش بونیاده م. ئه دی ئه وه به س نییه؟" وای گوت و به ده م پیکه نیتی که کچانه وه شه له شه ل ریگه ی خۆی به ره و میگالۆ کاسترۆ گرتته به ر.

ههنگوین له هه نجیره کانه وه ده چۆرا، وای بزانه ئه وه به تاته رمین هه نجیری بووه له ته مه نما خوار دیتتم، به ده م خوار دنیانه وه قسه کانی دایه ره ته رو برییان بێ ده به خشییم: "تو بونیاده میت و منیش بونیاده م، ده ی ئه وه ش به سه!"

سیتیبه ریتک له پال سیتیبه ره که ما که وت، ئاووم دایه وه و قه شه به کی کاسۆلیکم بینی، سه یری کردم و زه رده خه نه یه کی هاتی، ده ستی هینایه پیش و گوتی: "ئابه موونیه (*). حه ز ده که ی ت پیکه وه پیاسه یه ک بکه یین؟ من زویانی نویتی گریکی نازانه، گریکی کۆن به له دم، ئه ی خواوه ند، سه روودی توو ره ی مه رگاری ئه خیلۆسی فرزند ی پلاتۆس بچه ..."

منیش بۆم ته و او کرد: " ... که هه زاران ده رد و خه می بۆ گریکیبه کان هینا (**)..."

IAbbe Mugnier (*)

(**) یه که مین به یتی ئه لیازه، شاکاری هۆمه ر.

به ده م رۆیشتنه وه پیتده که نین و شیعه نه مه رکه کانه مان بۆ یه کدی ده خوتنده وه، دواتر سه رنجم دا ئه م قه شه یه ی که له کاتی پیکه نین و شیعه ر خوتنده وه دا چه پیک قژی ماش و برنجی به سه ر نیوچه وانیدا ده که وئ، ناوبانگی به پیرۆزی و هۆشیاری ده رکردوه، له پاریس خه لکانیتی زۆری بێ ئیمانی هینا بووه سه ر رێ، به زه ینتیکی پر له هۆشه وه دونیای ته ی ده کرد، له گه ل ژنه قه یره کانا ده دا و نوکته ی بۆ ده گپه رانه وه، به لām له و دیو ئه م روخساره بزێو و به که یف و پر جووله یه وه، مه سیحیتی که له خاچدراو، وه ک گاشه به رد پیک بێ جووله و پته و قه دی راست کردبووه. نا، مه سیحیتی که له خاچدراو نا، به لکو مه سیحیتی زیندوو بووه.

پاسه وانی کنوسوس، بۆ به خیره نینان و رانوما یی که رمان هاته پیش، ئه و پاسه وانه، کریتیبه کی ساکار و خۆش مه شره ب بوو، شه روا لیتی که ده لپی کریتی له پیتدا و گۆچانیتی دریزی به ده سه ته وه، ناوی (داود) بوو، وه ک پاسه وان و رینۆن له کنوسوس شتی زۆر فیر بسوو، به جو رتیک له به ره ی ئه و کۆشکه وه ده دا وه ک ئه وه ی کۆشکی خۆی بێ. وه ک خانه خۆی پیشوازی لێ کردین. له پیتشه مانه وه ده رۆیشت و به ئیشاره تی گۆچانه که ی به شه جیا جیا کانی خه لوه تگه که ی پیشان ده داین:

" - ئه وه ی به رامبه رتانه، حه وشه ی گه وره ی پادشایه، شه ست مه تر به بیست و نو مه تره، ئیره ئه مباره به کوپه له گه وره نه خشیتره وه کانیبه وه، (شا) دانه و پله که ی لیره ئه مباره ده کرد تا ده ستوپه ونده کانی خۆی بێ تیرکات. " له بنی کوپه له کانا تلپه ی شه راب و رۆن زه یته و، ده نکه خورما، گه نم و جو و نیسکمان بینی، که وتته وه ی ئاگره مه زنه کان هه موو شتی که کردبووه خه لۆوز.

چوونیه نه مۆمی سه رووتر، له هه موو لایه که وه ئه ستونگه ی کورت و ئه ستور به ره نگه ره ش و وه نه وشه یی، له راپه وده کانا نیگاری قه لغان و گامان بینی که له سه ر دیواره گلینه کان کیشرابوون، گه یشتینه هه یوانه به رزه که، دیه نی ئاشنا به چواره ورمانا را خرابوو، له ناوه ندی ئاسۆ یوکتاسدا سه ری نوستوی زیۆس دانرابوو. کۆشک نیوه ویران، نیوه ده س پیا هینراو، دوا ی هه زاران سال جاریتی تر له ژیر هه تاوی پیا وانه ی کریتدا، به و په ری شکۆه ده ره وشایه وه.

له م کۆشکه دا بیناسازی هاوسه نگی گریکستان نابینی، لیره نه ندیشه و دل فیتی و گه مه ی نازادی، قوده تی داهینه رانه ی به شه ر حوکمرانی ده کرد.

ئه م کۆشکه، ورده ورده وه ک ئه ندامیتی زیندوو، وه ک دره خت گه شه ی کرد و ره ونه قی په دا کرد، به نه خسه یه کی چه سپاو و پششوه خت دار پترراو رۆنه نرا، به به رفرا وانکردنی گه مه و ها ونا هه نگ کردنی خواسته هه میشه تازه بووه کانی زه من نه شه ونوما ی کرد، لیره لۆژیکی وشک و بێ ئه فسوون رینۆنی بونیاده م نه بوو، ئه قل به بایه خ بوو، به لām وه ک خزه تگوزار، نه ک وه ک سه ره ر. سه ره ر شتی که تر، یاخود که سیتی تر بوو. چ ناویک له و سه ره ره بنیین؟

به زه رده خه نه یه که وه وه لامي دایه وه: "ده ته وئ بزانیته سه ره ره کێ بوو؟ چاوه رپیت قه شه چ وه لامیتک بداته وه جگه له وه ی بلتی: سه ره ره خودا بوو؟ خودای کریت سه ره ره بوو. . ئه و ده ست و ئه قلی ئه وانی رانوما یی کرد و ئه وانیش که وتته خولقاندن، خواوه ند ئوستادی بینا که بوو، ئه م خواوه نده ی کریت وه ک

زهریایهک دوررگهکە ی له ئامیز گرتین، چوست و چالاک و زیتەلە و کەیفەساز بوو، هەر لەبەر ئەمەش کە دیهن، کۆشک، نیگار و زهرا، وەها هاوئاھەنگی و یەکانگیرییەکی بێ خەوشیان هەیە!

له پێیلیکانە بەردینهکانەوه هاتینه خوار و بەبێدەنگی کەوتینه تەماشای نیگاری سەر دیوارەکان: گا، گولە سۆسەن، ماسی له زهرا ی شیندا، ماسییە بالدارەکان کە بالەکانیان کردبوو و بەسەر ترۆپکی شەپۆلەکاندا بازیان دەدا، وەک بلیتی ناو - توخمی دایکانەیان - دەستی نابیتە بینیان و ئەمانیش بیانەوی لەفەزایەکی ناسکتردا هەناسە بدن. لەبەر دەرکی تەماشاخانەکەدا راوستان، لێرەدا کاربای ریتونین ناگری گرت و پرووسکەپەک لەشانازی بەروخساریهوه رەنگی دایهوه. گوتی: "لەم شوێنەدا شەرە گا ئەنجام دەدا، بەلام شەرەگای کریت وەک شەرەگای ئیسپانیا درندانە نهبوو، وەک بیستووومە له ئیسپانیا، گاکان دەیانکوشت و ریخۆلە ی ئەسپەکانیان دەهینایە دەرەوه، بەلام لێرە شەرەگا پیشبیرکیبەک بوو خۆینی تێدا نەدەرژا، بەلکو مرۆف و گا گەمەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەرکرد، پالەوانی شەرەگا، شاخی گاکە ی دەگرت، گا توورە دەبوو، سەری بەرەو ژوور تەکان دەدا، ئەمەش دەبوو هۆی ئەو پالەوانی شەرەگا بەیەک باز خۆی هەلبداتە سەر پشتی گا، پاشان بازتکی تری دەدا و لەودیو گاکەوه لەسەر عەرد خۆی دەگرتەوه، ئیدی لەویانەدا کیژۆلەپەک چاوەرپتی دەرکرد تا له ئامیزی بگری!"

قەشە له سەکۆی بەردینی شوینی دانیشتنی تەماشاخانەکە وردبوو، پێدەچوو له هەولێ ئەو دەابن نەهینی شارەوهی پیشبیرکی ئیلاهی ئاشکراکات، قەسەکانی کاربای پاسەوانم بو تەرجومه کرد. باسکیم گرت و درێژەمان بەگەڕانە کەمان دا، لەبەر خۆیەوه گوتی: "گەمەکردن لەگەڵ خاوەند، بێ ئەو خۆینی تێدا برێژێ، بێ ئەندازە سەخت و دژوارە!"

لەپالە عامودیکێ بازنەیبدا وەستان، له ژوور عامودەکەوه وینە ی پیرۆزی تەوری دوو دەم هەلکۆلرا بوو. قەشە دەستەکانی نایە نیو یەکدی، لەسەر ئەژنۆ چەمییهوه و وەک دۆعا بخۆینی لێوهکانی جولاند، بەسەر سورمانەوه پرسیم: "دووعا دەخۆینی؟" وەلامی دامەوه: "هاورپتی جحیلتم، هەلبەت دۆعا دەخۆینم، هەر نەژادیک و هەر نەوهیەک دەمامکی تاییهتی خۆی دەداتە خاوەند، بەلام لەودیو هەموو دەمامکەکانەوه، هەمیشە هەمان خۆی نەگۆر هەیه!"

ساتیک بێ دەنگ بوو، پاشان لەسەر قەسەکانی بەردەوام بوو: "میدالی پیرۆزی ئیمە خاچە، باو و باپیرانی تۆ تەوری دوو دەم میدالیای پیرۆزیان بوو، بەلام من ئاماژە رۆتیبینیەکان دەنێمە لاوه و له پشت خاچ و تەوری دوو دەمەوه خۆی یەکتا دەبینم، دەبینم و دەکەومە پەرستنی!"

من ئەو دەمە زۆر جحیل بووم، لەوه حالی نەبووم، بەلام سالانیک دواتر زەینم توانی ئەو وشانە بگری و تۆلبریان کات، منیش روخساری نەمەری و نەگۆری خاوەندەم لەودیو رەمە مەزەبییهکانەوه بینی، لەو کاتەوه بەدوا، کاتی زەینم بەرفراوانتر و دلم نازاتر بوو، لەودیو روخساری خاوەندەوه شتیکی تریشم بینی - بێ سەرۆبەری، تاریکییەکی ترسناک و بزۆز - ئەو رۆژە له کنۆسۆس، ئەو قەشە پیرۆزە، بێ ئەوهی وەها مەبەستیکی هەبێ، رینگەیهکی بۆ کردمەوه، ئەو رینگەیهک گرتەبەر، بەلام له ویستگەکە ی ئەودا رانەوهستام. بەلکو لەژێر دەسلاتی زیتەلەبییهکی شەیتانانەدا، بەرەو پیشتر رۆیشتم و گەرداوی نەهینی

ئامیزم کەشف کرد.

لەنیوان دوو عاموددا لەسەر عەردەکە دانیشتم، ناسمان ناگرین و هەرودکی پۆلا برووسکە ی دەدا. لەباخی زەیتونەکانی چوار دەوری کۆشکەوه، دەنگی سیسەرک گوتی بونیادەمی کە ی دەرکرد، پاسەوان پالی دا بەعامودەکەوه، کیسە تووتنەکە ی لەبەر پشتینەکە ی دەرھینا و سیغارتیکی پێچایهوه. هیچ کامان قەسەمان نەدەکرد، هەستمان بەپیرۆزی کات و شوێنەکە دەرکرد و دەمانزانی کە تەنێ بێدەنگی جوانە. دوو کۆتر بەژوور سەرمانەوه هەلنفرین و لەسەر یەکی له عامودەکان نیشتنەوه، ئەوانە مەلی پیرۆزی خاوەندی مەزنی کریتییهکان بوون، گا بەسەر عامودیکەوه دەنیشتنەوه و گا خاوەند لەنیوان مەمەکە پر شیرەکانیدا دەنیشاندنەوه.

بەهێواشی گوتم: "کۆترەکان...!" وەک بلیتی بترسم لەوه ی لەدەنگم بسلەمنەوه و هەلنفرین.

قەشە پەنجە ی نایە سەر لیتی و بەچریه گوتی: "بێدەنگ!"

گەرچی زەینم لێواولتیو بوو له پرسسیار، بەلام هیچم نەگوت. هەمدیس نیگاری سەر دیوارەکان بەبەرچاواندا رەت بوون: چاوانی گەورە ی بایامی، هالە ی پەرچەمی رەش، خافانی دەسلەتدار بەسینگ و مەمکی رووت و لێوانی هەوه سبازییانەوه، مەلەکان - کەلەشیری بیابان و کەو - مەمیونی شین، شازادەکان بەپەری تاوس بەسەرەوه، گای پیرۆزی کیوی، کیژۆلە ی رۆحانی بەماری پیرۆزی شوێبوو بەپاسەکەکانیانەوه، کورانی تازه بالقبوو لەباخچە پر شکۆفەکاندا، شادی، دەسلەت، توانا، دونیایەکی پر له نەهینی، ئاتلاتنیس (*)یک بوو کە لەقولایی خاکی کریتەوه سەری هینابوو دەرئ. ئەم دونیایە بەچاوانی رەش و گەورە یهوه سەیری دەرکردین، بەلام هیشتا لێوهکانی داخرا بوون.

لەخۆم پرسی: "چما ئەمە چ جۆرە دونیایەکە؟ کە ی دەم بۆ قەسە هەلەهینیتەوه؟ لێرە، بەسەر ئەم خاکەوه کە ئەمیستا پیتی لەسەر دادەنێن، ئەو باو و باپیرانە چ کاریکی ئاشکرایان ئەنجام داوه؟"

کریت یەکەمین پردی نیوان ئەوروپا، ئاسیا و ئەفریقا بوو، کریت له ئەوروپای تاریکی ئەو کاتدا یەکەمین شوینی بوو روناکیی شارستانیتی تێدا پرشنگی دا، هەر لێرەش بوو رۆحی گریکی ئەرکی لەچارەنووسراوی خۆی ئەنجام دا: خاوەندی بەپێوانە ی ئینسان هینایە خوارەوه. لێرە له کریت، پەیکەرە زل و زەبەلاح و بێجۆلەکانی میسر و ئاشوور، چکۆلە و دلرفین بوون، بەو جەستانەوه کە دەجولان، بەو دەمانەوه کە پێدەکەن، شیتو و قامەتی خاوەند، شیتو و قامەتی ئینسانیان بەخۆه گرت. مرۆفایەتییهکی نوێ و رەسەن، پر له چالاک، دلرفینی و جوانیی خۆرەلاتیی لەسەر خاکی کریت هەناسە ی دەدا و گەمە ی دەرکرد، مرۆفایەتییهک کە جیاوازی لەگەڵ گریکییه رەسەنەکانا هەبوو.

هەروا سەیری چوار دەوری خۆم دەرکرد، له گردۆلکە بچوو کەکان، له دار زەیتوننی نیمچە رووتەن، له دار سەرووی باریکەلەم دەنۆری کە لەنیوان گاشە بەردەکانەوه قەدیان هینابوو دەرئ و تۆزیک دەشنانەوه، هەروا کە گویم بۆ دەنگی خۆش و گوێ ئەوازی زەنگۆلە ی گەلەبزیکی نادیار رادپرا و شە ی عەتراوی

(*) Atlantis دوورگەپەک کە دەلێن پیشتر لەخۆرناوای جەبەل تاریق هەبوو و له ئەنجامی بوومەلەرزه پۆچۆتە زەریا.

زهریام هه لمژت که بانی به سهر ته پۆلکه کانا ده کیشا، رازی دیرینی کریت قوولتر له جارن دزه کرده ناخمه وه و ئالۆزییه که می که متر و که متر بۆوه، ئەم رازه سه روکاری له گه له مه سه له سه روو رۆژانه بییه کانا نییه، به لکو ده رگیه له گه له مه سه له رۆژانییه کانا به ته وای ورده کاریه کانیانه وه، به ته وای ورده کاری مه سه له گه لی په یوه ست به تازهبوونه وهی ژبانی ئینسانه وه له سهر عهرد.

قه شه پرسى: "بیر له چ ده که یته وه؟"

- "له کریت."

- "منیش بیرم له کریت ده کرده وه، له کریت و له رۆحم. گهر هه مدیس له دایک بیمه وه، ئەوا هه زده کهم هه مدیس رۆشنایی لیره، له سهر ئەم خا که ببینم، جۆره سیحریکی شاراهه لیره هه یه، وه ره، باشتره بگه ریتینه وه."

هه ستاین و دوا نیگامان به پامانه وه لهو دیمه نه سه یر و ئاسایییه دا، من هه مدیس ئەو دیمه نه مه ده بیینییه وه، به لام قه شه به هه ناسه هه لکیشانه وه له به رخوایه وه گوتی: "خوداحافیز، بۆ دوا جار خوداحافیز!" وای گوت و دهستی بۆ عامود و هه وشه و نیگاری سه ر دیواره کان ته کهن دا و له سهر قسه کانی به رده وام بوو: "خوداحافیز، قه شه یه کی کاسۆلیک له وه پیری دویاوه بۆ دوعا خۆتندن بۆ دیدنه ئیوه هات، دوعای خۆتند و وا هه نو که ش خوداحافیزی ده کات!"

پیری گه پانه وه مان گرت به ر، پیری گهرم و ته پوتۆزای قه شه یان ماندوو کرد، له خانه قایه کی بچوو ک لامان دا که لهو رۆژانی هه بیینیانه دا ده رویتسه کان سه ما و زبکیان تیدا ده کرد، ده رگا که هه وانیه یی و په نگی سه وز بوو، له ژوو ده رگا که شه وه ده ستیکی پروژی به نیشانه ی پیروژی ئیسلام هه لئو سرابوو، چووینه هه وشه ساکاره که ی خانه قاوه که به خره به ردی سه ی به ردیژ کرابوو، له هه ر چوار لای هه وشه دا ئینجانه و لاو، له ناوه راستیشا داردیمشتی تژی به میوه، له ژیر سه به ری ئەو دره خته دا پاره ستاین، تا هه ناسه یه ک وه رگین، ده رویتشیک له ژوو ده که یه وه ئیمه ی بیی، نزیک بۆوه و به ئاماره ی سلاو، دهستی نایه سه ر سینگ و لیو و ناچه وانی، جبه یه کی شینی له به را و کلاویکی خوری سه ی له سه ردا، پشی درێژ و شه به قه نگی، گواره یه کی زبوین له گوتی راستیدا بوو، دهستی به یه کدا مالی، منالیکه قه له و و پێ په تی کورسی بۆ هیناین، دانیشترین. ده رویتش له به ره ی گوتی ئینجانه کان و له به ره ی زه رباوه، که له نیوان گه لای داردیمشته که وه ده دره وشایه وه سه ری قسه ی دامه زران، دوا جار له به ره ی سه ما وه که وه ته قسان:

- "گهر که سه ی سه ما نه زانی، ئەوا ناشتوانی نویت بکات، مه لایکه ته کان ده میان هه یه به لام ناتوان بناخشن، ئەوانه به زبانی سه ما له گه له خوا هه نددا ده ویتن."

قه شه پرسى: "مورشید... چ ناویک له خوا هه ند ده نیی؟"

ده رویتش وه لامی دایه وه: "خوا هه ند ناوی نییه، خوا هه ند له جوار چیه ی ناودا جیی نایته وه، ناو زیندانه، به لام خوا هه ند نازاده."

قه شه پیتی داگرت: "باشه، گهر مه سه له که پیوستی به ناوانی خوا هه ند بێ و تۆ به وێ ناویکی لی

بنیی، ناوی چی لی ده نیی؟" ده رویتش سه ری داگرت و له فیکره وه چوو، دوا جار گوتی: "هوه، ناوی ده نییم هوه، نه ک ئە لالا..."

قه شه به شپه زه بییه وه له به رخوایه گوتی: "راست ده کات!"

منالکه هه مدیس ده رکه وه ته وه، ئەمجاره یان له سه ر سه نییه ک قاوه و ناوی سارد و دوو بۆلی گه وه تری هینا، جووتیک کۆتر له سه ربان عه شقبازیان ده کرد و ده یان گماند، نایا ئەم جووته کۆتره، هه مان ئەو جووته کۆتره نه بوون که له کنۆسۆس بیینی بوومان؟ ساتیک بی ده نگ بووین، هه وای خانه قا پرپوو له هه ناسه برکیی ناھی عاشقانه، سه یری قه شه م کرد، چاوی له کۆتر و ئاسمانی ئەو دیوانه وه پرپوو، فرمیسک له چاوانیا قه تیس ما بوو.

که زانی ته ماشای ده کهم، زه رده خه نه یه کی هاتی و گوتی: "دویا جوانه، به لێ، دویا له سه ر زه مینه هه تاوییه کانا، له هه ر شوینی ئاسمانی شین و کۆتر و تری هه بی دویا جوانه، به لام به مه رجی داردیمشتیکیش به ژوو سه رته وه بی!"

به وه پیری دلنیا بییه وه ده نک ده نک تری ده خوارد، هه ستت ده کرد هه ز ناکات ئەو له حزه یه کۆتایی بی. گوتی: "گهر دلنیا بام ده چه به هه شت، ئەوا داوام له خوا هه ند ده کرد مۆله تم دا به درێژترین ریتگه دا بچه به هه شت!"

له هوشی خانه قادا، هینده هه ستمان به به خته وه ری کرد، که ئیدی نه مانده توانی پروژین، ده رویتسه کانی تر له ژوو ره کانه وه هاتنه ده ری. ده رویتسه جحیلکه کان په نگی په پوو و چاوانیان ناگراوی، ناخر ئەوان له هه ولی وه ده سه یینانی نا ئومیدانه ی خوا هه نددا بوون، به لام ده رویتسه پی ره کان که هه لبه ت خوا هه ندیان دۆزیوه، روخساریان نورانی و چاوانیان پر بوو له نور، به چیچکانه وه به چوار ده ورمانا دانیشتن، هه ندیکیان ته سه یحه کانیان ده ره ینا و به ئارامی که وه تنه ته سه یحات و به چاوانیکی تژی له پرسیار له قه شه ی مه سه یحییان ده نۆری. هه ندیکی تریان سه بیله درێژه کانیان ده ره ینا، چاویان تا نیوه لیک نا و خۆش حال و ئاسوده که وه تنه کیشانی سه بیله کانیان. قه شه له به رخوایه وه گوتی: "چ له زه تیکه! روخساری خوا هه ند لیره ش، له و دیو ته وای ئەم روخسارانه وه، چ رۆشن ده دره وشیتته وه!"

دهستی به شانم دادا و به تکاوه گوتی: "ده رویتسه کان له تا قم و فیرقه ی مه زه بین، تکا ده کهم لیبان پیره سه سه ر به کام ته ریه تن!"

پیرترین ده رویتش، که ریشیکی درێژ و سه ی هه بوو، سه بیله که ی له سه ر ئە ژنۆی دانا و وه لامی دایه وه: "هه ژاری، نه داری و نه بوونی ته واهه تی و ریشتن به ره لای خوا هه ند به ریتگه یه کی به گول پۆشراودا، پیکه نین و سه ما و شادی، ئەو فریشتانه که دهستی ئیمه ده گرن و ریتنیمان ده کهن."

قه شه هه مدیس رووی تی کردم: "لییان پیره سه چۆن خۆیان بۆ به رده م خوا هه ند ناماده ده کهن؟ له پیری رۆژوه وه؟"

ده رویتشیکی جحیل به پیکه نینه وه گوتی: "نا، نا، ئیمه ده خۆین و ده خۆینه وه و سوپاسی خوداش ده که بن که ئاو و خۆزاکي به ئینسان عه تا فه رموه."

قهشه پرسى: "باشه چۆن؟"

دهرويشى ريش سىپى وهلامى دايهوه: "بهسهما!"

قهشه گوتى: "سهما؟ چۆن؟!"

- "لهبهرئوهى سهما نهفس دهكوژئ، كاتئ نهفسيش دهكوژئ، ئيدى هيچ كوسپى ناميتئ لهبهردهم پهپوهنديكرنا بهخواوهندهوه."

چاوانى قهشه برووسكهى دا، بهحهپهساوى دهستى دهرويشى پيرى گوشى و گوتى: "فيريقهى مهزهيبى قهديس فرانسيسكوئس(*)! قهديس فرانسيسكوئس هه ر واى دهكرد، بهسهما لهسه ر عهردهوه بۆ ئاسمان هه لگژا، ده بگوت: (ئيمه جگه له مهبوه نهكاني خواوهند هيچى تر نين، بۆ ئهوه لهدايك بووين تا دلئ ئينسان ساپژيگهين و بيخهينه وهجد.) بهم جوژه هاوړي جحيلم، جارتيكى تر دهيبنى كه هه مان خواوهندى نهگۆر لهميانايه!"

نازايهتي پهتكردهوى ئه و قسه بهم دايه بهرخۆم و گوتم: "گه ر وايه، ئه ي بۆچى موبه شيرانى مه زهيبى بههه موو لايهكى دونيادا دهگه رپن و هه و ل دهدهن خه لگى قهنا عهت پي بيتن دهمامكى خواوهندهكاني خۆيان بدرپن و له جيتى ئه و، دهمامكى بيتگانه، دهمامكى خواوهندى ئيمه دانين؟"

قهشه له جيتى خۆى ههستا و گوتى: "وهلامى ئه م پرسيساره زۆر قورسه، بهئوميدى خودا، گه ر بۆ تهواو كردنى خويندن هاتيت بۆ پارس، وهره بۆ لام!" پاشان بهزه ردههه نهكي فيلبازانه وه گوتى: "دهش تا ئه و كاته وهلامميكم پهيدا كردي!" خواحافيزيمان له دهرويشه كان كرد، بهزه ردههه نه و ريزه وه بهرپيان كردين، كه گه يشتينه بهردهرگا، قهشه گوتى: "تكا دهكهم پييان بلئ ئيمه هه موومان خودايهكى يهكتا دهپرستين، پييان بلئ منيش دهرويشيكم بهلام بهجبه ي رهشه وه!"

زيارهتكردى گريكستان

بام بهلئى دابوو گه ر نرهيهكى بهرز بيتم، خه رجيبى سهفهريكى بهكساله م بكنش، ئه وه خه لاتتيكى كه وه ره بوو، هه ربويه بهدل و گيان لههه ولى وهدهسهپناني ئه و نامانجه دا بووم. يه كئ له هاوړي كريتيبه كانم كه ئه قلتيكى شهيتانانه ي هه بوو، لهگه ل منا ئيمتيجانى ددها، ههردوو كمان بهنيگه رانى و ترسه وه رتي زانكو مان گرت بهر، هه رچيبه ك فيربووم بيرم چوو بۆوه، زه ينم به تال، ترس بالئ بهسه را كيشابووم.

هاوړيگه م پرسى: "هيچت بيرماوه؟"

- "هيچ شتى!"

- "منيش هه روا، دهلئى چى بچين بۆ مه يخانه يهك و بهر له ئيمتيجان خۆمان سه رخۆش كه ين، باوكيشم هه ر بهسه رخۆشى دهچوو بۆ جهنگ!"

- "ده ي باپوړين!"

(*) يه كتيك له رۆمانه كاني كازانتزاكيس بهناونيشانى (فرانسيسكوئس قهديسى من) كه ئه و يشمان كردۆته كوردى.

تير تير خواردمانه وه و نه شوه گرتينى.

هاوړيگه م پرسى: "دونيا چۆن دهيبنى؟"

- "به دووان دهيبينم!"

- "منيش به دووان دهيبينم، ده توانيت برۆيت؟"

هه ستام و چه ند ههنگاو يكم نا، وهلامم دايه وه: "به لئ!"

- [كه واته باشته ر برۆين، ئه ي ياساى رۆمى بله رزه!]

يهكهم جار قۆل له قۆلى يه كدا كه وتينه رئ، بهلام پاشان هه ر يه كه مان نازايه تي دايه بهرخۆ و لهسه ر قاچى خۆمان لهسه ر رۆيشان بهردهوام بووين.

هاوارم كرد: "هيبى باخۆس(*)، ئه ي جهنگاوه رى من! چه كوشئ بماله بهسه رى (ژوستينين) (**)* و ياساكانيدا، ساردى كه وه و تهختى عهردى كه!"

هاوړيگه م گوتى: "بۆچى داواى يارمه تي له باخۆس دهكه يت، خۆ ئيمه بيره مان خواردۆته وه نهك شه راب!"

- "دلئ نيائت؟"

- "گه ر باوه رناكه يت فهرموو با بگه رپينه وه و بيرسين!"

گه رايه وه.

بيره فرۆشه كه كه خهريك بوو له بيتكه نينا ژانى دهكرد، گوتى: "بيره، بيره، بيره تان خواردوه! ئه ي ئه لعان بۆ كوئ ته شريف ده بن؟"

وهلامان دايه وه: "دهچين ئيمتيجانى مافناسى بدهين."

گوتى: "راوه ستان، منيش هه ر بۆ بيتكه نين ديم!"

بهركۆشه كه ي له ناوقه دى كرده وه و به دوامانا كه وته رئ. مامۆستكان چاوه ريمان بوون، به ريز له چيگه كاني خۆيانا دانيشتبوون، له ميش و مه گه ز دهچوون، له مۆخى ئيمه يشه وه ناگر دهچۆرا، هه ر بهحه واوه پرسيساره كانيانان دهگرتوه و بهخه مسارديبه كي ئاويتته به نازايه تي وهلامان ددهانه وه، هه ر بۆ مه زه ش چه ند زاراوه يه كي لاتينيمان تيكه لاوى وهلامه كانان دهكرد، زوبانمان ليكدا ليكدا له ده مانا دههات و دهچوو. دواچار من و هاوړيگه م بهنومره يه كي بهرز له و ئيمتيجانه دا ده رچووين.

خۆشحاليمان وه سف نه دهكرا، هاوړيگه م بيرى له وه كرده وه نووسينگه يهك له كريت بكا ته وه و خوو بداته سياسه ت، منيش خۆشحال بووم به وه ي كه دواچار، ده رگاي سه فه رم بهرپوودا والاكرا، ئاخه ر يه كئ له گه وهره ترين خواسته كاني ژيانم سه فه ر بووه: بينين و ده ستليداني ولاتانى دوور، مه له كردن له زه ربا دووره كانا، گه ران به دونيادا، بينينى عه رده كان، بينينى زه رباكان، بينينى خه لكان و فيكرى نوئ،

(*) باخۆس Bacchus يان ديونيزيوس، خواوهندى شه راب له ئه فسانه كاني گريكدا.

(**) Justonoan دوايين ئيمپراتورى گه وره ي ميژووى رۆما، ناوبانگى وى په ياسا يانه وه يه كه دايرشئوه.

بینینی هموو شتی بۆ یهکه مین جار و دوایه مین جار، رامانیککی له سه رخۆ و تولانی، پاشان پیتلوی لیکنان و ههستکردن بهم ههکه سهروه تهی که نارام یاخود بهخوڕ ده پزیتنه ناخهوه، تا سه ره نجام زه مه ن ده پیلانیوی و شیلهی خه م و شادومانیه هه کانه ده گری. پیم وایه ئه م کیمیای دله له زه تیککی مه زنه که شایسته ی هه موو ئینسانیکه .

که ناری، هه مان ئه و مه له ئه فسانه یییه ی باه م وه ک دیاری سالی تازه پیتی به خشیبووم، سالانیک له وه بهر مردار ببۆه، نا، مردار نه ببۆه، شه ره مزارم وام گو ت، به لکو وه ک بونیاده م، گیانی ته سلیم به کردگار کردبۆه، یان چا تر بلتیم، نه غمه ی خۆی سپارد بۆه به خودا، له باخچه ی هه وشه به خاکمان سپارد، خوشکه که م گریا، به لام من نارام بووم، له بهر ئه وه ی ده مزانی مادامه کی زیندوو م نا هیتلم له به ی ن بچی، بۆیه کاتی گلم ده کرد به سه ریدا، له بهر خۆمه وه گوتم: "نا هیتلم له به ی ن بچیت. ئیمه به یه که وه ده ژین و پیکشیه وه سه فەر ده که ی ن!"

که گه وره تر بووم و کریم جی هیت و که و تمه گه ران به دونیادا، هه میشه ههستم ده کرد ئه و که نارییه له سه ره تهوقی سه رم هه لئیشته وه و گۆرانی ده چری، ته رجیح به ندیی گۆرانییه که شی هه ره که ی بوو:

ههسته با برۆین

بۆچی لیره دانیشتهوین؟

ئیمه مه لێن نه ک هیلکه شه بتانۆکه

ده ی ههسته، با برۆین!

سه رم ببوه گۆیه کی خاکی، که نارییه که به سه ره ته وه ره که یه وه هه لئیشته بوو، گه رووی گه رمی به ره و ئاسمان رایه ل ده کرد و گۆرانی ده چری.

ده گپینه وه له سه ره ده مانی زودا، ژنانی سیغه یی هه ره مه سه رایه ک، ئیواران دوا ی هه مام کردن و عه تر له خۆدان، له باخی هه ره مه سه را که دا به ریز ده وه ستان، سولتان ده هاته خوارێ تا یه کیکیان هه لئیشتری، دهسته سپیککی چکۆله ی به دهسته وه ده گرت و ده یخسته بن بالی ژنه کانه وه و پاشان بۆنی ده کرد، ژنیککی هه لده بژارد که ئه و شه وه بۆنی عه تره که ی له که پوویدا له ژنه کانی تر خۆشتر بووی.

منیش ولاتانی جوړاوجۆر، وه ک ژنانی سیغه یی له به رامه ره ما ریزیان به ستبوو، به په له و په رۆشیه وه چاوم به نه خشه که دا ده گپیرا، بۆ کوێ رۆشیتام؟ یه که م جار کام ولات، کام ئۆقیانووسم بینیا؟ ته واوی ولاتان ده ستیان راگرتبوو، بانگیان ده کردم، سوپاس بۆ خودا که دنیا به رفراوان و ته مهنی مرۆقیش درێژ، ئه وانه ی پیشه یان خه وش دۆزینه وه یشه هه رچی ده لێن با بیلین، ده رفه تم هه یه ته واوی ولاتان بینم.

ئه دی بۆچی له گریکستانه وه ده ست پینه که م!

سه ردانه که م بۆ گریکستان سنج مانگی خایاند، هه نوکه ش دوا ی په تسوونی ئه و هه موو سالانه، به وه یاد هینانه وه ی چیا و دوورگه و ئاوا یی و ده ییر و هیله کانی که نار، دلم له نا ئارامی و خوشحالیدا

پاده چله کنی.

سه فەرکردن بۆ گریکستان و بینینی، چیتیککی مه زنی هه یه، چیتزی مه زن و عه زاب.

گریکستان گه رام و هیتور هیتور هه موو شتیکم به چاوانم بینی و به دهسته کانم له مسم کرد که فیکری رووت توانای بینین و له مسکردنی وه ها شتیککی نیسه: شیتوازی یه کانگیه یوونی نیوان قودره ت و دلرفیتی. پیم وایه ئه م دوو هه وینیی کاملییه، ئارس (*) و ئه فرۆدیت (**)، له هیچ جینگه یه کی تر وه ک سه ر زه مینی بچ روو پۆش و هه میشه ده م به پیکه نینی گریکستان، ئاوا سازگار یه کانگیه یوونیی. هه ندی له ناوچه کانی گریکستان مۆن و لووتبه رزن، هه ندیککی تریان تژی له ناسکیه کی ژنانه ن، هه ندی ناوچه ی تریش جیددی و له هه مان کاتیشا ده م به پیکه نین و میه ره بان، به لام به رۆح فوودراون و له رتی په رستگه و ئه فسانه وه، یان له رتی قاره مانه وه، رۆحیککی گونجا و به ره ره ک له وانه سپیتردراوه، له بهر ئه م هۆیه یه گه ر گه شتیاریککی گریکی چاوی بینین و زهینی بیه کردنه وه یه ی، ئه و له زنجیره یه کی نه پچراو و سیحراویدا، له سه رکه و تئیککی رۆحیه وه بۆ سه رکه و تئیککی رۆحیه تر سه فەر ده کات. له گریکستان بونیاده م باوه ده پینتی به وه ی که رۆح به رده وامی و نۆیه وه ی مادده یه و ئه فسانه ش گوزار شتیککی ساده و یه کانگیه له واقیعی هه ستیکراو، ئاخه سالانیککی زۆر درێژه رۆح پیتی ناوه ته سه ر به رده کانی گریکستان و بۆ هه ر کوپیه ک برۆی جینگه یه مه له کوپیه کانی ده دۆزیه وه.

زۆر ناوچه ی گریکستان ماهیه تیککی دووانه یی هه یه و ئه و سۆزه ش که لیتی به رز ده بیته وه، به هه مان شیوه ماهیه تیککی دووانه یی هه یه. گرزی و هاوگونجایی له پال یه کدا راوه ستان، ته واو که ری یه کدین و وه ک ژن و میترد یه کانگیه یه کتروون، (ئه سپارتا) یه کی له سه رچاوه کانی ئه م گرزی و هاوگونجاییه یه، (تایژتوس) له به رامه برتایه، یاسا دا رپژه ری رق و نه فره تنامیز، پر له گاشه به ردو خه رند، به لام له خواره وه له ژیر پیتدا، ده شتیککی به به ره که ت و گومانایی، وه ک ژنیککی عاشق دامینی راخستوه، له لایه ک (تایژتوس) هه یه، چیا ی (تور) ی گریکستان، ئه و جیه یی که خوا وه ندی بیروحمی قه وم، یاسا ره ق و ته ق و توندوتیژه کانی تیدا ده خو پینته وه: (ژیان جه نگه، دونیا گۆره پانی جه نگ و وه زیفه ی تۆش سه رکه و تنه، مه خه وه، مه په رزیره سه رخۆت، پیمه که نه، قسه مه که، ته نها ئامانجی ژبانی تۆ جه نگینه، که واته ده ی به جه نگه!" له لایه کیتر له خوار تایژتوسه وه (هیلین) ریک ئه و کاته ی ده ته ویت بیته قه له نده رو روو له خۆشیی و شیرینی عه رد وه رگپیت، کوتوپر هه ناسه ی هیلین وه ک دار لیمۆیه کی به گۆلپۆشراو ئه فسونت ده کات.

سه رسامم له وه ی چما ئه م ده شته ی ئه سپارتا خۆی ئاوا ناسک و ته ر و هه وه سبازه؟ چما بۆنی گولاله سووره کانی ئاوا سه رخۆشکه رن، یان ده شی ئه م سیحره له جه سته ی ماچکراو و سه ر به ده ره وه بووی هیلینه وه به رز بیته وه؟ به دلنیا یییه وه (ئیروتاس) شوخی و نازداریی ئه مرۆی نه ده بوو گه ر له ئه فسانه ی

(*) ئارس Ares خوا وه ندی جه نگ.

(**) ئه فرودیت Aphrodite خوا وه ندی ئه فین.

نەمەری ھیتلیندا خورەى نەھاتبا. لای ھىچكەس شاراوە نىبە كە سەرزەمىنەكان، زەريا و پروبارەكان بەناوى گەورە و خۆشەويست پىكەو ھەگرى دەدرين و لە دلماندا خورەيان دى، بەدرىژايى كەنارە ناچيزەكانى ئىروتاس پىاسە بكە، ھەست دەكەيت دەست و بىرت لەبۆنى ژنىكى خەيالى دەتالى، كە واقىعيت و ھەستىپىكراترە لەو ژنەى خۆشت دەوى. ئەمرو وا خەرىكە دونيا لە خوتندا غەرق دەبى، لە دۆزخى پىر لە بى سەرورەبى ئىستادا، خروشانەكان ھاتوونەتە جۆش، كەچى لەگەل ئەوھشدا، ھىلین لە گۆرەپانى شىعەر بەرز و بلندەكانيدا، نەمر و دەست لىنەدراو و بى جوولە لەجىتى خۆى راوہستاو و زەمەن بەبەردەمىدا پەتەدەبى.

خاك بۆندار، دلۆبە شەونم بەگولئى دار لىمۆكانەو شۆر بىوۆە و لەبەر رۆشناى ھەتاودا سەماى دەكرد، كوتوپر شەبەكى فىنك ھەلى كرد، گولە لىمۆبەك بەر تەوولم كەوت و شەونم لە روخسارى دام، لەرزى رۆچووہ گىاغەو، وەك بلتې دەستىكى ناديار لەمسى كرديتم، تەواوى عەرد لە ھىلېنىكى تازە ھەمامكردوو، دەم بەپىكەنەن و دەم بەگرىان دەچوو، رووپۆشەكەى كە بەگولئى لىمۆ چنرابوو، لە روخسارى بىوۆە و ئەمىش دەستى بەدەمىبەو ھەگرىسو، لەكاتىكدا سات بەسات پاكىژەبى تازە دەبۆو، كەوتبوو دواى بەھىزترىن پىاو، ھەر كە قاچى ھەلدەبى، قولەپى وەك بەفر سىبىبەكەى وەدياردەكەوت، پاژنە خرەكانى لەخوتندا برىقەيان دەدايەو.

چ بەسەر ھىلېندا دەھات گەر بەھەناسەى ھۆمەر نەخەملىبا؟ ھەمان شتى بەسەر دەھات كە بەسەر ھەزاران ھەزار شۆخە ژنى تردا ھاتوو، دەھاتە دونيا و لە بەين دەچوو، دەرفىنرا، ھەر بەو شىوہەبى تا ئەلەنەش كىژانى شۆخ لە ناوایىبە كوئىستانىبەكانى ئىمەدا دەرفىنرەن. تەنەت گەر ئەو رىفاندنەش جەنگى لى كەوتبايەو، ئەوا جەنگ و ژن و كوشتار، گەر شاعىر دەستى بەرژگاركرديان رانەگەبىبا، ئەوا لە بەين دەچوون. شاعىر ھىلېنى رزگار كرد، ئىروتاس، ئەم پروبارە، نەمرىبەكەى قەرزبارى ھۆمەر، زەردەخەنەى ھىلېن تەواوى فەزای ئەسپارتاى تەنبو، زىاتر لەمەش پىبى لى ھەلبىو و رۆچۆتە نىو ھاموشۆى خوتنمانەو، ھەر پىاوئىك وەك گۆشتى قوربانى بەشكى لەو نازايەتیبە بۆ خۆى بردوو. ھەتا ئەمرو ھەموو ژنىك شكۆ و گەورەبى وى لەخۆدا دەنوئى، ھىلېن بۆتە ھاوارى ئەقەن، سەدەكان تەى دەكات، لەھەر پىاوئىكدا ئارەزووى ماچ و نەمەرى بىدار دەكاتەو، ھەر ژنىك لەئامىز دەگرىن، تەنەت ساكارترىن ژن، دەبىتە ھىلېنىك بۆ خۆى!

بەبەرەكەتى بوونى ئەم شارژنە ئەسپارتىبە، ھەوہسى سىكسوالى، پىناسەى بەرزى نەجابت لە خۆ دەگرى، ھەسەرتى شاراوە بۆ ھاوئامىزىبەكى بىزو، ئاژەلئى درندەى ناخمان رام دەكات، كاتى دەگرىن ياخود ھاوار دەكەين، ھىلېن شەھدىكى ئەفسوونابى دەرژىتە ئەو جامە پىر لە ناوى گىاى شىكرانە ژەھراووبەى كە دەبخۆبەو. ئىدى نازارى خۆ لەبىر دەكەين، ئاخى وى گولئىكى بەدەستەوہە مار دوور دەخاتەو، منالائى ناشىرىن جوان دەكاتەو. سواری سەر بزنى رىوہەسى دىرىنى باخۆس، لنگەفرتى دەكات و ئىدى تەواوى دونيا دەبىتە پەزستان. رۆژىكىان كاتى (ستىزىكوزوس) شاعىرى دىرىن، لە بەكەى لە غەزەلەكانيدا قسەبەكى ناشايستەى بەوى گوت، بەكسەر كوئىرابى داھات، پاشان لەرزۆك و

ژىوان عودەكەى ھەلگرت، لە جىژنە گەورەكانا بەرامبەر گرېكىبەكان راوہستا و تۆبەنامە بەناوبانگەكەى خۆى بىژا:

ھىلېن... ئەوہى لەبارەى تۆوہ گوتم، راست نىبە
تۆ قەتاوقات لە كەشتىبە تىژرۆكانا دانەنىشتووت و
ھەرگىزاو ھەرگىز نەگەبىووتە قەلاى تەروا.

دەگرىا و دەستى بۆ يارمەتى رايەل دەكرد، ئىدى بەكسەر رۆشناى لەنىو فرمىسكەكانيا ھاتە دەر و لە گۆشەى چاوانيدا قەتيس ما.

باو و باپىرانمان، بەشانازى ھىلېنەو، پىشپىكى جوانى (ھىلېنيا)يان رىكدەخست، ھەرچۆن بى، عەرد گۆرەپانىكى پىشپىكەى (ھىلېن)ىش سەرگەوتنىكە كەس تىبايدا براوہ نابى، ئاخى ئەو لەودىو ژيانەوہە، دەشى لە بنەرەتدا لە تارمايىبەك زىاتر نەبى، لە بەكەى لە سوننەتە پەمزىبەكانا، بەوودووكەوتوانى نەپتى دەگوترا (ناكايىبەكان) لە تەروا لە پىناوى ھىلېنى راستەقەنەدا نەجەنگىون، ئاخى لە تەروا تەنھا تارمايىبەكەى دۆزرايەو، ھىلېنى راستەقەنە لە پەرسنگەبەكى پىرۆزى مىسردا خۆى شارذبۆو، لە ھەناسەى پىسى بونىدەم پارىژراو بوو، كى چوانى، دەشى ئىمەيش لەسەر ئەم عەردە تەنيا لەپىناوى تارمايى ھىلېندا بچەنگىن و بگرىن و بەكترى بكوژىن، چوانم، دەشى تارمايى ھىلېن بەخوتنىك كە لەمیانەى چەندىن سەدەو نۆشوبەتى، بتوانى ھەمدىس بۆ ژيان بگەرپتەو، ئەى مەگەر تارمايىبەكان بەنۆشىنى خوتنى بونىدەمى زىندوو لە ھادىس بۆ ژيان نەگەرانەتەو؟ دەشى دواچار تارمايى ھىلېن رۆچىتەو جەستەى و ئىمەيش رۆژى لە رۆژان بتوانىن جەستەى واقىعەى و گەرم و گورى ھىلېن لە ئامىز بگرىن، دەشى.

(تايژتۆس)ى جەنگاوہرى درندە و ھىلېنى ژنى، بۆنكردى عەترى ھىلېن لەنىو گولالە سوورەكانى ئىروتاسەو، ھۆشى بەخۆ نەھىشتبووم. ھەست بەشەرمەزارى دەكرد، رۆژىكىان بەرەبەيان چووم بۆ چىاى تايژتۆس تا ھەواپەكى ناسكتر ھەلمژم.

پاقژى چىا، بۆنى داركاج، گاشەبەردى ئاگرىن، ئەو شەھىتانەى بەژوور سەرمەو پىاسەيان دەكرد، تەنھايى خەلۆتتىكى بى سنوور، ھەمووان پۆل پۆل دەھاتن و نازايەتبان پى دەبەخشىم، چەند سەعاتىك بەشادومانى بەكىوہەدا ھەلژنىم، بەلام دەمەو نىوہرۆ، ھەورى رەش بەناسمانەو وەدياركەوت، نەغەمەى خنكىنەرى ھەورەگرمە ھاتە گوى، بەپەلە رىبى گەرانەو دەم گرتەبەر، ھەست دەكرد زىان لەدوامەو ھەنگاو دەنى، لە بەردىكەو دەپەرىكە سەر بەردىكى تر، پىدەچو لەگەل زىاندا لە پىشپىكەيدا بى، ھەولم دەدا پىشى بەدەمەو. كوتوپر، داركاجەكان لەرزىن، دونيا تارىك و پىشتىنى برووسكە گەمارۆى دام، ببومە دىلى گەردەلوول، بەدەمدا خۆم دا بەعەرددا تا نەكەوم، چوانم لىك نا و چاوہرئى بووم. كوتوپر زىانەكە ھىتور بۆو، (با)كە خستى و ئاویزەى گەورەى ئاو لە ئاسمانەو رژا، بۆنى عەترى شىوہران و پونگە و رىحان لەھەوادا بلاو بۆو، ھەلم لە تەواوى چىاكەو ھەستا، منىش ھەستامەو و كەوتەو دابەزىن، باران قامچى بەروخسار و قژ و سەر و دەستما دەكىشا و منىش لە خۆشيدا ختوكەم دەھات، زىوس بەھەموو

هیتزییهوه بهسەر ژنهکهدا، واته عەرددا، دادەبەزی و عەردیش بەقاقای پێکه‌نینهوه خۆی دەکردهوه و ئاوی نێرە لەخۆدا جێگه دەکردهوه.

بەزویی ئاسمان بووه سامال، زریان، دابەزینی توندوتیژی و حلقودس بوو، هەنوکه کوکوختی هەوالی خۆشکردنەوهی بارانی راده‌گه‌یاند، لەهەمان لەحزەدا خۆزتاوا بوو، لەو دوری دورەوه، لەژێر پێمدا، وێرانەکانی قەلای (فرانک رابر)م بەسەر گردۆلکەیه‌که‌وه له (میسسترا) بینی که باران شت‌بوویه‌وه. ته‌واوی ئاسمان بەرەنگی‌کی ئالتونی و سه‌وز دەدره‌وشایه‌وه.

پۆژی دواتر، بەنیو باخ و سه‌رووستانه‌کاندا چووم بۆ دیدەنی میسسترا، بۆ دیدەنی (بۆمی) گریکستان، ئەم گردۆلکە پیرۆزه، زیدی گریکستانی نوێ، بەسیحره‌ شاراو و پەنهانه‌که‌یه‌وه، سه‌رچلترین رۆح دەخاته داوه‌وه، دار لیمو و پرتەقال، کۆلانی باریک و پێچاوپیچ، منالانی نیوه‌رووت که لەشه‌قامه‌کاندا گه‌مان ده‌کن، ژنگه‌لیک که ده‌چن بۆ جەنگ، کچگه‌لیک که لەژێر دره‌ختی پر شکۆفەدا دانیشتون و خەریکی چینی، ژبان هەمدیس چنگ بەخاکدا ده‌کاته‌وه و هەول دەدا سه‌رله‌نوێ بەگردۆلکە‌ی باپیراندا هەلگرتن. ئەم ناوچه‌ سه‌وز و ئاو‌دانه، بەکه‌مین ناحیه‌ی میسسترا، گەر بجیتته‌ پێشتر، ناوچه‌یه‌کی قاقری و بێ دره‌خت و ته‌موم‌ژاوبت دیتته‌ پێ، بەرەت‌بون بەنیو دار و په‌ردووی خانووی دارووخاودا ده‌گه‌یتته‌ کلێسای ئەفسونایی و هەتاو بردووی بیزانسی، ده‌گه‌یتته‌ کلێساکانی پرپولپتوس، متیرۆپلی، ئاجیۆتیۆدوری، ئاپنیدیکۆ پانداناسا، ئیدی ئیره‌ دووه‌مین ناحیه‌ی میسسترا.

تینووم بوو، چووم بۆ کلێسای پانداناسا تا راهیبه‌کان قومی ئاوم بدەن، هەوشی کلێساکه‌ بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، هۆده‌گه‌لی ساکار سپیکاریکراو، بەتانیی چنراو لەسه‌ر قەنه‌فه‌کان راخراو، ژنه‌ راهیبه‌کان بەیه‌له‌ به‌بیرمه‌وه هاتن، هەندیکیان جحیل و ژماره‌یه‌کی تریان به‌هۆی رۆماتیزمه‌وه وەک ته‌خته‌ وشکه‌ه‌لگه‌رابوون. هەموویان رەنگه‌په‌ریو، له‌به‌رئەوه‌ی بۆ گۆزه‌رانندی ژبان ده‌بوو له‌کارکردن نه‌ه‌ستن، شه‌وانیش نه‌ده‌نوست و خەریکی عیبادەت ده‌بوون، قەتاوقەت تیر بەزگی خۆیان نه‌یاندەخوارد، هەرکاتێ ده‌ست‌بشیان بەتال با، ئەوا سه‌ریان به‌سەر کاره‌ ده‌ست‌بیه‌کانیان شۆر‌ده‌کرده‌وه و ده‌که‌وتنه‌ چینیکاری: گولی سووری ورد بە‌ده‌زووی سووری ئاوریشمین، خاچ، سه‌ومه‌عه، ئینجانه‌ی پر له‌مێخه‌ک، دار سه‌رووی گچکه‌، پینده‌چو به‌شان‌زاییه‌وه جازیه‌کانیان پیشان بدن، ئیدی خەم دات ده‌گرێ، ناخر ئەوان ته‌نها زه‌رده‌خه‌ نه‌دیانگرێ، چ نالین، به‌لام ده‌زانیت چ زاوایه‌ک له‌ گۆرێ نییه‌!

دروشانه‌وه‌ی پانداناسا له‌ه‌وا‌ی بوومه‌لێتدا، به‌جامی عاجی بیزانسیی ده‌چوو، جامیک بەری حه‌وسه‌له‌ و ئەقین، تا له‌په‌نای هەناسه‌ی پیرۆزی مه‌ریه‌می پاکیزه‌دا بحه‌وتیه‌وه. ئەم کلێسایه‌، له‌به‌ردی بناغه‌وه تا چه‌مینه‌وه‌ی گومبه‌زه‌که‌ی، خاوه‌ن چ یه‌کانگیری و دل‌فینێ و مه‌رکه‌زه‌تییه‌که‌! سه‌راپای ئەم په‌رسته‌گه‌ سیحراوییه‌، وەک په‌یکه‌ریکی زیندوو و گه‌رم هەناسه‌ ده‌دا، سه‌رحه‌م به‌رده‌کان، وێنه‌ و راهیبه‌کان، وەک به‌شی پێکه‌یتنه‌ری ئەم کلێسایه‌ پیکداچوون، وەک بلتی هەموویان پێکه‌وه

له‌نیوه‌رۆیه‌که‌دا هات‌بیتنه‌ دونیا.

وه‌ها هاوگۆنجان و لیک‌حالی‌بوونیکی گه‌رمیی ئینسانی له‌ وێنه‌ بیزانسییه‌کانا، دور له‌ چاوه‌روانیم بوو، پێشتر، ته‌نها شێوه‌ی زاهدانه‌ و زیرم بیینیۆوه‌ که تۆماری به‌یستی سوور نووسراو به‌ده‌سته‌وه، بانگیان ده‌کردین تا له‌ سه‌روشت ببیزرتین و بده‌ینه‌ بیابان، بمرین تا رزگارمان بچ. به‌لام لێره‌ رەنگی به‌شکۆ و وێنه‌ی دل‌فین هەبوو. مه‌سیح، به‌سوار ئازەلیکی لاوازه‌وه، میه‌ره‌بان و زه‌رده‌خه‌نه‌ له‌سه‌ر لێو خۆی ده‌کرد به‌ئۆرشه‌لیمدا، هاوه‌لانی به‌چله‌ دارخورماوه‌ له‌دوايه‌وه‌ ده‌رۆشیتن، خه‌لکی به‌چاوانی تژی له‌بیینه‌وه‌ سه‌ریان ده‌کرد، وەک بلتی له‌ هه‌وریک بنۆرن که به‌ئاسماندا رەت ده‌بێ و پاشان ده‌رۆشیتنه‌وه، ئەو فریشته‌یه‌ش که له‌ (ئافندیکو) بیینیوم، جەنگاوهرتیکی جوان بوو به‌رەنگی سه‌وز، قژه‌ لوله‌که‌ی به‌په‌رۆیه‌کی پان به‌ستبوو، به‌هه‌نگاوی خیرا و ئەژنوی تۆکمه‌یه‌وه‌ به‌زاوایه‌ک ده‌چوو بۆ... پروا، هەر به‌راست به‌ئاوا په‌رۆشی و خیراییه‌ک بۆ کوێ ده‌رۆشیت؟

له‌هەمان وه‌ختدا زه‌نگه‌که‌ به‌نه‌غمه‌ی نهرم و گۆینه‌وازی، ساته‌وه‌ختی هاتنی شه‌وی (هه‌ینی پاک)ی راگه‌یاند، چومه‌ ناو کلێساکه‌وه، له‌ ناوه‌راستدا مه‌زاری گۆلبارانی مه‌سیح، پۆشراو به‌گۆله‌ لیمو، ئەوه‌ی که به‌رده‌وام ده‌مری و هه‌میشه‌ هه‌لده‌سیتته‌وه، له‌سه‌ر گۆله‌ لیمو راکشابوو، زه‌مانێ (ئەو)یان به‌ئەدۆنیس بانگ ده‌کرد و هه‌نوکه‌ش ناویان ناوه‌ مه‌سیح، ژناتی رەنگه‌په‌ریو و رەشپۆش بازنه‌یه‌کیان به‌ده‌وریدا دروست کردبوو، به‌سه‌ریدا چه‌مابوونه‌وه و شیوه‌نیان بۆ ده‌کرد، ته‌واوی کلێسا وەک شانە‌ی هه‌نگوین بوونی مێوی لێ ده‌هات، ژنه‌ کاهینه‌کانی تر، (ملیسا) (*کانی ترم هاتنه‌وه‌ یاد له‌ په‌رسته‌گه‌ی (ئارتیس) له‌ (ئیفس) (**)) و په‌رسته‌گه‌ی ئەپۆلۆ له‌ دیلفی که له‌ مێوو په‌ر رۆنرابوون.

کوئوپر شیوه‌نی ژنان به‌رز بۆوه، نه‌مزانی عه‌زاب هیتزیکه‌ خواوند هه‌لده‌سینیتته‌وه، به‌لام لێره‌ له‌ فه‌رمانه‌رۆیه‌تی هیتلیندا، دل‌م ئاره‌زووی شیوه‌نی نه‌بوو. هیتشتا تاریک دانه‌هاتبوو، هه‌ستام و که‌وتمه‌وه سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئەم گرده‌دا، ده‌رگای گه‌وره‌ کرابۆوه و حه‌وشه‌کان چۆل و هۆل، به‌پێیلیکانه‌ دارووخاوه‌کانا چومه‌ سه‌رێ و گه‌یشتمه‌ بوج و حه‌ساره‌کان، پۆلیک قژقه‌ سه‌رسام به‌بیینی من، دایان له‌ شه‌قه‌ی بال و فرین، ته‌ماشای ده‌شته‌ به‌پیتته‌که‌ی خواریم کرد و له‌ دووکه‌له‌ ورد بوومه‌وه که له‌ دووکه‌لکیشی کوخته‌ کلۆله‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌سا، وره‌وری گالیسه‌که‌یه‌ک هاته‌ گۆیم و گۆرانیه‌کی پر جۆش و خروّش، فه‌زای ده‌روبه‌رم ده‌یالاند، هه‌وا پر ببوو له‌ تارمایی، کیژۆلانی که‌زی و پرچ خورمایی، سینییۆراگه‌لی فرانکیی له‌گۆر هاتنه‌ده‌ر، شوالیه‌گه‌لی زرتپۆش، شوالیه‌گه‌لیک که له‌ رۆلی رزگارکه‌ردا له‌ (پلۆپۆنز) هه‌ بۆ ئیره‌ هاتن و کیژانی گریکیان کرده‌ ژنی خۆیان، خوتنی گریکیی له‌ده‌ماره‌کانیاندا که‌وته

(*) Melissa: چند خانگی قاره‌مان به‌ناوی میایسا به‌ناوبانگ بوون. له‌وانه: ملیسا، خوشکی ئامالته‌ که به‌مندی خۆراکی داوه‌ته‌ زیۆس. ملیسا: یه‌ئێ له‌پیرۆشه‌ کاهینه‌کانی دیمتر. ملیسا واته‌ هه‌نگ. (فه‌ره‌نگی ئەفسانه‌کانی گریک و رۆم).

(**) Ephese: شاریکه‌ له‌ ناسیای گچکه‌.